

3.501 മഞ്ഞിൻ മാമല മോളിലേറി. . . (ഉമേഷ്)¹⁰⁰

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മഞ്ഞിൻ മാമല മോളിലേറി, യുടലിൽ വെണ്ണിറു പൂശി, സുദാ
നത്തും മോന്തിയിരുന്ന പുളളിയെയുടൻ സർവ്വജ്ഞനാക്കുന്നൊരാ
കഞ്ഞിക്കണ്ണു തുറന്നു, ഞങ്ങൾ വിഷമിച്ചെന്തൊക്കെയോ ചെയ്തു വെ-
ച്ചുത്തുറാക്കിയൊരീ സദസ്സിനെയുമേ! നന്നായ് കടാക്ഷിക്കണേ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.502 കാടേറുന്ന മനുഷ്യർ തൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാടേറുന്ന മനുഷ്യർ തൻ ഹൃദയമേതാരണ്യജ്ഞുക്കൾതൻ
കൂടാണെന്നു കഥിക്കുവാൻ പണി, യെന്നിക്കാശ്ചര്യമില്ലായതിൽ,
നാടേ, നിൻ രഥമോട്ടുവോർക്കടയ നെഞ്ചിനുള്ളിൽ നാറുന്ന വൻ-
തോടേ കണ്ട കവിക്കുമിങ്ങടവിയുണ്ടെന്നാൽത്തപസ്സേ വരം!

കവി : യുസഫലി കേച്ചേരി

3.503 നിന്നാദ്യസ്ഥിത, മാദ്യചുംബനം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നിന്നാദ്യസ്ഥിത, മാദ്യചുംബന, മനുസ്സുതസ്സുരന്മാധുരീ-
മന്ദാക്ഷം, പുളകാഞ്ചിതസ്തനയുഗം, പ്രേമാദിരാമാനനം,
കന്യാസ്ത്രോത്സവചഞ്ചലത്പ്യുന്ദുനിതംബശ്രീസമാശ്ലേഷസ-
മ്പന്നാനന്ദമഹോ മനോഹരി! മരിപ്പിക്കും സ്മരിപ്പിച്ചു നീ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.504 കാക്കപ്പള്ളിയൊരണ്ണമുണ്ടു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാക്കപ്പള്ളിയൊരണ്ണമുണ്ടു കവിളിൻ കാന്തിത്തഴപ്പിൽ, കണ-
ക്കാക്കാനില്ലതൊരുന്നുമായി, മധുരസ്മേരപ്രഭം നിന്ദുഖം;
നോക്കും പെൺകൊടിമാരസ്യയയിലെരി, ഞെയ്യും കരിങ്കണ്ണുവ-
ന്നേൽക്കായ്വാൻ പണി തീർന്നവാറൊരു മഷിക്കുത്തിട്ടു പൊൽത്താർമകൻ!

കവി : എൻ.കെ. ദേശം.

3.505 നീരാട്ടം ജട, നീറണിഞ്ഞ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നീരാട്ടം ജട, നീറണിഞ്ഞ തിരുമെയ്, നീറുന്ന തൃക്ക, ണ്ണമാ-
നീരന്ദ്രപ്രണയാദിഷിക്തഹൃദയം, നഞ്ഞാണ്ട കണ്ണുസഫലം,
കാളാഹിച്ചുരുൾ കങ്കണം, ശില ഗൃഹം, കാളപ്പുറം തേർത്തടം,
കാലാരേ! ചുടലക്കളക്കളരിയാശാനേ! നമിക്കുന്നു ഞാൻ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.506 കിരാതവേഷം പരിചോടണിഞ്ഞ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

കിരാതവേഷം പരിചോടണിഞ്ഞ-
ക്കിരീടിതൻ ദർപ്പമൊഴിച്ചൊരിശൻ
മരിക്കുവോളം മമ ഹൃത്തിൽ ദർപ്പം
സ്മരിച്ചിടായ്വാൻ തുണയേകിടേണം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.507 മഞ്ജീരം മഞ്ജുനാദൈരിവ. . . (ഋഷി)¹⁰¹

സ്രദ്ധര

മഞ്ജീരം മഞ്ജുനാദൈരിവ പദജനനം ശ്രേയ ഇത്യലപന്തം
പാദാഗ്രം ദ്രാന്തിമജ്ജത്പ്രണതജനമനോമന്ദരോദ്ധാരകൂർമ്മം
ഉത്തുംഗാതാഗ്രരാജനഖരഹിമകരജ്യോത്സ്നയാ ചാശ്രിതാനാം
സന്താപധ്യാന്തഹന്ത്രിം തതിമനകലയേ മംഗലാമംഗുലീനാം

കവി : മേൽപത്തൂർ , കൃതി : നാരായണീയം (100:9)

3.508 ഉണിന്നാസ്ഥ കുറഞ്ഞു. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഉണിന്നാസ്ഥ കുറഞ്ഞു, നിദ്ര നിശയിങ്കൽപോലുമില്ലാതെയായ്
വേണാനോരോടൊരാടിമുഖ്യമൊരുനേരം നാസ്തി നക്തം ദിവം,
കാണം, പോന്നു പുറത്തുനിന്നു കരയും ദൈമീ - നളന്നതികേ
താനം പുഷ്പരണം തദീയ വൃഷവും നാലാമതില്ലാരുമേ

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം ആട്ടക്കഥ

3.509 കാന്തൻ കനിഞ്ഞു പറയുന്നൊരു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

കാന്തൻ കനിഞ്ഞു പറയുന്നൊരു ചാടുവാക്യം
പൂന്തേൻ തൊഴും മൊഴി നിശമ്യ വിദർഭകന്യാ
ധ്യാന്തം ത്രപാമയമപാസ്യ നിശേഷനേവ
സ്യാന്തർമ്മുദാ പുരവരേ സഹ തേന രേമേ.

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം ആട്ടക്കഥ

3.510 ധന്യൻ ചെന്നാസു നമ്പൂതിരി. . . (സുനിൽ)

സ്രദ്ധര

ധന്യൻ ചെന്നാസു നമ്പൂതിരിയതിമതിമാൻ കണ്ടകക്കൈതതൻ പൂ-
വിനോ ചേരുന്നതുണ്ടോ സുലഭതയഴകിത്യദിയാത്താരിനോർത്താൽ?
മാന്യശ്രീമൽ ബുധേന്ദ്രൻ കവിമണി നിഗമക്കാതലദ്ദേഹമേറ്റം
മിന്നം നൽച്ചമ്പകത്തിൻ നറുമണിമലരാസ്തർക്കമില്ലൊക്കുമല്ലോ

¹⁰⁰ ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. 500 ശ്ലോകങ്ങൾ തികച്ചപ്പോൾ എഴുതിയത്.

¹⁰¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.507 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി):
ശ്രേയസ്യുണ്ടാം ഭജിപ്പോർക്കിതു മധുരമുരസ്സന്ന നിൻ കാൽച്ചിലമ്പും
മായാമഗ്നസ്വഭക്തോദ്ധരണകഥാമായുള്ള പാദാഗ്രവും ഞാൻ
ചെന്താർച്ചെമ്മാർന്നു മിന്നം നഖമതികൾ പെറ്റും പാലൊളിപ്പുനിലാവാരൽ
സന്താപധ്യാന്തമോർപ്പോർക്കെ, മതു വിധമാം കാൽവിരൽച്ചാർത്തുമോർക്കൊ.

കവി : വെണ്ണി മഹൻ, കൃതി : കവിപുഷ്പമാല

3.511 മുക്കാൽക്കാശിനു ബീഡി പോലെ. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മുക്കാൽക്കാശിനു ബീഡി പോലെ സുകൃതം വാങ്ങാനും, മാ സ്ത്രീകളെ-
ത്തിക്കാനും തരമാവുമെന്നു കരളിൽ കണ്ടീടുമാണങ്ങളും
മുക്കാം പണ്ടമണിഞ്ഞു, മേനി മുഴുവൻ കാട്ടി, കള്ളിക്കാതെയൊ
മുക്കാസ്സാരിയുടുത്ത പെണ്ണണികളും - നന്നല്ലയിന്നമ്പലം!

കവി : പ്രോജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.512 മാനം മേ ഭൂതലം മേ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സൃശ്ശര

മാനം മേ ഭൂതലം മേ വരതനുരൂപി മേ കീർത്തി മേ നത്സുഖം മേ
ജ്ഞാനം മേ വിക്രമം മേ തരുണപദവി മേ സാഹിതീകൗശലം മേ
ഗാനം മേ സദ്ഗുണം മേ ഉജ്ജ്വലമതു മേ സൽക്കലം മേ ധനം മേ
ന്യൂനം മേ സർവ്വമിതഥം നൃപരജനീരപോലങ്ങു “മേ മേ” കരഞ്ഞാർ.

കവി : ഉള്ളൂർ

3.513 ഗൃഹിണിമാർ നരനായിരമായിടാം. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

ഗൃഹിണിമാർ നരനായിരമായിടാം
മഹിള ചാവൊളമേകപതിവ്രത
മഹിയിതിൽപ്പുരുഷന്റെ മനുഷ്യതാ-
രഹിതമാം ഹിതമായിതു നീതിയോ ?

കവി : പ്രോജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.514 മടിയിൽ മോടിയിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ദ്രുതവിളംബിതം

മടിയിൽ മോടിയിൽ മോഹിനി ഗൗരിയും
മുടിയിൽ മാടിയിൽ മാനിനി ഗംഗയും
ചിടയുമാടയുമാർന്നിടുമീശ! നി-
ന്നടിതലോടി തലോപരി വീണിടാം.

3.515 ചിതമൊടാ മധുഗന്ധം. . . (ഉമേഷ്)¹⁰²

ദ്രുതവിളംബിതം

ചിതമൊടാ മധുഗന്ധമെഴും സുമ-
സ്തിതമണിഞ്ഞ തളിർച്ചൊടി മോടിയാൽ
സുതരു ചേർന്നെവനും നവമല്ലികാ-
ലത രസാൽ തരസാ മദമേറ്റി പോൽ.

¹⁰² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.515 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

അമദയന്മധുഗന്ധസനാഥയാ
കിസലയാധരസങ്ഗതയാ മനഃ
കസുമസംഭൃതയാ നവമാലികാ
സ്തിതരുചാ തരുചാരുവിലാസിനഃ

കവി : കണ്ടൂർ / കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവംശം തർജ്ജമ (9:40)

3.516 സാ കവിതാ, സാ വനിതാ. . . (സുനിൽ)

ഗീതി

സാ കവിതാ, സാ വനിതാ
യസ്യഃ ശ്രവണേന ദർശനേനാപി
കവിഹൃദയം, യുവ ഹൃദയം
സരളം തരളം ച സത്വരം ഭവതി

3.517 കരകൾ കവിയുമാറായ്. . . (ജീവി)

മാലിനി

കരകൾ കവിയുമാറായ് വെള്ളമേത്തും കളത്തി-
ന്നൊരുവഴി പരിരക്ഷയ്ക്കോവു വെക്കുന്നതല്ലോ;
തെരുതെരയഴൽ തിങ്ങും മാനസത്തിന്നറക്കെ-
ക്കരയുകിലതുതന്നേ തെല്ലൊരാശ്വാസഹേതു

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ / ഭവഭൂതി, കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം തർജ്ജമ

3.518 തൃക്കയ്യിൽ കബളാനവും. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

തൃക്കയ്യിൽ കബളാനവും വിരൽകളിൽ സാരോപദംശങ്ങളും
പോത്തും കൊമ്പുമുദാരപത്രവുമിടംകക്ഷേ വഹൻ കൗതുകാൽ
വസ്ത്രാന്തേ മടിയിൽമുരിച്ചു മുരളീം ഗോപാലരും താനുമായ്
സ്വർഗ്ഗത്തുള്ളവർ നോക്കിനിൽക്കെ യജനാദ്ധ്യക്ഷൻ ഭജിച്ചിടിനാൻ

കവി : പുത്താനം , കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണ കർണാമൃതം

3.519 വെണ്ണസ്മേരമുഖീം വറത്തു. . . (സുനിൽ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വെണ്ണസ്മേരമുഖീം വറത്തു വരളും വൃന്താകദന്തച്ഛദാം
ചെറ്റോമൽമധുരക്കറിസ്തനഭരമല്ലോപദംശോദരീം
കെൽപ്പാർന്നോരരുമത്തയിർകടിതടാം ചിങ്ങമ്പഴോരുദ്വയി-
മേനാം ഭക്തിവധും പിരിഞ്ഞയി സഖേ! ലോകഃ കഥം ജീവതി?

കവി : തോലൻ

3.520 കണ്ണേ മടങ്ങുക. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

കണ്ണേ മടങ്ങുക, കരിഞ്ഞുമലിഞ്ഞുമാശു
മണ്ണാകുമി മലര വിസ്മൃതമാകുമിപ്പോൾ
എണ്ണിടുകാർക്കുമിതാൻ ഗതി സാധ്യമെന്തു
കണ്ണീരിനാൽ? അവനി വാഴൂ കിനാവു കഷ്ടം!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണ പുവ്

3.521 എൻ കർമ്മച്ചെടി പുത്തു. . . (മധുരാജ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

എൻ കർമ്മച്ചെടി പുത്തു കായ്കിലതെൻ സാമർത്ഥ്യ, മെൻബുദ്ധി, യെൻ മുൻകയ്യിങ്ങു പുരോഗതിക്കു പുലരാൻ പുകോഴിതൻ കൂജനം സങ്കൽപസ്വരോഗസാന്ദ്രസ്യ ഞാനേവം സ്വദിക്കേ ഭവ-
ച്ഛംഖസ്വാന, മഹംകൃതിത്തകിലടിക്കുമ്പോൾ ചെവിക്കൊള്ളുമോ?

കവി : വി. കെ. ജി.

3.522 സൗന്ദര്യം, സുകുമാരതാ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സൗന്ദര്യം, സുകുമാരതാ, മധുരതാ, കാന്തിർ, മനോഹാരിതാ ശ്രീമത്താ, മഹിമേതി സർഗ്ഗവിഭവാൻ നിശ്ശേഷനാരീഗുണാൻ ഏതസ്യാമുപയുജ്യ ദുർവിധതയാ ദീനഃ പരാമാത്മഭ്ര-
സ്തൃഷ്ടം വാഞ്ചരതി ചേത് കരോതു പുനരപ്യത്രൈവ ഭിക്ഷാടനം.

കവി : കലശേഖര വർമ്മൻ, കൃതി : സുഭദ്രാധനഞ്ജയം നാടകം

3.523 ഏവം തത്ത്വങ്ങളോർത്താൽ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ഏവം തത്ത്വങ്ങളോർത്താൽ കദനമൊഴിയുവാൻ ന്യായമുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ ഭ്രൂവിൽപ്പെട്ടീ പ്രപഞ്ചസ്ഥിതിയിലിഹ വസിക്കുന്നൊരാളാകുമ്പോൾ താവും താപം ഹൃദന്തേ ദഹനസദൃശമാം ദുഃഖമുണ്ടാക്കിടുന്നു-
ണ്ടാവൂ, ഞാനെന്തു ചെയ്വൂ? സഹനപടുതയില്ലാതെ വല്ലാതെയായേൻ.

കവി : കെ. എം. കൊച്ചിപ്പൻ മാപ്പിള

3.524 താരിൽത്തനീകടാക്ഷാഞ്ച. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

താരിൽത്തനീകടാക്ഷാഞ്ചലമധുപകലാരാമ! രാമാജനാനാം നീരിൽത്താർബാണ! വൈരാകരനികരതമോമണ്ഡലീചണ്ഡഭാനോ! നേരത്തോതോരു നീയാം തൊടുകുറി കളകായ്ക്കുന്നമേഷാ കളിക്കും നേരത്തിന്നിപ്പാറം വിക്രമസ്തവര! ധരാ ഹന്ത! കൽപാന്തതോയേ.

കവി : പുനം നമ്പൂതിരി

3.525 ന്ലാവെൻ കണ്ണിന്നു നീ താൻ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

“ന്ലാവെൻ കണ്ണിന്നു നീ താൻ, മമ തനവിനു നീ നല്ല പീയുഷമാ, ഞെൻ ജീവൻ നീ താൻ, ദ്വിതീയം മമ ഹൃദയമതാകുന്നു നീ സുന്ദരാംഗി!” ഏവം നീയിഷ്ടുവാക്യം പലതുമനുസരിച്ചോതിയൊന്നിച്ചു വാണ-
പ്പാവത്തെത്തന്നെ - കഷ്ടം! ശിവ ശിവ! ഇനി ഞാനെന്തിനോതുന്നു ശേഷം?

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയർ / വേദുതി, കൃതി : ഉത്തരരാമ ചരിതം തർജ്ജമ

3.526 എമ്പാടും സംഭ്രമത്തോടൊര. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

എമ്പാടും സംഭ്രമത്തോടൊരകയർമുറിയോടോടുമമ്മമ്മമ്മ-
ട്ടൻപോലും നാരദാദിത്രിദശമുനിമനസ്സിനമജ്ഞാതമായി
അമ്പോ! മായം കളിക്കും കപടനര! ഭവാനെപ്പിടിക്കുൾപ്പെടും പാ-
ഴമ്പാടിപ്പെൺകിടാങ്ങുൾക്കടയ ചടുലമാം നേത്രജാലാന്തരത്തിൽ!

കവി : വി. കെ. ജി

3.527 അമ്മാമൻ തന്റെ നെഞ്ഞത്ത. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

അമ്മാമൻ തന്റെ നെഞ്ഞത്തമരിലമരവേ പോർമിടുക്കിൻ തിളപ്പാൽ,
നിർമ്മായം കാളിയൻ തൻ തലയിൽ വിലസവേ ലാസ്യമേളക്കൊഴുപ്പാൽ,
സമ്മോദം ഗോപകന്യാരതികളിൽ വിഹരിച്ചിടവേ കാമവായ്യാൽ,
ചെമ്മേ തത്തിപ്പുളച്ചോരിടയനടയരക്കെട്ടുകൊട്ടെ ദുഃഖം!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.528 സേവിള്ള ഗുരുഭൃതരെ. . . (ബാലേന്ദ്ര)¹⁰³

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സേവിള്ള ഗുരുഭൃതരെ, പ്രിയസഖിക്കൊപ്പം സപത്നീജനേ-
മേവിക്കൊൾ, കരിശം കലർന്നിടയൊലാ കാന്തൻ കയർത്തിടിലും,
ആവും മട്ടു തുണയ്ക്കു ഭൃത്യതതിയെ, ബ്ദാഗ്യത്തിൽ ഗർവ്വിച്ചിടാ;
ഏവം നാരികൾ നല്ലനാരികളതാം; വംശാധിയേ വാമമാർ!

കവി : പയ്യമ്പള്ളി ഗോപാലപിള്ള / കാളിദാസൻ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.529 അണ്ണാക്കിൽ തങ്ങി വെണ്ണക്കഷണം. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധ

“അണ്ണാക്കിൽ തങ്ങി വെണ്ണക്കഷണം,മതലിവാൻ തെല്ലു പാ”ലെന്നു കള്ള-
ക്കണ്ണീരോടും യശോദയ്ക്കുടയൊരുമുകിൽത്തുമ്പു തുങ്ങിപ്പിടിച്ചു്
തിണ്ണം ശാഠ്യം പിടിക്കും കപടമനുജനാം കണ്ണനുണ്ണിക്കൊഴും തൃ-
ക്കണ്ണിൻ കാരുണ്യപൂരം കവിത പൊഴിയുമെൻ നാക്കു നന്നാക്കിടട്ടെ!

കവി : ശിവൊള്ളി

3.530 തിരുവുള്ളമിങ്ങു. . . (കർത്താ)

മഞ്ജുഭാഷിണി

തിരുവുള്ളമിങ്ങു കുറവില്ല നമ്മിലെ-
ന്നൊരു ഭുള്ളുകൊണ്ടു നെളിയായൊരിക്കലും,
പരസ്യഷ്ടരസ്രമതു നോക്കി നിൽക്കണം
നരപാലകന്നു ചെവി കണ്ണു നിർണയം

കവി : ഇരയിമ്മൻ തമ്പി, കൃതി : രാജസേവാക്രമം

¹⁰³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.528 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

ശുശ്രൂഷസ്വ ഗുരൂൻ, കരു പ്രിയസഖിവൃത്തിം സപത്നീജനേ
ഭർത്തുർവിപ്രക്രതാപി രോഷണതയാ മാ സു പ്രതീപം ഗമഃ
ഭൃയിഷ്ടം ഭവ ദക്ഷിണാ പരിജനേ, ഭാഗ്യേഷ്വനന്തേകിനി,
യാന്ത്യേവം ഗൃഹിണീപദം യുവതയോ, വാമാ കലസ്യായഃ

3.531 പെണ്ണിവിരനം കണ്ടാൽ... (ഉമേഷ്)

ഗീതി

പെണ്ണിവിരനം കണ്ടാൽ
വെണ്ണതി രണ്ടെന്നു മേവിടുന്ന മനം
ഉണ്ണ നിനച്ചിതിലെല്ലാം
വെണ്ണ തിരണ്ടെന്നു മേ വിടും നമനം?

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.532 ഉപത്യകാസ്വദ്യ... (കർത്താ)

വംശസ്ഥം

ഉപത്യകാസ്വദ്യ ഭവന്തമാഗതം
സഹ്യസ്യ ചൈലാമരിചൈകവാസസഃ
ഫലൈശ്ച പുഷ്പൈർദ്രുശമർഘ്യപാണയോ
നമന്തി ഭ്രൂമംസ്തുരുളലർസമ്പദഃ

കവി : കമാരനാശൻ, കൃതി : സ്വാഗതപഞ്ചകം

3.533 ഫലഭരണ തരക്കൾ... (ഉമേഷ്)¹⁰⁴

ദ്രുതവിളംബിതം

ഫലഭരണ തരക്കൾ നമിച്ചിടും,
ജലഭരണ ഘനങ്ങളുമങ്ങനെ,
അലഘ്യസംപദി സജ്ജനവും തഥാ
വിലസിടുന്നു - ഗുണം ഗുണികൾക്കിട്ട്.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.534 അടവിയതിലനല്ലം... (കർത്താ)

മാലിനി

അടവിയതിലനല്ലം വേരറച്ചും, പഴക്കം
തടവിയ, മളവില്ലാത്തുള്ള മാഹാത്മ്യമാർന്നും
സ്വതരബഹുശാഖാലംബിതൃഷ്ണദൃഷ്ടേന്ദ്ര-
ച്ഛടയൊടു വിലസുന്നു വേദമട്ടായ് മരങ്ങൾ

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.535 സ്തലിതഭാഗ്യമണഞ്ഞൊരു... (ഉമേഷ്)¹⁰⁵

ദ്രുതവിളംബിതം

സ്തലിതഭാഗ്യമണഞ്ഞൊരു നാളിലും
നീല മറക്കരുതാരമൊരിക്കലും;
ഫലഗണം പൊഴിയും പൊഴുതേറ്റവും
തലയുയർത്തുകയാണു തരുവ്രജം.

¹⁰⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.533 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ / ഭർത്തൃഹരി):

ഭവന്തി നഗ്രാസ്തരവഃ ഫലാഗമൈർ-
നവാംബുഭിർദുരവിലംബിനോ ഘനാഃ
അനദ്ധതാഃ സത്പുരുഷാഃ സമൃദ്ധിഭിഃ
സ്വഭാവ ഏവൈഷ പരോപകാരിണാം.

¹⁰⁵ ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം (സ-ഫ ശ്ലോകം).

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.536 ഫാലേ നീലാളകങ്ങൾക്കിടയിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

ഫാലേ നീലാളകങ്ങൾക്കിടയിലഴകെഴും ചില്ലിതൻ മേൽവശം ത-
ന്മാലേയസ്തിഷരേഖയിടയിൽ നടുവിൽ നീ തൊട്ടതാം കങ്കമാങ്കം
കാലേ സഹ്യാചലത്തിൻ കുടിലവലലതാശ്യാമസീമാഞ്ചലത്തിൻ
മേലേ പൊതു വിഭാതദ്യുമണിയൊടൈതിരായ്, സുദ്ര, ശോഭിച്ചിരുന്നു.

കവി : കെ. എൻ. ഡി.

3.537 കുറളയുളർ പറഞ്ഞാർ. . . (കർത്താ)

മാലിനി

കുറളയുളർ പറഞ്ഞാർ ചാലവും കോപതാമ്രം
മുഖമിതി കൃതമാനം നൃനമച്ചീസുതായാഃ
ത്വടിതി തൊഴുതു വീഴ്ചോം തോഴരേ, ഹന്ത കൂഴ്ചേ-
നരിയരി നവസന്ധ്യാപാടലം ചന്ദ്രബിംബം

കൃതി : ചെറിയച്ചിമ്പർണനം

3.538 ത്വഷകേതന, നിൻ സുതൻ. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തമാലിക

ത്വഷകേതന, നിൻ സുതൻ വരിച്ചോ-
ത്വഷയാണീ സതി, യെന്നെയീ വിധത്തിൽ
വിഷമത്തിലകപ്പെടുത്താലാ നീ,
വിഷയം ത്വസ്തുഷ തന്റേയെന്നുമോർക്കെ.

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.539 വരാദ്ഭൂതവപുസ്സുതിൽപ്പകുതി. . . (കർത്താ)

പൃഥ്വി

വരാദ്ഭൂതവപുസ്സുതിൽപ്പകുതി വാങ്ങിവാഴുന്നൊരാ
വരാവരവലാതകാദ്യമരവർഗ്ഗവന്ദ്യേ! ശിവേ!
വരാംഗി! വലയാലയേ വിലസീടുന്ന വാമാക്ഷി! മാൽ
വരാതെ വരുവാൻ വരം വിരവിൽ നൽക വിശ്വേശ്വരീ!

കവി : കണ്ടൂർ നാരായണ മേനോൻ

3.540 വേണവിൻ ശ്രുതിയൊടൊത്തു. . . (ഉമേഷ്)¹⁰⁶

കുസുമമഞ്ജരി

വേണവിൻ ശ്രുതിയൊടൊത്തു പാടി മധുരസ്വരത്തി, ലതിനൊത്തുടൻ

¹⁰⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.540 : മുലശ്ലോകം (മേൽപ്പുത്തൂർ):
വേണനാദകൃതതാനഗാനകളുഗാനരാഗഗതിയോജനാ-
ലോഭനീയമൃദുപാദപാതകൃതതാളമേളനമനോഹരം
പാണിസംക്വണിതകങ്കണം ച മുഹൂരംസലംബിതകരാംബുജം
ശ്രോണിബിംബചലദംബരം ജേത രാസകേളിരസധംബരം

ചേണിയന്ന പടി താളമിട്ടു, തള കൊഞ്ചിടുന്ന പദമുന്നിയും,
പാണി കൊണ്ടു ചുമലിൽപ്പിടിച്ചു, മിളകുന്ന പൊൻവള കിലുങ്ങിയും
ശ്രോണി തന്നിലിളകുന്ന ചേലയൊടു ചെയ്യാരാ നടനമോർക്കുവിൻ!

കവി : സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി / മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ

3.541 പുഞ്ചിരിപ്പതുമ തഞ്ചുമഞ്ചിത. . . (ബാലേന്ദ്ര)

കുസുമമഞ്ജരി

പുഞ്ചിരിപ്പതുമ തഞ്ചുമഞ്ചിതവിലാസസഞ്ചയരസം തരം
ചഞ്ചലാക്ഷികളണഞ്ഞു കൊഞ്ചുവതുകണ്ടു കിഞ്ചന മയങ്ങോലാ
കണ്ടുവൈരികലചേർന്ന ചെഞ്ചിടയിലൊത്ത മുണ്ഡശകലം ശിവം
പഞ്ചബാണമദശോഷണം ദുരിതശോഷണം കരുതു ചേതനേ.

3.542 കാമകേളികളനേകമാർന്ന. . . (ഉമേഷ്)¹⁰⁷

കുസുമമഞ്ജരി

കാമകേളികളനേകമാർന്ന രസമേകിയിട്ടവരുമൊത്തുടൻ
യാമനോദകവിഹാരമൻപൊടു തുടർന്നിതേറ്റമഴകോടു നീ.
പൂമണം വിതറി വീശിടുന്ന കളിരാർന്ന തെന്നലിയലുന്നതാ-
മാ മനോജ്ഞവനഭ്രമിയിങ്കൽ മധുവാണിമാർക്കു മദമേറ്റി നീ.

കവി : സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ

3.543 പൊട്ടാക്കിപ്പാലവട്ടത്തിരുമിഴി. . . (ജീവി)

സ്രഗ്ദ്ധര

പൊട്ടാക്കിപ്പാലവട്ടത്തിരുമിഴി, ജടയെക്കാറൊളിച്ചാരുക്തൽ-
ക്കൊട്ടാക്കി, കേതകിപ്പുവതിനുടെ വടിവാക്കിപ്പരം ചന്ദ്രഖണ്ഡം,
മട്ടൊക്കെത്തന്നെ മാറി, പ്പുമയുടെ സുതനായ് കാട്ടിലുൾപ്പുക്കു വൈര-
പ്പെട്ടുക്കാൽ ജന്യമിട്ടാ മഹിതകപടകാട്ടാളനെക്കൈതൊഴുന്നേൻ!

കവി : വള്ളത്തോൾ

3.544 മറവാമറവായ് മറവാ. . . (കർത്താ)¹⁰⁸

ഗീതി

മറവാമറവായ് മറവായ്
മറവാവല്ലാത മണിവിളക്കായി
നിറവാനിറവായ് നിറവായ്
നിറവായമൃതായ നിലയെ വന്ദിക്കാം

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പരമപഞ്ചകം

¹⁰⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.542 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പള്ളൂർ):
കേളിദേവരിലാളിതാദിരതിലാളിതാദിലബലാളിദിഃ
സൈരമിശ, നന സൂരജാപയസി ചാരു നാമ വിഹൃതിം വ്യധാഃ
കാനനേപി ച വിസാരിശീതളകിശോരമാരുതമനോഹരേ
സുനസൗരമയേ വിലേസിഥ വിലാസിനീശതവിമോഹനം.

¹⁰⁸ [കർത്താ] ശ്ലോകം 3.544 :
അർത്ഥം: മറവാ=മറക്കാത്ത മറവായ്=വേദമായി(അറിവായി) മറവായ്=മറയ്ക്കുന്ന വസ്തുവായി മറവാവല്ലാത=കു
ത്തവാവല്ലാത്ത/മറയ്ക്കാനാവാത്ത മണിവിളക്കു=ചന്ദ്രൻ നിറവ്=പൂർണ്ണത നിറവായ്=ഐശ്വര്യമായ് നിറവാ
യ്=പ്രകാശമായി നിറവായമൃതായ=നിറച്ചു അമൃതായ

3.545 നരയില്ലിവയെൻ മുഖേന്ദു . . . (ബാലേന്ദു)¹⁰⁹

വസന്തമാലിക

“നരയില്ലിവയെൻ മുഖേന്ദു വീഴും
കീരണഘൃണസ്മരണകുരളത്രേ”
“ശരിയാണവ കണ്ടു കൂമ്പി നിൽപ്പു
തരണിലോചനനീലനീരജങ്ങൾ”.

കവി : എൻ.കെ. ദേശം, കൃതി: (പരിഭാഷ)

3.546 ശ്ലോകമാണഖിലസാരമുഴിയിൽ. . . (ഋഷി)

രഥോദ്ധത

ശ്ലോകമാണഖിലസാരമുഴിയിൽ
ശ്ലോകമാണ കദനത്തിനൗഷധം
ശ്ലോകമോതി മരണം വരിയ്ക്കിലോ
നാകലോകമവനാണ നിർണ്ണയം

കവി : ശങ്കരനാരായണൻ നമ്പൂതിരി

3.547 ശോകം വേണ്ടത്രയത്രേ. . . (ബാലേന്ദു)

സ്രദ്ധര

ശോകം വേണ്ടത്രയത്രേയെവിടെയുമധുനാ ജീവസന്ധാരണാർത്ഥം
വേഗം വാഴ്ന്നൊരോട്ടം പുലരിമുതലഹോ സന്ധ്യയാവോളമെന്നും
സാകം നാലഞ്ചുപേരോടിവിടെയിടപെടാൻ മാർഗ്ഗമില്ലേറെയൊന്നും
ശ്ലോകം ചൊല്ലാനിരുന്നാൽക്കരുതുകയിനിയും ജീവിതം ജീവിതവ്യം.

കവി : ബാലേന്ദു

3.548 സന്തസ്സന്തസ്സുമാനാമിഹ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

സന്തസ്സന്തസ്സുമാനാമിഹ സപദി മയാ ഗദ്യപദ്യസ്വരൂപാ-
മാസ്വാദ്യാസ്വാദ്യ വാണീം ഗളദമൃതരസാം സതു സതുഷ്ടചിത്താഃ
ഹൃല്ലന്മല്ലിലതായാ ഇവ മൃദുപവനസ്യന്ദനാനോളിതായാ
മന്ദം മന്ദം സ്രവന്തീം മധുരസലഹരീം പുഷ്പതഷ്ഷ്ടപദ്യഘോഷാഃ

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ

3.549 ഫാലത്തിയിനു വെള്ളമുണ്ടു. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഫാലത്തിയിനു വെള്ളമുണ്ടു തലയിൽ, കണ്ണുസമഹാലാഹല-
ജ്ജാലയ്ക്കുണ്ടു ശിവാധരാമൃതരസം, മെയ്യിൽപ്പെട്ടു പാമ്പിനും
ചേലൊത്തോഷധിനായകൻ തലയിലു, ഞടിന്നൊന്നു കൊണ്ടും ഭവാ-
നാലസ്യം പിണയാതെ ശങ്കര! ജയിച്ചാലും ജഗന്മണ്ഡലം!

¹⁰⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.545 : മൂലശ്ലോകം (ചേലപ്പറമ്പു നമ്പൂതിരി / മനോരമത്തമ്പുരാട്ടി):

“പലിതാനി ശശാങ്കരോചിഷാ
ശകലാനിതി വിതർക്കയാമഹേ”
“അത ഏവ നിമീലതേതരാം
വനിതാലോചനവാരിജൈർമുഖൈഃ”

3.550 ചൂടില്ലാത്തോരു ഫാലം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ചൂടില്ലാത്തോരു ഫാലം, ചൂടലയിൽ നടമാടാത്ത ചിലം, മതിത്തൽ
ചൂടിടാത്തോരു ചൂഡം, പരമൊരു പുഴകൂടാത കോടിരഭാരം,
ഓടും മാൻപേട തോടൊതൊരു കരകമലം, ചാരുതൈക്കലയിൽപ്പോയ്
നീടാർന്നീടാത നാഥം, തരുണിയൊടയുതം,ദൈവതം നൈവ ജാനേ.

3.551 ഓമൽക്കരങ്ങളിൽ മനോഹര. . . (ഉമ)

വസന്തതിലകം

ഓമൽക്കരങ്ങളിൽ മനോഹര വേണനാളം
ശ്രീമന്തുവതു മധുരദ്യുതി മന്ദഹാസം
പൂമേനിയിൽ പളപളപ്പിവചേർന്നു മിന്നം
നീ മാത്രമാണിനിയെന്നിയ്ക്കൊരു ബന്ധു കൃഷ്ണാ

കവി : ഓടൂർ ഉണ്ണി നമ്പൂതിരിപ്പാട്

3.552 പട്ടിക്കു വാലും. . . (ബാലേന്ദു)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

പട്ടിക്കു വാലും പശുവിന്നു കൊമ്പും
കാക്കയ്ക്കു കൊക്കും പരമപ്രധാനം
ആനയ്ക്കു തുമ്പിക്കരമാണു മുഖ്യം
മനുഷ്യജാതിക്കു കശുന്ധു മുഖ്യം.

കവി : ശ്ലോകചാര്യൻ എം.എൻ. ദാമോദരൻ, നെടിയശാല

3.553 അങ്കത്തുകലലംകളങ്കരഹിതം. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

അങ്കത്തുകലലംകളങ്കരഹിതം സംക്രാന്തമായിട്ടുമു-
ത്തങ്കപ്പങ്കജമങ്കതൻ കളിർമുലപ്പങ്കേരുഹത്തിങ്കലേ
തങ്കം കങ്കമപങ്കസങ്കലനയാലങ്കാരസങ്കാരമാ-
മങ്കം പങ്കഹരങ്കലാർന്നൊരുടൽ മേ സങ്കേതമാം കേവലം

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള

3.554 തുപ്പൻ നമ്പൂരിയെത്തി. . . (ബാലേന്ദു)

സ്രദ്ധര

തുപ്പൻ നമ്പൂരിയെത്തി കുതുകമൊടു ചലച്ചിത്രമൊന്നാദ്യമായ് തൃ-
ക്കൺപാർക്കാൻ - കണ്ടതാദ്യം തരുണിമണി ജലക്രീഡയാടുന്ന രംഗം;
“ഇപ്പോൾ നീരാട്ടമെന്നാലിനി ബഹുസമയം ചട്ടികത്തൊന്നെടുക്കും,
എപ്പോൾപ്പിന്നാട്ടമാകും? ശിവശിവ! യെഴുന്നേറ്റിടൊ രാമ, പോകാം”.

കവി : ബാലേന്ദു

3.555 ഇയാശങ്ക നിനക്കു യം പ്രതി. . . (ഉമേഷ്)¹¹⁰

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഇയാശങ്ക നിനക്കു യം പ്രതി ജനം ഭിയാലധിരീകൃതേ

¹¹⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.555 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):
അയം സ തേ തിഷ്യതി സങ്ഗമോത്സുകോ

പ്രേയാനാശ പെരുത്തു നിങ്കൽ മരുവുന്നോയാളിഹൈവാന്തികേ
 ആയാസിപ്പവനണ്ണിനന്ദിനി വശത്തായാലുമില്ലേലുമാം
 ശ്രീയാലിപ്പിതനായവൻ കഥമഹോ! ഭൂയാദുരാപസ്തുയാ.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ / കാളിദാസൻ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.556 ആസ്താം താവദിയം . . (ഋഷി)¹¹¹

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആസ്താം താവദിയം പ്രസൂതിസമയേ ദുർവ്വാരഘ്രവ്യഥാ
 നൈരുച്യം തനുശോഷണം മലമയീ ശയ്യാച സാംവത്സരീ
 ഏകസ്യാപി ന ഗർഭദാരഭരണക്ലേശസ്യ യസ്യഃ ക്ഷമോ
 ദാതും നിഷ്കൃതിമുന്നതോപി തനയസ്തസ്യൈ ജനന്യൈ നമഃ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : മാതൃപഞ്ചകം

3.557 എന്നുരച്ചു പുനരുത്തരോൽകനായ് . . (ഉമേഷ്)

രഥോദ്ധത

എന്നുരച്ചു പുനരുത്തരോൽകനായ്
 നിന്നതേ സ്വയമസക്തനാകിലും
 സ്യന്മാനവനദാരു വാരി മേൽ
 മന്ദമാച്ചുഴിയിലാഞ്ഞപോലവൻ.

കവി : കമാരനാശൻ, കൃതി : നളിനി

3.558 സ്ത്രീകൾക്കേറ്റം പടുതസഹജം . . (ജീവി)¹¹²

മന്ദക്രാന്ത

സ്ത്രീകൾക്കേറ്റം പടുതസഹജം, ജന്തുവർഗ്ഗത്തിലുംതാൻ-
 ലോകേ കാണാം; പ്രതിഭ കലരുനോരിലോതേണ്ടതുണ്ടോ?
 ആകെത്തൻമക്കളെയിഹ കയ്യിൽപ്പെണ്ണു താനേപറക്കാ-
 റാകുന്നോളം മറുപറവയെക്കൊണ്ടു പോറ്റുന്നുവല്ലോ.

കവി : ആറ്റൂർ / കാളിദാസൻ, കൃതി : അഭിജ്ഞാന ശാകന്തളം തർജ്ജമ

വിശങ്കസേ ഭിരു! യതോഽവധിരണാം
 ലഭേത വാ പ്രാർത്ഥയീതാ ന വാ ശ്രീയാ
 ശ്രീയാ ദുരാപഃ കഥമീഹിതോ ഭവേത്

¹¹¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.556 : പരിഭാഷ (മധുരാജ്):
 പേറ്റുന്നോവവിടെ നിന്നിടട്ടെ, രുചിയറ്റു, ദേഹബലശോഷണം
 കൂട്ടിടേണ്ട, മലമൂത്രശയ്യയിലൊരാണ്ടു നിക്ഷേപമുണ്ടെന്നെ
 ഗർഭമാം ചുമടിനുള്ള കൂലിയതുപോലുമേകവതിനാവുകി-
 ല്ലേത്ര യോഗ്യതയെഴുന്ന പുത്രനമഹോ! മഹാജനനി! കൈ തൊഴാം!

¹¹² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.558 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):
 സ്ത്രീണാമശിക്ഷിതപടുത്വമമാനുഷീഷ്യ
 സന്ദൃശ്യതേ, കിമുത യഃ പ്രതിബോധവത്യഃ
 പ്രാഗതരിക്ഷഗമനാത് സ്വമപത്യജാത-
 മന്യൈഃ ഖഗൈഃ പരദൃതഃ ഖല്പ പോഷയന്തി

3.559 അക്കാലം വാനവർക്കും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

അക്കാലം വാനവർക്കും ക്ഷിതിയിലൊരുപദം വയ്ക്കുവാനേറെ മോഹം വായ്ക്കും മട്ടിൽ ഭരിച്ചോരസുരപതിബലിക്കിരൂപട്ടം കൊടുക്കാൻ എക്കാലാലായി, സാക്ഷാൽ ഹരിയൊരു വടുവായ് വന്നനാ, ഉൻപെഴുന്ന- ത്തുകാൽ ചൂട്ടുന്ന തൃക്കാക്കരയിലെ ഭഗവൻ! തൃൽപദം കൂപ്പിടുന്നേൻ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.560 എങ്ങോജസ്സനിറഞ്ഞ. . . (ജീവി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

എങ്ങോജസ്സ നിറഞ്ഞ ഇമുഖമിതിപ്പാവപ്പെട്ടും മാടമൊ- നെന്നങ്ങോ ഹാ! വിധി വല്ല ചേർക്കഴിയിലും ചേർക്കുന്നു രത്നങ്ങളെ; ഇങ്ങോട്ടാസ്ഥയൊടെത്തി നോക്കിടുവതുണ്ടന്തിസ്സമീരസ്സരൽ- തെത്തങ്ങോലപ്പഴുതിങ്കലൂടെ മറയാൻ പോകുന്ന മാർത്താണ്ഡനം.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : സന്ധ്യാപ്രണാമം

3.561 ഇരുന്നീലനിറമൊത്ത മേനിയും. . . (ഋഷി)

രഥോദ്ധത

ഇരുന്നീലനിറമൊത്ത മേനിയും സുന്ദരോത്തരമുഖാരവിന്ദവും കൺകളിർക്കെയടിയന്ന നിത്യവും കാഞ്ചതിന്നു വരമേകണേ ഹരേ

കവി: ഋഷി

3.562 കാട്ടിൽ കൂട്ടുവിളിപ്പതാം. . . (ജീവി)¹¹³

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കാട്ടിൽ കൂട്ടുവിളിപ്പതാം, ശവമതിൻ മെയ്യിൽ തലോടുന്നതാം, നട്ടീടുന്നതുമാം ബിസം തരയതിൽ, പാഴുഴി കർഷിപ്പതാം, പൊട്ടൻ കാതിലുരപ്പതാം, കരുടനെക്കണ്ണാടി കാണിപ്പതാം, പട്ടിക്കുള്ളൊരു വാൽ നിവർത്തിടുവതാം - സേവിപ്പതിങ്ങജ്ഞരെ.

കവി: ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.563 പാർക്കുന്നതായ ഭവനം. . . (ജ്യോതി)

വസന്തതീലകം

പാർക്കുന്നതായ ഭവനം, പ്രിയകാന്ത, പുത്രൻ പ്രാണൻ കളഞ്ഞു കരുതും ധന, മെന്തിനേറേ താൻതന്നെയെന്നു പലനാളുരുവിട്ട ദേഹം- പോലും വിഭിന്ന,മൊരു നശ്വര വസ്തു മാത്രം!

കവി : താമരശ്ശേരി കൃഷ്ണൻ ഭട്ടതിരി, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണ കഥാമൃതം

113 [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.562 : മൂലശ്ലോകം (വിഷ്ണുശർമ്മ - പഞ്ചതന്ത്രം) :

അരണ്യരുദിതം കൃതം, ശവശരീരമുദൃർത്തിതം, സ്ഥലേ $\int$ ബൃമവരോപിതം, സുചിരമുഷരേ വർഷിതം, ശ്വപുച്ഛമവനാമിതം, ബധിരകർണ്ണജാപഃ കൃതോ $\int$ സമുഖദർപ്പണോ യദബുധോ ജനഃ സേവിഥഃ

3.564 തീഹാറിലെജ്ജയിലിൽ... (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

തീഹാറിലെജ്ജയിലിൽ ശിക്ഷ വഹിച്ചുകൊള്ളാം
ബീഹാറിലാണു കഴിയാൻ വിധിയെങ്കിലാകാം
ആഹന്ത ചീർത്ത രസശൂന്യത തന്നെയോതും
ദ്രോഹം നിറുത്തുവതിനായി നമസ്കരിക്കാം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.565 അകണ്ഠ കളങ്കാത്... (ഉമേഷ്)¹¹⁴

ഭൂജംഗപ്രയാതം

അകണ്ഠ കളങ്കാദനംഗേ ഭൂജംഗം-
ദപാണൗ കപാലാദഹാലേ ന ലാക്ഷാത്
അമൗലൗ ശശാങ്കാദവാമേ കളത്രാ-
ദഹം ദേവമന്യം ന മന്യേ ന മന്യേ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : ശിവഭൂജംഗം

3.566 അടുത്ത ദിവസം രവി... (ജ്യോതി)¹¹⁵

ശംഭ്രമസനം

“അടുത്ത ദിവസം രവിയുദിച്ചയരു, മപ്പൊഴുതടഞ്ഞ നളിനം മിഴി തുറ-
ന്നിടും, തടവു വിട്ടിടുവ” എന്ന നീനവൊത്തളിയിരുണൊരരവിന്ദമുക്തം
അടുത്തനിമിഷത്തിൽ നളിനീതടമണഞ്ഞ മദയാന ജലകേളി കഴിയെ-
പ്പിച്ചു രസമായ് ഭവിയെറിഞ്ഞു - വിധിനിശ്ചയമറിഞ്ഞിടുവതാരുലകിതിൽ?

കവി : മധുരാജ്

3.567 അഹിസാരമസാരം... (കർത്താ)

തോടകം

അഹിസാരമസാരമസാരമതിം
തരസാ സരസാദപസാരയിതും
ഉരുസാരരസാദമ സാനുചരം
മനസാ വ്യവസായമസാവക്രമാഃ

കവി : കോഴിക്കോട് മാനവേദൻ രാജാ, കൃതി : കൃഷ്ണഗീതി

3.568 ഉലകങ്ങളെയുള്ളിൽ... (ഉമേഷ്)¹¹⁶

തോടകം

ഉലകങ്ങളെയുള്ളിലൊതുക്കിയ നിൻ

¹¹⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.565 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

കുഴുത്തിൽ കളങ്കം, ഭൂജംഗങ്ങൾ മെയ്യിൽ,
കനൽച്ചാർത്തു നെറ്റിക്കു, കയ്യിൽ കപാലം,
ശിരസ്സിൽ ശശാങ്കൻ, മടിത്തട്ടിൽ നല്ലാർ,
ഇതില്ലാത്ത ദൈവത്തെ ഞാനോർക്കുകില്ല.

¹¹⁵ [ജ്യോതി/ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.566 : മൂലശ്ലോകം:

“രാത്രിശമിഷ്യതി, ഭവിഷ്യതി സുപ്രഭാതം,
ഭാസാനദേഷ്യതി, ഹസിഷ്യതി പങ്കജശ്രീ”
ഇത്ഥം വിചിന്തയതി കോശഗതേ ദിരരേഫേ

വലുതായൊരു മെയ്യല ചേർത്തു തുലോം
ഒലി പൂണ്ടൊരു നൂറു ധനുസ്സുകലം
ജലമഗ്നതായ് കര രണ്ടുമഹോ!

കവി : സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി/മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ (55:3)

3.569 ഒരിടത്തൊരിടത്തൊരു. . . (രാജേഷ്)¹¹⁷

തോടകം

ഒരിടത്തൊരിടത്തൊരു സക്കറിയാ
അവനോതിയ കിസ്സുകളാർക്കറിയാം?
പുഴുവും പഴുതാരയുമീശ്വരനം
കലരുന്നൊരു വാങ്മയമെതു രസം!

കവി : രാജേഷ്

3.570 പുതുനൽത്തളിർ തോറ്റൊരു. . . (ഉമേഷ്)¹¹⁸

തോടകം

പുതുനൽത്തളിർ തോറ്റൊരു ചേവടി ചേർ-
ത്തതിലന്നഴകോടു കരേറിയ നീ
അതിഭീകരമോളുമുയർത്തിയുടൻ
കുതികൊണ്ടു കലക്കിമറിച്ചു കയം.

കവി : സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി/മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ (55:2)

3.571 ആഴിവർണ്ണചരിതം. . . (ഹരി)

കുമ്പമഞ്ജരി

ആഴിവർണ്ണചരിതം ഗ്രഹിച്ചവനിവാഴ്ചിലുന്നതി വരുത്തുവാ-
നേകി ഭാഗവതമൻപിൽ തൻ മരമകനു മാതുലനൊരാൾ പുരാ
കാലമൊട്ടു കഴിയേ,യനന്തരവനോടു, “മോഹമിനിയെന്തെടോ?”
ഹന്ത! “മാമനുടെ നിഗ്രഹം”, വിരുതനോതി, ഞെട്ടിയിതു കാർണവർ.

കവി : ഹരി

3.572 കരുതുവതിഹ ചെയ്യവയ്യ. . . (രാജേഷ്)

പുഷ്പിതാഗ്ര

കരുതുവതിഹ ചെയ്യവയ്യ, ചെയ്യാൻ
വരുതി ലഭിച്ചതിൽ നിന്നിടാ വിചാരം
പരമഹിതമറിഞ്ഞുകൂട, യായു-
സ്ഥിരതയുമി, ല്ലതി നിന്ദ്യമീ നരത്വം

കവി : കമാരനാഷാൻ

3.573 പഴകിയ തരുവല്ലി. . . (ഉമേഷ്)

അപരവക്ത്രം

പഴകിയ തരുവല്ലി മാറ്റിടാം
പുഴയൊഴുകും വഴി വേറെയാക്കിടാം
കഴിയുമിവ - മനസ്സിമാർ മന-
സ്സൊഴിവതശക്യമൊരാളിലൂന്നിയാൽ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ലീല

3.574 കൊണ്ടൽവേണിയൊരു. . . (ഋഷി)¹¹⁹

കസുമമഞ്ജരി

കൊണ്ടൽവേണിയൊരു രണ്ടുനാലടി നടന്നതില്ലതിനുമുമ്പു താൻ
കൊണ്ടു ദർഭമുന കാലിലെന്നു വെറുതെ നടിച്ചു നിലകൊണ്ടുതേ
കണ്ണവും ബത തിരിച്ചുനോക്കിയവൾ വൽക്കലാഞ്ചലമിലച്ചിലിൽ-
ക്കൊണ്ടുടക്കുമൊരു മട്ടു കാട്ടി വിടുവിച്ചിടുന്ന കപടത്തൊടേ

കവി : എ. ആർ രാജരാജവർമ്മ , കൃതി : മലയാള ശാകന്തളം

3.575 കണ്ട ദിക്കുകളിലൊക്കെനിന്നു. . . (ബാലേന്ദ്ര)¹²⁰

കസുമമഞ്ജരി

കണ്ട ദിക്കുകളിലൊക്കെ നിന്നു സമയം ക്രമാൽപ്പിറകിലാക്കിയും

ഹ ഹന്ത ഹന്ത! നളിനീം ഗജ ഉജ്ജഹാര.

116 [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.568 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പത്തൂർ):
ഭവനത്രയഭാരമുതോ ഭവതോ
ഗുരുഭാരവികമ്പിവിജ്ഞി ജലാ
പരിമജ്ജയതി സു ധനുശ്ശതകം
തടിനീ തടിതി സുടലോഷവതി

117 ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം (' ഒ ' യ്ക്കു തോടകത്തിൽ).

118 [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.570 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പത്തൂർ) :
അധിരഹ്യ പദാംബുരഹേണ ച തം
നവപല്ലവതുല്യമനോജത്തചാ
ഹ്രദവാരിണി ദൂരതരം ന്യപതഃ
പരിപൂർണ്ണിതലോരതരങ്ഗഗണേ.

119 [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.574 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :
ദർഭാങ്കരേണ ചരണഃ ക്ഷത ഇത്യകാഞ്ചേ
തന്വി സ്ഥിതാ കതിചിദേവ പദാനി ഗത്യാ
ആസീദ് വിവൃത്തവദനാ ച വിമോദയന്തി
ശാഖാസ്യ വൽക്കലമസക്തമപി ദ്രമാണാം.

കണ്ഠരായ നിജയാത്രികൾക്കധികമിണ്ടലേറ്റിയഴലേകിയും
കണ്ടമാനമവരിട്ടിടുന്ന ചവറൊക്കെ നാട്ടിൽ വിതറിട്ടുമേ
കണ്ടിടാം റെയിലു വേഗമായ്ക്കുവു, മെല്ലെയേറെയിവിടോടിടും.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.576 കേളിദേശപരിലാളിതാഭി. . . (ഉമേഷ്)¹²¹

കസുമമഞ്ജരി

കേളിദേശപരിലോളിതാഭിരതിലാളിതാഭിരബലാളിഭിഃ
സ്വൈരമീശ നന്ദ സൂരജാപയസി ചാരു നാമ വിഹൃതിം വ്യധാഃ
കാനനേപി ച വിസാരിശീതളകിശോരമാരുതമനോഹരേ
സൂനസുരഭമയേ വിലേസിഥ വിലാസിനീശതവിമോഹനം

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം

3.577 കാലകാലനുടെ കായമെൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

കസുമമഞ്ജരി

കാലകാലനുടെ കായമെന്തനസി കണ്ടുകൊണ്ടു മരുവിടുവാൻ
കാലമില്ല കമലാക്ഷിമാരുടെ കടാക്ഷശൃംഖലകളേൽക്കയാൽ
കാലമങ്ങുറ്റി വന്നിടുമ്പൊഴുതു കാലനും വരവതുണ്ടു പോൽ
കാളവാഹന, കടാക്ഷമേകിടുക കാളകണ്ഠ കരുണാനിധേ.

3.578 കാണാമങ്ങോട്ടു ചെന്നാൽ. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധര

കാണാമങ്ങോട്ടു ചെന്നാൽ നദിയുടെയരികെ തൃപ്രയാരെന്ന ക്ഷേത്രം
കാണാം പൊക്കത്തിൽ ചുറ്റും മതിലുകളരികെ ഗോപുരം നാടശാല
കാണാം ചുറ്റമ്പലങ്ങൾ അതിനുടെ നടുവിൽ മണ്ഡപം നല്ല ശ്രീകോൽ
കാണാമുള്ളിൽ പ്രതിഷ്ഠ മണിമയഭഗവാൻ തേവരാം രാമചന്ദ്രൻ

3.579 കണ്ടനേ കട്ടു നീയെൻ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

കണ്ടനേ കട്ടു നീയെൻ കരളതു തിരിയെത്തന്നതില്ലെന്നതല്ലി-
ക്കണ്ടുള്ളൊന്നെക്കടക്കൺകടുതരവികടച്ചങ്ങലയ്ക്കിട്ടു പൂട്ടി;
കണ്ടിക്കാർകേശി! പിന്നീടിത മദനമഹാരാജനേൽപ്പിച്ചു; കഷ്ടേ!
കണ്ടും കേട്ടിട്ടുമില്ലിവക; തലയിലെഴുത്തോർക്കിലിന്നാർക്കു മായ്ക്കാം?

¹²⁰ [ബാലേന്ദ്ര] ശ്ലോകം 3.575 : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ ശാകന്തളം തർജ്ജമയിലെ കണ്ഠനാളമഴകിൽത്തിരി, ചുരപദം രഥം പിറകിൽ നോക്കിയും, കണ്ഠനായ് ശരഭയേന പൃഷ്ഠമതു പൂർവ്വകായഗതമാക്കിയും, ഇണ്ടൽ പൂണ്ടു വിവൃതായുഖാത് പഥി ചവച്ച ദർഭകൾ വമിക്കവേ കണ്ടുകൊൾക, കതികൊണ്ടു, കിഞ്ചിദവനൗ, ദ്രശം നഭസി, ധാവതി എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണം.

¹²¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.576 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) : കാമകേളികളനേകമാർന്നു രസമേകിയിട്ടവരുമൊത്തുടൻ യാമുനോദകവിഹാരമൻപൊടു തുടർന്നിതേറ്റുമഴകോടു നി. പൂമണം വിതരി വിശിടുന്ന കളിരാർന്ന തെന്നലിയലുന്നതാ- മാ മനോജ്ഞവനഭൂമിയിങ്കൽ മധുവാണിമാർക്കു മദമേറ്റി നി.

കവി : പെട്ടുഴിയത്ത് വലിയ രാമനിയ്യത്ത്

3.580 കേറാനെന്തേ മടിക്കുന്നതു. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

കേറാനെന്തേ മടിക്കുന്നതു മമ കരളിൽ? ക്കാമലോഭാദിയാകും
ചേറാണിങ്ങുന്നി വെച്ചിടുകിലടിവഴുതിത്തൊറ്റി വീണേക്കുമെന്നോ?
കൂറാളും നീ വിചാരിക്കുകിലിഹ ചളി കൊണ്ടുള്ള കേടാകമാനം
മാറാനുണ്ടോ പ്രയാസം? മകുടജിതലസത്കോടിസൂര്യപ്രകാശേ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവീസ്തവം

3.581 കാളിന്ദീനദിയിങ്കലന്നു. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാളിന്ദീനദിയിങ്കലന്നു കമലപ്പൂവൈതൽ കൂപ്പുന്നാര-
ക്കാളിപ്പെണ്ണു സലീലമത്തരണിയിൽത്തുകാലണയ്ക്കാകിലോ
കേളിപ്പെട്ട പരാശരണദിനവദ്വീപിൽ പ്രകാശോദയം
മേളിയ്ക്കും ഭൂവനൈകവന്ദ്യതനയൻ സഞ്ജാതനായിടുമോ?

കവി : കെ. പി. കുറുപ്പൻ , കൃതി : ഉദ്യാനവിരസ്സ്

3.582 കുട്ടിക്കാലമതെത്ര. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കുട്ടിക്കാലമതെത്ര തൃഷ്ടീകര? മന്നദ്ദേഹമെന്നോടു വേർ-
പെട്ടിട്ടുള്ള ദിനം ചുരുങ്ങൂ, മൊരുമിച്ചല്ലാതെയില്ലെന്നുമേ
കിട്ടില്ലൊട്ടിടയിപ്പൊഴസ്സുഗേണെക്കാണാനുമെന്നായി - പാർ-
ത്തട്ടിൽ ദുഃസ്ഥിതിഹേതുവിങ്ങു ഹതമാമീ യൗവനം താനഹോ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : വിലാസലതിക

3.583 കാലാരാതി കനിഞ്ഞിടുന്നതുവരെ. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാലാരാതി കനിഞ്ഞിടുന്നതുവരെക്കാളും തപം ചെയ്തു തൽ-
ക്കോലം പാതി പകുത്തടുത്തൊരു കുളർക്കുന്നിന്റെ കണ്ണെത്താമനേ!
കാലൻ വന്നു കയർത്തുനിന്നു കയറെൻ കാലിൽ കടന്നിട്ടിടും-
കാലത്താക്കുവേറിതൻ കഥ കഴിക്കേണം മിഴിക്കോണിനാൽ

കവി : ശിവൊള്ളി

3.584 കൊണ്ടൽക്കാറണി കൊണ്ടു. . . (ഉമേഷ്)¹²²

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

“കൊണ്ടൽക്കാറണി കൊണ്ടു വിണ്ടലമിരുണ്ടിടുന്നു, മേഘങ്ങളെ-
ക്കൊണ്ടിക്കൊടു കറുത്തിട്ടു, നീരവിലിക്കണ്ണന്നുമുണ്ടിണ്ടൽ കേൾ;

¹²² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.584 : മൂലശ്ലോകം (ജയദേവൻ):
“മേഘൈർമേദുരംബരം വനഭവശ്യാമാസ്സമാലദ്രുമൈർ-
നക്തം ഭീരുരയം ത്യമേവ തദിമം രായേ! ഗൃഹം പ്രാപയ”
ഇതഥാ നന്ദനിദേശിതശ്ചലിതയേഃ പ്രത്യയകുണ്ടദ്ദൃമം
രാധാമാധവയോർജയന്തി യമുനാകുലേ രഹഃകേളയഃ

കൊണ്ടാക്കിട്ടു ഗൃഹത്തിലിന്നിവനെ നീ” യെന്നുള്ള നന്ദോദിതം
കൊണ്ടാടിട്ടഥ രാധയെപ്പഥി രസിപ്പിച്ചോരു കൃഷ്ണൻ തുണ.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / ജയദേവൻ

3.585 കാക്കലും ചിലർ തലൈക്കലും. . . (കർത്താ)

കുസുമമഞ്ജരി

കാക്കലും ചിലർ തലൈക്കലും പുനരിരുനുകൊണ്ടു കരയുന്ന നാൾ
കാക്കമോ മരണകാലമെന്നുടലിതാർക്കുവേണ്ടുവതു കശ്ശലം?
കാക്ക നാ നരി വലിയ്ക്കയോ പുഴുവരിയ്ക്കയോ ചുടുകയോ ദ്രവം?
കാക്ക കാക്കലുടനാക്കി മൂക്കുതലൈ മേവുമെൻ ജനനിയായ്രായം

3.586 കാന്തന്മാരൊത്തു, കാൽത്താർ. . . (ഉമേഷ്)¹²³

സ്രദ്ധര

കാന്തന്മാരൊത്തു, കാൽത്താർ, കടി കടുക്കളവിൽ, ക്ലാന്തമധ്യം, കനത്തിൽ-
ക്കാന്തിപ്പിടുള്ള കൊങ്കക്കുട, മഴകു കലർന്നാടിടും കമ്രഹാരം,
കാന്തത്തികൾപ്രഭാസ്യം, കളിയുടയ കയൽക്കണ്ണു, കാർകൂന്തലേവം
കാന്ത്യം കല്യാണിമാർ കൈവിശറിയൊടവിടെദ്രേവസേവയ്ക്കു കൂടും.

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ / ലീലാദാസൻ, കൃതി : ശുകസന്ദേശം തർജ്ജമ

3.587 കണ്ടാൽ കാളിന്ദിനീരിൻ. . . (കർത്താ)¹²⁴

സ്രദ്ധര

കണ്ടാൽ കാളിന്ദിനീരിൻ ചെറിയ ചെറിയ കല്ലോലകം പോലെയേതാ-
ണ്ടുണ്ടല്ലോ നിന്റെ നാളോദരമതിലഗജേ ബുദ്ധിമാന്മാർക്കതോർക്കിൽ
കണ്ണിച്ചേറ്റം ഞെരുങ്ങും കുചഗിരികളിടയ്ക്കുള്ള സൂക്ഷ്മാന്തരീക്ഷം
തെണ്ടും ദിക്കറ്റു നാഭിഗുഹയിൽ വരികയാണെന്നു തോന്നിട്ടുമാര്യേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : സാന്ദ്ര്യലഹരി തർജ്ജമ

3.588 ക്രീഡിച്ചും കീരവാണി. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

ക്രീഡിച്ചും കീരവാണിമണികളൊ, ടിടയിൽ കയ്യിൽ നെയ് പാലിതെല്ലാം
മേടിച്ചും, കട്ടശിച്ചും, പ്രണതരിലലിവിൻ നീർ തുളിച്ചും, തുണച്ചും,
കൂടിച്ചും പാണ്ഡവർക്കുന്നതി, കുരുനീരയെത്തക്കമോർത്തങ്ങു കണ്ടിൽ-
ച്ചാടിച്ചും വാണ ഗോപീജനസുകൃതസുഖക്കാതലേ, കൈതൊഴുന്നേൻ!

കവി : വെണ്മണി മഹൻ

¹²³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.586 : മൂലശ്ലോകം (ലീലാദാസൻ) :
തസേവാർത്ഥം തരുണസഹിതാസ്താമ്രപാദാരവിന്ദാ-
സ്താമ്യയധ്യാസ്തനഭരണതാസ്താരഹാരാവലികാഃ
താരേശാസ്യാസ്തരളനയനാസ്തർജ്ജനീയാളകാവ്യോ-
സ്തത്രസ്യഃ സ്യുഃ സ്തബകിതകരാസ്താലവൃന്തൈസ്തരുണ്യാഃ

¹²⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.587 : മൂലശ്ലോകം (ശങ്കരാചാര്യർ) :
യദേതത് കാളിന്ദിതരതരതരങ്ഗാകൃതി ശിവേ
കൃശേ മദ്ധ്യേ കിഞ്ചിജ്ജനനി, തവ യത് ഭാതി സുധിയാം
വിമർദ്ദാദന്യോന്യം കുചകലശയോരന്തരഗതം
തന്ത്രൂതം വ്യോമപ്രവിശദിവ നാഭിം കുഹരിണീം.

3.589 കാലം മാറിക്കഴിഞ്ഞു. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

“കാലം മാറിക്കഴിഞ്ഞു, കവിതയെഴുതിയലാർക്കുവേണം? ഭവാനി-
ക്കാലത്തെക്കാവ്യമാകും കഥകളെഴുതണം, നോവലായാൽ വിശേഷം!”
കാലംപോൽ ചൊല്ലിടുന്തു പലരുമിതുവിധം, പത്തിയും, കാലമാണി-
ക്കോലം കെട്ടിച്ചിടുന്തു കശവനതു തിരുത്തിടുവാനാകുമെന്നോ?

കവി : എം. എൻ. പാലൂർ, കൃതി : കല്യാണക്കാഴ്ച

3.590 കാലൻ കാളായസാത്യുത്കട. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

കാലൻ കാളായസാത്യുത്കടമുസലവുമായ് കാണികൾക്കുൾനടുങ്ങും
കോലം കോലുന്ന കൂട്ടാളികളൊടുമൊരുമിച്ചാർത്തടുത്തെത്തിടുമ്പോൾ
കാലച്ചെന്തിക്കനൽച്ചാർത്തെതിർമുനയൊടു നിൻ കൈത്തലത്തിൽത്തിളങ്ങും
ശൂലം താനാണു മാഹേശ്വരി, ശരണമെന്നിക്കാ ഭയപ്പാടൊഴിക്കാൻ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവിസ്തവം

3.591 കത്തും തല്ലുമസഹ്യ . . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കത്തും തല്ലുമസഹ്യമേൽക്കെയിവനോത്തോതിത്തളർന്നുണ്ണവാ-
നെന്നും മുന്ബയൊരിക്കലും സഖി കടന്നുണ്ടീടുമാറില്ലനി
കത്തും വൻ പശി വാച്ചു വാച്ചു വയർ കാഞ്ഞാലും നിനക്കെന്നൊട-
ന്നൊത്തുണ്ടേ മതിയാവൂ തുല്യസുഖദുഃഖം താൻ സുഹൃജ്ജീവിതം

കവി : പ്രേംജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.592 കാളാംഭോധരപാളി താളി . . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാളാംഭോധരപാളി താളി പിഴിയും കുറുക്കരിംപൂങ്കുഴൽ-
ക്കാലംബായ മുഖാവലോകസമയേ നെയ് വെണ്ണുമിച്ചന്ദ്രമാഃ
കോലത്താർചരഭ്രമിപാലകനകക്കുംഭം തൊഴും പോർമുലയ്-
ക്കോലക്കത്തൊടു നിന്നെ വാഴ്ത്തുമതിനാറ്റാമല്ല കൗണോത്തരേ!

3.593 കിടക്കുന്ന നായയ്. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ഭൃജംഗപ്രയാതം

കിടക്കുന്ന നായയ്ക്കടുത്തുടേയോടി-
ക്കടക്കൊല്ല ചാടിപ്പിടിക്കും കടിക്കും
പിടിക്കാൻ വരുന്നോരു നായയ്ക്കടുത്തു-
ങ്ങടിക്കൊല്ല ചുമ്മാ കടക്കാലൊടിക്കും.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.594 പവനതന്യചേതഃ. . . (സുനിൽ)

മാലിനി

പവനതന്യചേതഃ പങ്കജാർക്കം മുനീന്ദ്രെ-
രനുദിനമനുഭാവ്യം ശ്രീപതിം ശ്യാമളാംഗം
ദിനകരകലദീപം ജാനകീഭാഗ്യരാശീം
കരധൃതശരചാപം നൗമി വിലവാദിനാഥം.

കവി : കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : സീതാസ്വയംവരം

3.595 ദൃഷ്ട്യാ തമാലോകം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ഇരവഭൂ

ദൃഷ്ട്യാ തമാലോകമിവാന്ധകാരേ
ജ്ജ്വൽസുഗർഭൈഃ പ്രയതഃ പ്രണമ്യ
പൃഷ്ടോമനാ വാർത്തമജാതശത്രുർ-
ഹൃഷ്ടസ്തമാചഷ്ട ഗിരം ഗരിഷ്യാം.

കവി : കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ, കൃതി : കല്യാണസൗഗന്ധികം

3.596 പൊയ്യല്ലേ തീയിൽ നിൽക്കാം. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

പൊയ്യല്ലേ തീയിൽ നിൽക്കാം, കരിവരഗമനേ കാളകൂടം ഭൂജിക്കാം
അയ്യാണ്ടുണ്ണം തൃജിക്കാമമൃത കിരണനെക്കയ്യിലാക്കിപ്പൊടിക്കാം
ചെയ്യാം ഞാൻ രാജസ്യം, അമൃതമരപുരേ ചെന്നുകൊണ്ടിങ്ങു പോരാം
മയ്യേലും കണ്ണിയാളേ, തവ വിരഹമെന്നിക്കാവതല്ലേ പൊറുപ്പാൻ

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ

3.597 ചാണത്തിൻ നിറമായ്. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ചാണത്തിൻ നിറമായുടുപ്പമരയിൽ തോൽപ്പട്ടയ്യും മസ്തകേ
ചേണാർന്നീടിന തൊപ്പിയും കരമതിൽ ദണ്ഡും ധരിച്ചങ്ങനേ
ആണത്തം പലതും പറഞ്ഞു വെറുതേ ചുറ്റുന്ന പോലീസുകാ-
രാണിദിക്കതിലേറ്റുമുള്ളതവരൈക്കൊണ്ടേതുമുണ്ടോ ഗുണം?

കവി : ഒടുവിൽ കഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ

3.598 അജാമിളോ നാമ. . . (സുനിൽ)¹²⁵

വംശസ്ഥം

അജാമിളോ നാമ മഹീസുരഃ പുരാ
ചരൻ വിഭോ ധർമ്മപഥാൻ ഗൃഹാശ്രമി
ഗുരോർഗിരാ കാന്നമേത്യേ ദൃഷ്ടുവാൻ
സുദൃഷ്ടുശീലാം കലടാം മദാകലാം

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (22:1)

3.599 ഗജാനനം ഭൂത. . . (ജീവി)

വംശസ്ഥം

ഗജാനനം ഭൂതഗണാദിസേവിതം

¹²⁵ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.598 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

അജാമിളൻ പണ്ടൊരു ധർമ്മനിഷ്ഠനാം
ദീജൻ, ഗൃഹസ്ഥൻ ഗുരുശാസനത്തിനാൽ,
അരണ്യമാർന്നപ്പൊഴുതങ്ങു കണ്ടുപോൽ
പരം മദം ചേർന്നൊരു ധൃഷ്ടുവേശ്യയെ.

കപിതമജംബുഫലസാരഭക്ഷിതം
ഉമാസുതം ശോകവിനാശകാരണം
നമാമി വിഘ്നേശ്വരപാദപങ്കജം

3.600 ഉല്ലാസമുൾക്കൊണ്ട് . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ഉല്ലാസമുൾക്കൊണ്ടുയരപ്പറക്കെ-
മൊരോമനപ്പെങ്കിളി നമ്മെ നോക്കി
ചെവിക്കുരുണിൻ തെളിതേൻ തളിയ്ക്കും
സ്വാതന്ത്ര്യ സംഗീതമുയർത്തിടുന്നു

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : 'സുഖം-സുഖം'

3.601 ചൊല്ലാനറച്ച തറവാടുകൾ. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

ചൊല്ലാനറച്ച തറവാടുകളേറെയില്ല-
യില്ലിനായർന്ന പണിയുള്ളവരേറെ നമ്മിൽ
മെല്ലെന്ന താഴ്മയരാനിനിയൊന്നരണ്ടാൾ
വല്ലോരുമോർക്കിൽ - വലുതാം സമുദായമല്ലേ?

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : തീയ്യക്കുട്ടിയുടെ വിചാരം

3.602 മേളം ഗഭീരമതിനില്ലൊരു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

“മേളം ഗഭീരമതിനില്ലൊരു വാദമല്ലേ?”
ചോദിച്ചൊരാളൊടൊരുവൻ തലയാട്ടി നിൽക്കേ;
“ഇച്ചെണ്ടതന്റേയതിദൃസ്സഹമൊച്ചമൂലം
കേൾക്കാണൊരിറു കഴിവില്ല” പറഞ്ഞിതന്യൻ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.603 ഇന്നോ വാ നാളെയോ മട്ടിനി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ഇന്നോ വാ നാളെയോ മറ്റിനിയൊരുദിവസം തന്നെയോ കാലദൂതൻ
വന്നീടും നാളിലോർത്താലിതിനൊരു കഴിവില്ലെന്നു ചിന്തേ നിനപ്പിൻ;
മുന്നേ താൻ പദ്മനാഭൻ ചരണനളിനമിങ്ങുള്ളിലാക്കീട്ടു നിത്യം-
നന്ദ! ശ്രീകൃഷ്ണ! നാരായണ! വരദ! രമേശേതി കീർത്തിച്ചുകൊൾവിൻ.

കവി : വിദ്വാൻ കോമ്പിയച്ചൻ

3.604 മണ്ണും പെണ്ണും കൊതിക്കും. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

മണ്ണും പെണ്ണും കൊതിക്കും, കവിയുടെ വളപ്പിന്റെ വേലിക്കൽ നിന്ന-
പ്പെണ്ണിൻ നീലക്കടക്കണമുന പതിയുവതിനാശയാലെത്തി നോക്കും,
ഉണ്ണാനുണ്ടെങ്കിലില്ലാത്തൊരു നില നിരപിച്ചുള്ളൂരക്കും, നൃജന്ദം
കണ്ണാ, ഞാൻ പാഴിലാക്കിത്തുലയുവതിനു മുന്വെന്ന രക്ഷിക്ക വേഗം!

കവി : വി. കെ. ജി., കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.605 ഉലകിനപകരിക്കും. . . (കർത്താ)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഉലകിനപകരിക്കുമുത്തമന്മാർ
പലരുളവാകിന ഭാസ്കരന്വയത്തിൽ
വലനൊരു നൃപനതടവിച്ചു പണ്ടാ-
ക്കലഗപയോധിയിൽ വൻവിഷം കണക്കേ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദണ്ഡകാരണ്യം

3.606 വാദിക്കുപായമിട്ടും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

വാദിക്കുപായമിട്ടും സുടമിരുകരവും കൂപ്പിയും പല്ലിളിച്ചും
ചോദിക്കേ വോട്ടിനേറ്റും വിനയവുമെതിരായുള്ളിലുള്ളോരു ഭാവം
മോദം വേണ്ടത്ര ദാസപ്രഭൃതിയിലുള്ളാൻ വ്യഗ്രമായുള്ള ചിത്തം
സ്വേദം തീണ്ടാത്ത ഫാലം സതതമിതുവിധം ഭാവയേ നേതൃരൂപം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര, കൃതി : നേതാസഹസ്രനാമം.

3.607 മൺപാത്രമെന്നല്ല. . . (ഉമ)

ഇരൂവളു

മൺപാത്രമെന്നല്ല നമുക്കു ഭാവം
പൊൻപാത്രമിപ്പോളുയുന്നതെല്ലാം
സമ്പൽക്ഷയേ സങ്കടമെന്നതോർത്താൽ
സമ്പന്നനും നിർദ്ധനനും സമാനം

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.608 സുഖത്തിലുണ്ടാം സഖി. . . (രാജേഷ്)

ഇരൂവളു/ഉപേരൂവളു

സുഖത്തിലുണ്ടാം സഖിമാരനേകം,
ദുഃഖം വരുമ്പോൾ പുനരാരുമില്ല;
ഖഗങ്ങൾ മാവിൽ പെരുകും വസന്തേ,
വരാ ശരത്തിങ്കലതൊന്നുപോലും.

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.609 ഖരകരനകലത്തായ്. . . (ഹരി)

മാലിനി

ഖരകരനകലത്തായിനുവൊന്നിച്ചുതാരാ-
നിര കരിമുകിൽ മധ്യം തന്നിലെല്ലാം മറഞ്ഞു
ഇരുളിൽ മുഴുകി പാരം പാരു മിന്നാമിനങ്ങളേ
ത്വരിതമിനി മിനുങ്ങു തെറ്റിയാൽ ചെറു പറ്റാ

കവി : ഗ്രാമത്തിൽ കൊട്ടാരത്തിൽ രവിവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : അന്യാപദേശ മാല

3.610 ഇക്കാലമിന്ദുമുഖിമാർ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ഇക്കാലമിന്ദുമുഖിമാർ പലരും കവിത്വ-
വക്കാണമാർന്നു മരുവുന്നു, തദേതദാസ്ത്യാം;
ഇക്കാവുപണ്ഡിത പരം മകരന്ദധാരാ-
ധിക്കാരിവാങ്മധുരിമാധുരി മാനനീയാ.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ

3.611 ഇല്ല നിങ്ങളെ നനച്ചിടാതെ. . . (ജ്യോതി)¹²⁶

കുസുമമഞ്ജരി

ഇല്ല നിങ്ങളെ നനച്ചിടാതെയൊരനാളെവൾക്കു ജലപാനവും,
പല്ലവും തൊടുവതില്ലയേവളുതണിഞ്ഞിടാൻ കൊതിയിരിയ്ക്കിലും,
നല്ലൊരുസവമെവൾക്കു നിങ്ങളുടെയാദ്യമായ കുസുമോദഗമം,
വല്ലഭന്റെ ഗൃഹമശ്ശുകന്തള ഗമിച്ചിടുന്നു വിട നൽകവിൻ!

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.612 നിത്യം തെണ്ടുവതെത്ര. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

“നിത്യം തെണ്ടുവതെത്ര നീചമരുതേ” - യർത്ഥിച്ചുപോൽ ഷബ്ദുഖൻ,
“മറ്റേതുണ്ടൊരു മാർഗ്ഗ്” മെന്നു കളിയായ് ചോദിച്ചുപോലീശ്വരൻ,
പെട്ടെന്നോതിയൊരാറു ജോലികൾ മുറയ്ക്കോരോന്നുമോരോ മുഖം:
“നൃത്തം, യുദ്ധം, മുട്ടുകുകൊട്ടു, കഥനം, നീർസേചനം, ശിക്ഷണം!”

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.613 പ്രാലേയാമലമാത്മദീധിതി. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പ്രാലേയാമലമാത്മദീധിതിസുധാസംക്രാന്തലോകത്രയം
മുക്താജാലവിരാജിരൂപ്യവിലസദ്വേഷംബരാലംകൃതം
ഭാസ്വത്കൈരവചാരുബാഹുമാലക്ഷുമാവദാതം പരം
വന്ദേ സോമമരാളനീലവിലസത് കേശം മനോനന്ദനം.

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : വിഷ്ണുവിലാസം

3.614 ഭീ വിട്ടു കൂന്തൽ വല. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതീലകം

ഭീ വിട്ടു കൂന്തൽ വല, ചുണ്ടിര, ബാഹു പാശം,
ഭൂ വി, ല്ലപാംഗവിശിഖം, മുഖചന്ദ്രഹാസം,
ഈ വിശ്രുതായുധഗണം കലരും വധുക്കൾ
ഭാവിപ്പു തത്ര യുവഹൃന്ദൃഗയാവിനോദം.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.615 ഇല്ലം കത്തി നശിച്ചു. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഇല്ലം കത്തി നശിച്ചു, വേളിയതീലങ്ങാപ്പെട്ടു തീപ്പെട്ടു ഹാ,
കൊല്ലപ്പെട്ടിതു തീകെട്ടത്തുമളവിൽ കൂപത്തിൽ വീണുണ്ണിയും,
ഇല്ലല്ലോ വരുവാനിതിൽ പരമെന്നിക്കിന്നൊന്നു,മെന്താകിലും
ചെല്ലപ്പെട്ടി ഇറന്നിരുന്നിനി മുറുക്കട്ടേ മുറയ്ക്കൊന്നു ഞാൻ!

കവി : പ്രോജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

¹²⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.611 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :
പാതം ന പ്രഥമം വ്യവസ്യാതി ജലം യഷ്ടാസ്വപിതേഷു യാ,
നാദന്തേ പ്രിയമണ്ഡനാപി ഭവതാം സ്നേഹേന യാ പല്ലവം,
ആദ്യേ വഃ കുസുമപ്രസൂതിസമയേ യസ്യഃ ഭവത്യുത്സവഃ
സേയം യാതി ശകന്തളാ പതിഗൃഹം, സർവൈരനുജ്ഞായതാം.

3.616 ഇല്ലാ ജീവിതമേറെയെങ്കിൽ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഇല്ലാ ജീവിതമേറെയെങ്കിലതിനെത്തുൾത്താപമോരാൻ, കരി-
കല്ലാണെന്ന വിധം യുഗാവധി കിടന്നാലെന്നു നിശ്ചേഷ്ടമായ്
എല്ലാ ദിക്കിലുമാത്മസൗരമിണക്കിക്കൊണ്ടുറങ്ങാത്തുയർ-
ന്നല്ലാസം പകരുന്ന മുല്ലയൊരനാൾ വാണാലുമേ ധന്യയാം.

കവി : ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി

3.617 എന്തുതൂ തഴച്ചിടുന്നു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

എന്തുതൂ തഴച്ചിടുന്നു തുളസിത്തയ്യം നറും മുല്ലയ്യും,
കർമ്മസും പുഴുതിന്നിടുന്ന പനിനീർച്ചെണ്ടും കുറച്ചീരയ്യും;
അമ്മടെൻ കവിതാകണത്തിലവതൻ സാമാന്യബിംബങ്ങളെ-
ച്ചെമ്മേ നട്ടുനനച്ചു നോക്കി വളരാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ലേതുമെ!

കവി : വി.കെ.ജി

3.618 ആരില്ലേ മുഖമാത്മജനം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

“ആരില്ലേ മുഖമാത്മജനം? മുഖ നിൻ മാറത്തു രണ്ടും, വിശ-
പ്പാറില്ലെന്തുക” നെന്നൊച്ച ഭഗവാന്മാരിച്ചിരിച്ചിടവേ
“ആരിൽക്കൂറ്റു പെരുത്തൊരാളുടെ മകനാറായി മോ” നെന്ന തി
പാറും നേത്രമൊടംബ ശംഭു വിളുറും മാറോതിനാളുത്തരം.

കവി : എൻ. കെ. ദേശം

3.619 ആനാലും വരവല്ലവ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

“ആനാലും വരവല്ലവ?, ശരിവരട്ടും”, പട്ടരേപ്പൊലെയ-
ത്യാനന്ദത്തൊടനർത്ഥവും പുണരവോൻ വാഗർത്ഥവിജ്ഞൻ ഭവാൻ;
ആരങ്ങെന്നറിയാത്തവർക്കുമറിയാം നേരൊന്നു സാമാന്യന-
ല്ലാൾ സാധാരണ വാര്യരാകിൽ വരമോ ശത്രുക്കളിത്രക്കു മേൽ?!

കവി : എൻ. കെ. ദേശം

3.620 ആരക്ഷണതപസ്യയാൽ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ആ, രക്ഷണതപസ്യയാ, ലഖിലലോകാധീശദത്തം കലാ-
സാരം ചിപ്പിയിൽ മുത്തുപോ, ലസുലഭാനന്ദാമോക്കുന്നുവോ,
ആരാൽ കേരളനാടു മനിലടിമാനാഗാരമാകുന്നുവോ,
ആ രാഗാങ്കണരാജപുജിതമഹാഗന്ധർവ്വ, തേ സ്വാഗതം!

കവി : ഉമേഷ് നായർ. കൃതി: (യേശുദാസിനോടു്).

3.621 അഥ പ്രജാനാമധിപഃ . . . (സൂനിൽ)¹²⁷

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

അഥ പ്രജാനാമധിപഃ പ്രഭാതേ
ജായപ്രതിഗ്രാഹിതഗന്ധമാല്യാം
വനായ പീതപ്രതിബദ്ധവത്സാം
യശോധനോ ധേനുമുഷേർമുമോച

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവംശം (2:1)

3.622 വള്ളിപോലെ മുദുവാം. . . (ജീവി)

സ്വാഗത

വള്ളിപോലെ മുദുവാമിരുകാലും
ഇള്ളി, മേനി തളരും മിശിഹായെ
ഉള്ളിലാർദ്രത നശിച്ചരിവൃന്ദം
തള്ളി, മാലുയരുമാറ്റു നയിച്ചു.

കവി : കട്ടക്കയം ചെറിയാൻ മാപ്പിള, കൃതി : ശ്രീയേശുവിജയം

3.623 ഉണ്ടാവാനൊരുപാടുമാറ്റം. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഉണ്ടാവാനൊരുപാടുമാറ്റമുലകി, നന്നായിരുന്നോരു നാം
രണ്ടാവാനിരപേരുമങ്ങിനെ മറന്നേയ്ക്കാം കുറേ ചെല്ലുകിൽ
മിണ്ടാതെൻ പ്രിയതോഴി നീ പിറകിൽ വന്നന്നാദ്യമായോമന
ചൂണ്ടാലേകിയ ചുംബനോത്പുളകമോ മായാ മരിപ്പോളവും

കവി : പ്രോജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.624 മാതംഗാനനമംബുവാസ. . . (സൂനിൽ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മാതംഗാനന, മംബുവാസരമണീം, ഗോവിന്ദമാദ്യം ഗുരും,
വ്യാസം, പാണിനി ഗർഗ്ഗനാരദ കണാദാദ്യാൻ മൂനീന്ദ്രാൻ ബുധാൻ,
ദുർഗാമം ചൈവ മുദംഗശൈലനിലയാം ശ്രീപോർക്കലീമിഷ്ടദാം
ഭക്ത്യാ നിത്യമുപാസ്മഹേ സപദി നഃ കുർവന്തമീ മംഗളം

കവി : കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ

3.625 ദേവാനാം പ്രിയനാണു ഞാൻ. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ദേവാനാം പ്രിയനാണു ഞാനയി, ഭവൻ ദേവപ്രിയൻ കേവലം!
ശ്രീവാഴും കടമാണു തേ പുര, മെനിക്കിങ്ങുള്ളതെല്ലാം കടം!
ഭൂവാനോർവരനാം ഭവാനു പടയുണ്ടുണിനെനിക്കിശ്ശിവൻ-
കോവിൽപെട്ടൊരുണക്കലാണു പട! ഞാനങ്ങയ്ക്കു തുല്യൻ, പരൻ!

കവി : ഒറവങ്കര

¹²⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.621 : പരിഭാഷ (കണ്ടൂർ) :
പിന്നെപ്പുലർന്നുളവിളാപതി പൈക്കിടാവു
തന്നെക്കടിച്ചതിനു പിന്നു പിടിച്ചുകെട്ടി
മാന്യൻ യഷസ്വി ദയിതാർപ്പിതഗന്ധമാല്യ-
മാർന്നുള്ള നന്ദിനിയെ വിട്ടിതു കാടു പുകാൻ

3.626 ഭർത്തുർമിത്രം പ്രിയം . . . (ജീവി)

മന്ദാക്രാന്ത

ഭർത്തുർമിത്രം പ്രിയമവിയവേ! വിധി മാമംബുവാഹം
തത്സന്ദേശാനന്ദസി നിഹിതാദാഗതം ത്വത്സമീപം
യോ വൃന്ദാനി ത്വരയതി പഥി ശ്രാമ്യതാമധഗാനാം
മദ്രസ്തിശൈർധനിഭിരബലാവേണിമോക്ഷോത്സുകാനി

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : മോലഭൂതം

3.627 യോഗീന്ദ്രാണാം ത്വദംഗേഷ്യധിക. . . (ഹരി) ¹²⁸

സ്രദ്ധര

യോഗീന്ദ്രാണാം ത്വദംഗേഷ്യധികസുമധുരം മുക്തിഭാജാം നിവാസോ
ഭക്താനാം കാമവർഷദ്വിതരകിസലയം നാഥ! തേ പാദമൂലം
നിത്യം ചിത്തസ്ഥിതം മേ പവനപുരപതേ! കൃഷ്ണ! കാരുണ്യസിന്ധോ!
ഘൃതാ നിശ്ശേഷതാപാൻ പ്രദിശതു പരമാനന്ദസന്ദോഹലക്ഷ്മീം.

കവി : മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം

3.628 നിൻ നേത്രത്തിനു തുല്യമാം . . . (ജീവി) ¹²⁹

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നിൻ നേത്രത്തിനു തുല്യമാം കവലയം വെള്ളത്തിനുള്ളത്തിലായ്
നിന്നാസ്യപ്രഭ തേടുമവിളിയൊളിക്കപ്പെട്ടു കാർകൊണ്ടലാൽ
അന്നത്തന്ദ്രികൾ നിന്നൊടൊത്ത നടയുളേളാരങ്ങുമണ്ടീടിനാർ,
നിന്നുപമ്യവുമിനുകാൺമതു പൊറുക്കുന്നില്ലഹോ ദുർവിധി.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.629 അമ്മേ വന്നിടുകെന്നു ചൊന്നു. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

അമ്മേ വന്നിടുകെന്നു ചൊന്നു കരവും കാലും കടഞ്ഞാർത്തിപ്പു-
ണ്ടമ്മിഞ്ഞക്കട കരഞ്ഞുകൊണ്ടുഴലുമെൻ പൊന്നോമനക്കടഞ്ഞിനെ
ചെമ്മേ ചെന്നുടനമ്മ വെച്ചു വരികെന്നോതിപ്പുണർന്നിട്ടെടു-
ത്തമ്മയ്ക്കുള്ള കരത്തിൽ നൽകുവതിനിച്ചെയ്യാവതോ ദൈവമേ!

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള , കൃതി : ആസന്നമരണചിന്താശതകം

¹²⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.627 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

മുക്തർക്കാവാസഗേഹം, മുനിജനനയനങ്ങൾക്കു പീയൂഷയുഷം,
ഭക്തർക്കിഷ്യപ്രദം സ്വർദ്ദ്രുമകിസലയമാം നാഥ, നിൻ പാദമൂലം
നിത്യം വാണൈന്ദ്രിയങ്ങളിൽ പവനപുരപതേ! കൃഷ്ണ! കാരുണ്യസിന്ധോ!
കത്തും താപത്തെയാറ്റിടുത്തുക പരമാനന്ദ, മാനന്ദരൂപാ!

¹²⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.628 : മൂലശ്ലോകം:

യത്യാനേത്രസമാനകാന്തി സലിലേ മഗ്നേ തദിന്ദീവരം
മേഖൈരന്തയിതഃ പ്രിയേ തവ മുഖച്ചായാനുകാരി ശശി
യേ ിപി ത്വദഗ്മനാനസാരി ഗതയന്ത്യേ രാജഹംസാ ഗതാഃ
ത്വത്സാദൃശ്യവിനോദമാത്രമപി മേ ദേവേന ന ക്ഷമ്യതേ!

3.630 ചാണക്കല്ലിലുരച്ച. . . (ജീവി)¹³⁰

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ചാണക്കല്ലിലുരച്ച രത്ന, മമരിൽ പുണ്ണേറ്റു വീരൻ, മദ-
ക്ഷീണൻ കംഭികലോത്തമൻ, കരതെളിഞ്ഞീടും ശരണിമുഗാ,
മീനാങ്കാർദ്ദിതയായ മങ്ക, കലയായ് ശേഷിച്ച ദോഷാകരൻ,
ദാനത്താൽ ധനപുഷ്ടികെട്ടു നൃപനം കാർശ്യാൽ പ്രകാശിക്കുമേ

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.631 മുണ്ടാക്കക്ഷത്തു ചുറ്റി. . . (ഹരി)

മുണ്ടാക്കക്ഷത്തു ചുറ്റിദൃശ്യമിരുകരവും മാറിലമ്മാറു കെട്ടി-
ക്കണ്ടാളും ചിന്ത മൂലം തല ചെറുതു കനിച്ചുക്കവിരൂൻ ചിലപ്പോൾ
കണ്ടാൽ കാണാത്ത ഭാവത്തൊടു മെതിയടിമേൽ വീടുമുറ്റത്തുലാത്തു-
ന്നുണ്ടാ, മപ്പോളുറയ്ക്കാം പ്രതിഭ കവിത തൻ പേറ്റുനോവേറ്റുവെന്നായ്

കവി : പ്രേംജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ. മഹാകവി വള്ളത്തോളിനെപ്പറ്റി.

3.632 കപാലേ മാർജ്ജാരഃ. . . (സുനിൽ)

ശിഖരിണി

കപാലേ മാർജ്ജാരഃ പയ ഇതി കരാൻ ലേഡി ശശിനഃ
തരുച്ചിദ്രപ്രോതാൻ ബിസമിതി കരിഃ സംകലയതി
രതാനേ തല്പസ്ഥാൻ ഹരതി വനിതാപ്യംശുകമിതി
പ്രഭാമത്തശ്ചന്ദ്രോ ജഗദിദമഹോ വിഭ്രമയതി

കവി : ഭാസൻ

3.633 രാവിപ്പോൾ ക്ഷണം. . . (ജീവി)¹³¹

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

“രാവിപ്പോൾ ക്ഷണമങ്ങൊടുങ്ങിടൂ, മുഷസ്സെങ്ങും പ്രകാശിച്ചിടും,
ദേവൻ സൂര്യനദിക്കു, മിക്കമലവും കാലേ വിടർന്നീടുമേ”
ഏവം മൊട്ടിനകത്തിരുന്നളി മനോരാജ്യം തുടർന്നീടുവേ,
ദൈവത്തിൻ മനമാരു കണ്ടു? പിഴുതാൻ ദന്തീരൂനപ്പത്തിനീം

കവി : എ. ആർ രാജരാജവർമ്മ

3.634 ഏഹ്യാഗച്ഛ സമാശ്രയാസനമിദം. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഏഹ്യാഗച്ഛ സമാശ്രയാസനമിദം കസ്താത് ചിരാദ് ദൃശ്യസേ

¹³⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.630 : മൂലശ്ലോകം (ഭർത്തൃഹരി) :
മണിഃ ശാണോല്ലിലഃ, സമരവിജയി ഹേതിദലിതോ,
മദക്ഷീണോ നാഗഃ, ശരദി സരിദശ്യാനപുളിനാ,
കലാശേഷശ്ചന്ദ്രഃ, സൂരതമുദിതാ ബാലവനിതാ,
തനിമ്നാ ശോഭന്തേ ഗലിതവിഭവാശ്ചാർത്ഥിഷു നൃപാഃ

¹³¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.633 : മൂലശ്ലോകം:
“രാത്രിർഗമിഷ്യതി, ഭവിഷ്യതി സുപ്രഭാതം,
ഭാസ്യാനദേഷ്യതി, ഹസിഷ്യതി പങ്കജശ്രീ”
ഇതഥ വിചിന്തയതി കോശഗതേ ദ്വിരേഹേ
ഹ ഹന്ത ഹന്ത! നളിനീം ഗജ ഉജ്ജഹാര.

കാ വാർത്താ ഹൃദിദുർബലോഽസി കശലം പ്രിതോഽസ്തി തേ ദർശനാത്
 ഏവം യേ സമുപാഗതാൻ പ്രണയിനഃ പ്രഹ്ലാദയന്ത്യാദരാത്
 തേഷാം യുക്തമശങ്കിതേന മനസാ ഹർമ്മയാണി ഗന്തും സദാ

കവി : വിഷ്ണു ശർമൻ, കൃതി : പഞ്ചതന്ത്രം

3.635 എത്ര കഷ്ടമിതരൂപിയായ. . . (കർത്താ)

കസുമമഞ്ജരി

എത്ര കഷ്ടമിതരൂപിയായ പവമാനനോടു പറയുന്നതെ-
 ന്നത്തലാരുമിത്ര കേട്ടതില്ലതു പുറത്തതിന്നു കരുതും വിധൗ
 ഇത്തരം ഭ്രമകപ്പെട്ടും വചസി ചിത്തയോനിളജവിക്രമം
 ചിത്തകാമ്പിൽ വളരുന്നകാലമിത്ര കേൾപ്പിതുണ്ടഖില കാമിനാം.

കവി : മഴമംഗലം, കൃതി : ഭാഷാഭൈഷധം ചമ്പു

3.636 ഈ രമ്യമയമാം. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഈ രമ്യമയമാം പ്രഭാതസമയം പാഴാക്കിടാതേൽക്ക; നിൻ
 താരഞ്ചും തരളാഭമാം മിഴിതൂറുന്നിടെന്റെ പൂമ്പൈതലേ!
 ആരക്കണ്ണിനു ജീവനേകി, യവനല്ലാതർഹനാരാണതിൻ
 സ്റ്റാരശ്രീ തിരിയേ, യെടുപ്പതിനവൻ തൽകൃത്യവും ചെയ്തുപോൽ.

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : ഗീതാഞ്ജലി

3.637 ആമട്ടോർക്കുകിൽ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആമട്ടോർക്കുകി, ലാതമഹർഷകരമാം തേൻപൊയ്ക്കയെക്കാളു, മാ
 പ്രേമസ്തിഷഹൃദന്തയായി വിലസും മൈക്കണ്ണിയെക്കാട്ടിലും,
 ആമോദപ്രദമാണു പുവനികയും, തൂമുന്തിരിച്ചാറു, മാ
 സീമാതീതലയാനുരഞ്ജിതലസദീണാനിനാദങ്ങളും!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ

3.638 ആരണ്യാന്തരഗഹവരോദര. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആരണ്യാന്തരഗഹവരോദരതപസ്ഥാനങ്ങളിൽ, സൈന്ധവോ-
 ദാരശ്യാമമനോദീരാമപുളിനോപാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ
 ആ, രന്തർമുഖമിപ്രപഞ്ചപരിണാമോദ്ഭിന്നസർഗക്രിയാ-
 സാരം തേടിയലഞ്ഞു പ, ണ്ടവരിലെച്ചൈതന്യമെൻ ദർശനം

കവി : വയലാർ രാമവർമ്മ, കൃതി : സർഗ്ഗസംഗീതം

3.639 അന്നൊത്തപോക്കി. . . (ജീവി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

അന്നൊത്തപോക്കി, കയിലൊത്ത പാട്ടി,
 തേന്നൊത്ത വാക്കി, തിലപ്പുഷ്പമുക്കി,
 ദരിദ്രയില്ലത്തെ യവാഗുപോലെ
 നീണ്ടിട്ടിരിക്കും നയനദ്വയത്തി.

കവി : തോലൻ

3.640 ദൈവം നേരേ തിരിഞ്ഞു. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ദൈവം നേരേ തിരിഞ്ഞു; ദയ നരവരനിൽത്തെല്ലുമില്ലാതെ മാഞ്ഞു;
ശ്രീവഞ്ചിശൻ മുഷിഞ്ഞു; ചിലരുടനവിടെയ്ക്കേഷണിക്കാരണഞ്ഞു;
സേവയ്ക്കല്ലം പറഞ്ഞു; സകലരുമവിടെക്കോപമേറിച്ചമഞ്ഞു;
ഭാവം പാരം മറിഞ്ഞു; പരമിനിവരുവാൻ പോന്നതന്നാരറിഞ്ഞു?

കവി : കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കണ്ണി, കൃതി : കേരളവർമ്മ ശതകം

3.641 സംസാരമയബാധയാൽ. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സംസാരമയബാധയാൽ മഥിതനായ് ഞാൻ പേയ്യരയ്ക്കും, ഭവത്-
സംസത്തിൽ സുഖഭോഗവസ്തുനിചയം യാചിച്ചുവെന്നും വരാം,
കംസാരേ! കൃപയാൽ ഭവാനനുവദിച്ചിടയ്ക്കുതൊന്നും, ഭവ-
ധംസാർത്ഥം നിരവദ്യഭക്തിയരുളാൻ മാത്രം പ്രസാദിക്കണേ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.642 കന്നൽക്കണ്ണികൾ മൗലിരത്ന. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കന്നൽക്കണ്ണികൾ മൗലിരത്നകലികാരൂപം ധരിച്ചാദരാൽ
പൊന്നിന്മാലയണിഞ്ഞു പുതന തദാ മന്ദം നടന്നിടിനാൾ
പിന്നെച്ചെന്നവൾ ഗോകുലേ കുളർമൂലക്കുണിന്നമിതേ ചിരം
മിന്നം ചന്ദ്രിക പോലെ മന്ദഹസിതം തൂകിപ്പറഞ്ഞീടിനാൾ

കവി : അശ്വതി തിരുനാൾ, കൃതി : പുതനാമോക്ഷം

3.643 പുണെല്ലുന്തിച്ചുടച്ചാടിയ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

പുണെല്ലുന്തിച്ചുടച്ചാടിയ മമ കവിതപ്പുയിനേയന്തിനേര-
ത്താണല്ലൊ ഞാൻ കറക്കാൻ മുതിരുവതു ഭവാനിഷ്ടനൈവേദ്യമേകാൻ;
താനേൻ, നൃണേനകിട്ടിൽപ്പലകറി, യൊടുവിൽച്ചെറ്റു കൈവന്ന ദുഃഖം
നാണം കെട്ടാണു വയ്ക്കുന്നതു പദമലരിൽ, ഗോകുലാനന്ദമൂർത്തേ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.644 തദനു മദനലീലാ. . . (കർത്താ)

മാലിനി

തദനു മദനലീലാലോലബാലാബലാളീ-
വദനകമലലീനൈരീക്ഷണൈരിരൂലോകേ
അരമത സുരപാളീലാളീതോ ദേവരാജോ
മരകതമണിലീലാമന്ദിരേ മന്ദമന്ദം.

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ഭാരതം ആട്ടക്കഥ

3.645 അല്ലോളം തവ മന്ദഹാസ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

അല്ലോളം തവ മന്ദഹാസനികടേ കോലും നിലാവും കുറു;-
പല്ലിന്നുണ്ടു നിലാവൊളം വെളുവെളുപ്പല്ലാസി കേശാന്തികേ;
കല്ലോളം കടുതെന്നു തോന്നുമൊരിളം പൂ, മെയ് തൊടുനോർക്കഹോ!;
കല്ലും പല്ലവകോമളം തവ മനം ചിന്തിക്കിലേണേക്ഷണേ!

3.646 കുളിർത്ത മണിമാറു. . . (രാജേഷ്)¹³²

പൃഥ്വി

കുളിർത്ത മണിമാറു ചേർത്തമൃതമൃട്ടി ശാസ്താവുമായ്-
ക്കളിച്ചു പ്രണയാർദ്രമാം മിഴികളീശനിൽത്തുകിയും
കിളർന്ന മദനാഗ്നിയിൽ മദനവൈരിയെച്ചുട്ടു നീ
വിളങ്ങുക രമാപതേ മനസി മോഹിനീരൂപനായ്!

കവി : രാജേഷ് വർമ്മ

3.647 കിടത്തി ജടയിൽപ്പിടിച്ച്. . . (ഉമേഷ്)¹³³

പൃഥ്വി

കിടത്തി ജടയിൽപ്പിടിച്ച്ച്ചൊരുവളെ, പുരയ്ക്കേകി ത-
ന്നിടത്തുവശമാകവേ - പരിഭവങ്ങൾ തീർത്തിട്ടു, താൻ
കൊടുത്തൊരു വരത്തിനാൽ വലയവേ, സഹായത്തിനാ-
യടുത്തവളൊടൊത്തൊരാ മദനവൈരിയെക്കൈതൊഴാം!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.648 കളായകസുമങ്ങളേ. . . (ജീവി)

പൃഥ്വി

കളായകസുമങ്ങളേ, നവപയോദപോതങ്ങളേ,
മദാസമധുപങ്ങളേ, മുദിതനീലകണ്ഠങ്ങളേ,
തമാലവിടപങ്ങളേ, യമുനയേതുമോളങ്ങളേ,
തുണയ്ക്കുക മുകുന്ദനെൻ നിനവിനങ്ങളിൽ തങ്ങുവാൻ.

കവി : വി. കെ. ജി

3.649 തെല്ലുചാറ്റൽമഴ കൊണ്ടുവാറു. . . (ഹരി)

കസുമമഞ്ജരി

തെല്ലുചാറ്റൽമഴ കൊണ്ടുവാറു പിടിപെട്ടു രൂക്ഷ ജലദോഷവും
തുമ്മലോടവശനാക്കിടും കൊടിയ ചിറ്റലും, പരമ സങ്കടം
ചെഞ്ചിടയ്ക്കുനടുവിൽ മഹാനദി കളത്രമായ് കുടിയിരിക്കുമൊ
മുപ്പുരാന്തക! ഭവാന്റെ ദൈന്യനിലയോർക്കവെയ്യു, പ്രണമിപ്പു ഞാൻ

കവി : ഹരിദാസ്

3.650 ചൂടും പൂവിനു ശൺ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ചൂടും പൂവിനു ശൺകൂടുമിരുപേർദൂരങ്ങൾ,കളളും കടി-
ച്ചാടും ജ്യേഷ്ഠ, നഴന്നു കാട്ടിലലയും ബന്ധുക്കളും തോഴരും,
കൂടും പെൺകൊതിയാൽ പരന്റെ തടവിൽ പർത്തോരു പൗത്രൻ, ഹരേ!
വേടൻ തൻ കണ ശാഖിയിൽ തവ ശവം തുങ്ങാതെ രക്ഷിച്ചതോ?

കവി : വി. കെ. ജി

3.651 കാറ്റിൽ ചാഞ്ഞുചരിഞ്ഞുലഞ്ഞു. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാറ്റിൽ ചാഞ്ഞുചരിഞ്ഞുലഞ്ഞു രസമായാടുന്ന പൂവല്ലി പോ,-
ലാറ്റിൽ കുത്തിയൊഴുകിലാടിയുലയും നീലക്കരിഞ്ചണ്ടി പോൽ,
ചേറ്റിൽത്താഴ്ന്നുമാർദ്ദമാം മുഖമിയന്നീടുന്ന വെള്ളാമ്പൽ പോൽ,
നാട്ടിൽ ചിങ്ങമിയന്ന ലീലകൾ നകർന്നല്ലാസമോരുന്ന ഞാൻ!

കവി : ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി

3.652 ചൂടായ്ക്കിൽ തുളസീദളം. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ചൂടായ്ക്കിൽ തുളസീദളം, യമഭേതല്ലിങ്ങു ചൂടായ്വരും;
പാടായ്ക്കിൽ തിരുനാമ, മനകഭേന്മാരിങ്ങു പാടായ്വരും;
കൂടായ്ക്കിൽ സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്യതിനഹോ പാപങ്ങൾ കൂടായ്വരും;
വീടായികിൽ കടമേവനം നരകമാം നാടിങ്ങു വീടായ്വരും

കവി : വെണ്ണണി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി

3.653 കിട്ടിലെന്നു കഥിക്കുവാൻ. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കിട്ടിലെന്നു കഥിക്കുവാൻ വഴിതരാതേകണ്ടു കാലൻ മിന-
ക്കെട്ടെത്തിച്ചിതു മൂന്നു കത്തുകൾ! മറന്നാലോ മരിക്കും കഥ?
ഞെട്ടിലാ നര വന്നപോതു, നയനം മങ്ങീടവേ, മാനസം
ചുട്ടിലാ ചില പല്ലു പോകെ; യമനെപ്പാഴിൽപ്പഴിക്കില്ല ഞാൻ.

കവി : വി. കെ. ജി.

3.654 ഞാനച്ഛനോളം. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര

ഞാനച്ഛനോളം വലുതായിയെങ്കിൽ
ജ്യേഷ്ഠന്റെ പേരേ പറയുള്ളു പിന്നെ
“ഇങ്ങോട്ടുവാടാ ബലരാമ”, നെന്ന-
ങ്ങെന്റൊച്ച കേട്ടിട്ടു വിറയ്ക്കുമേട്ടൻ

3.655 ഇത്ഥം വാതാത്മജാതഃ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ഇത്ഥം വാതാത്മജാതഃ സദയമനനയന്നാത്മകാന്താം നിശാം താം

¹³²ഇ-സദസ്സിനവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം ('ക'യ്ക്കു').
¹³³ഇ-സദസ്സിനവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം ('ക'യ്ക്കു പൂഥിയിൽ).

നീത്യാ പശ്ചാദ്ദിനാന്തേ തമസി തമഹിതം പ്രത്യവേക്ഷ്യായുവാസീൽ
 നൃത്താഗാരം മൃഗാരിർദ്ദിപമിവ നിദ്രതം സൃതസ്മനുർന്നിദേശാൽ
 കൃഷ്ണാകാമാന്തകാനാം തദനു തദുപഗമ്യാത്തമോദം ജഗാദ.

കവി : ഇരയിമ്മൻ തമ്പി, കൃതി : കീചകവധം

3.656 നാവാ നാവാമുകുന്ദസ്മരണ. . . (ജീവി)

സ്രഗ്ദ്ധര

നാവാ നാവാമുകുന്ദസ്മരണ മരണമാകംവരത്തേവരേ തേ
 പാടാം പാടാകെ മാറ്റിക്കളക കളകളാഭാവിശേഷം വിശേഷം.
 നേരാം നേരാം വിധം സംഭവതു ഭവദുയിർഭാരമാകാ രമാകാ-
 മാർത്തൻ മാർത്തട്ടിലേതു തരികൾ തരിക പുണ്യോത്തരം മേത്തരം മേ.

3.657 നൃത്യധൂർജ്ജടികരഗത. . . (കർത്താ)

ഡമരകരവം

നൃത്യധൂർജ്ജടികരഗതദമരകഡുമുഡുമുപടുരവപരിപനമിനൃഃ
 കല്പക്ഷ്യാരുഹവികസിതകസ്മജമധുരസമധുരിമസഹചാരിണ്യഃ,
 മനമക്ഷ്യാധരവിമമിതജലനിധിഘൃമുഘൃമുഘനരവമദമനമിനൃഃ
 ശൈലാബ്ബീശ്വരനൃപവര, വിദധതു ബുധസുഖമയി തവ വചസാം ശ്രേണ്യഃ

കവി : ഉദ്ദണ്ഡ ശാസ്ത്രികൾ

3.658 മന്ദാരപ്പക്കൾ വൃന്ദാരക. . . (ജീവി)

സ്രഗ്ദ്ധര

മന്ദാരപ്പക്കൾ വൃന്ദാരകവിധുമുഖിമാർ തുകവേ, സന്തനീനാം
 വൃന്ദം നന്ദിച്ച “നാരായണ ഹരിഹരി” യെന്നച്ചകൈരുച്ചരിക്കൈ,
 മന്ദസ്മേരാസ്യമാരാം വ്രജയുവതികളൊന്നിച്ച നൃത്തം ചവിട്ടും
 നന്ദൻ തൻ പുണ്യപൂരം, പവനപുരകൃപാകന്ദളം ഭാവയേഹം.

3.659 മാർഗേ തത്ര നഖമ്പചോഷ്ണജ. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മാർഗേ തത്ര നഖമ്പചോഷ്ണജഃ പുണ്യേ ലലാടം തപ-
 ഗ്രിഷ്ണോഷ്ണദ്യുതിതാമ്യദാനസരോജാതാം വിലോക്യാദരാൽ
 വാത്യോദ്ധൃളിതധൃളിജാലമലിനച്ഛായാം സ ധർമ്മാത്മജോ
 മദ്ധ്യാഹ്നേ പരിദൂയമാനഹൃദയാം താമബ്രവീൽ ദ്രുപദീം.

കവി : കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ, കൃതി : കിർമീരവധം ആട്ടക്കഥ

3.660 വക്കാണത്തിനു വന്ന വാനവർകളെ. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വക്കാണത്തിനു വന്ന വാനവർകളെപ്പായിച്ച മറ്റേവക-
 ക്കാർക്കാണിയുലകെന്നു വന്നതു കണക്കല്ലെന്നു കണ്ടിട്ടുടൻ
 മുക്കണ്ണൻ തിരുമേനി മുക്കണ്ണാടുമിടഞ്ഞേറ്റിട്ടു ചെന്നീയണി-
 ത്തുകണ്ണൊന്നു തുറന്നവാറു വെളിയിൽ കാണായ തായേ തൊഴാം!

കവി : കണ്ണിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കൃതി : നല്ല ഭാഷ

3.661 മാറില്ലെന്ന വിധം പരസ്പരം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മാറില്ലെന്ന വിധം പരസ്പരമുരച്ചെന്നും പിണങ്ങുന്നോരി
നാരികൊങ്കകൾ രണ്ടിനേയുമൊരുപോൽ നീ ഭംഗിയാക്കുന്നഹോ!
ചാരുശ്രീ കലരുന്ന ഹാരലതികേ, ചേലുറ്റ നിന്നുള്ളിനെ-
പ്പുരിക്കുന്നൊരു സൂത്രമിത്ര വലുതാണെന്നോർത്തിരുന്നീല ഞാൻ!

കവി : ഗ്രാമത്തിൽ രവിവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ

3.662 ചെറുപ്പകാലങ്ങളിലുള്ള. . . (ഹരി)

ഇദ്രവജ്ര/ഉപേദ്രവജ്ര

ചെറുപ്പകാലങ്ങളിലുള്ള ശീലം
മറക്കുമോ മാനുഷനുള്ള കാലം
കാരസ്മരത്തിൻ കുരു പാലിലിട്ടാൽ
കാലാന്തരേ കയ്യു ശമിപ്പുളണ്ടോ?

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.663 കിട്ടാതെ പോകട്ടെ. . . (ഉമേഷ്)

ഇദ്രവജ്ര

കിട്ടാതെ പോകട്ടെ നരേന്ദ്രപട്ടം
പൊട്ടിത്തരിക്കട്ടെ ശിരസ്സു രണ്ടായ്
വെട്ടിപ്പിളർക്കട്ടെ രിപ്പുകൾ കണ്ണും
ചട്ടു ധർമ്മത്തെ വെടിഞ്ഞിടാ ഞാൻ

കവി : എ. ആർ. രാജരാജ വർമ്മ

3.664 വിധിപോലെ വരും. . . (ജീവി)

വിയോഗിനി

വിധിപോലെ വരും സമസ്തവും
വിഫലം നമ്മുടെയാത്മകാമിതം.
വിലപിപ്പതിലർത്ഥമില്ല - ഹാ,
വിഷമം തന്നെ മനുഷ്യ ജീവിതം.

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : അപരാധികൾ (തപ്തസന്ദേശം)

3.665 വെണ്ണാനന്തിവിളക്കു. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വെണ്ണാനന്തിവിളക്കു, വീടു ശുചിയായ് വെക്കാൻ, തുചിക്കും വിധം
വെണ്ണാൻ ഭക്ഷണ, മെന്നകത്തു കടിവെണ്ണാൻ പ്രേമ സർവസ്വമായ്
വെണ്ണാൻപങ്കുസുഖാസുഖങ്ങളു, ഉഖിലം നീ സമ്മതം മൂളുകിൽ
വെണ്ണാം കൈമലരെന്റെ കയ്യിൽ വിജയിച്ചിടട്ടെ മജ്ജീവിതം!

3.666 വൃത്തം വൃത്തിയിലൊത്തിണങ്ങി. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വൃത്തം വൃത്തിയിലൊത്തിണങ്ങി രസമായ്, സംഗീതസമ്പന്നമായ്
ചിത്തംതോമലിഞ്ഞുചേർന്നുചിതമായ്, ചൈതന്യസമ്പൂർണ്ണമായ്,
അർത്ഥം കൊയ്തു മെതിച്ചു ചേറി,യറിവിൻ ഇവെള്ളനെവേദ്യമായ്-
പ്പാത്രത്തെപ്പുരുധന്യമാക്കിനിറയും ശ്ലോകങ്ങളേ വന്ദനം!

കവി : പി. എൻ. വിജയൻ , കൃതി : ശ്ലോകസ്തോത്രപഞ്ചകം.

3.667 അർക്കശുഷ്കഫലകോമളസ്മനി. . . (ജീവി)

രഥോദ്ധത

അർക്കശുഷ്കഫലകോമളസ്മനി
തിന്ദ്രിണീദലവിശാലലോചനേ
നിംബപല്ലവസമാനകേശിനി
കീകസാത്മജമുഖീ വിരാജസേ.

കവി : തോലൻ

3.668 നനല്ലിബ്ഭാഷയേതും. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

നനല്ലിബ്ഭാഷയേതും നലമൊടു വിബുധന്മാരു വാഴ്ത്തും വിധത്തിൽ-
ക്കന്നിക്കും ഭങ്ഗിതേട്ടും പല പുതിയ പരിഷ്കാരവും ചേർത്തിടേണം
എന്നെല്ലാമോതി നന്നായ് സവികളുടനലങ്കാരമോരോന്നു ചേർക്കും
കന്നിൻപെൺപൈതലാശ്തന്നുടെ കളർപ്പതുമെയ് പേർത്തുമിന്നോർത്തിടേണം.

കവി : ലക്ഷ്മീപുരത്തു രവിവർമ്മ

3.669 എന്നാലും താതനല്ലേ? . . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

എന്നാലും താതനല്ലേ? പുനരവിടെ നടക്കുന്നതും യാഗമല്ലേ?
ചെന്നാലും നിങ്ങളല്ലേ? പരമവിടെ വിശേഷിച്ചു ചെല്ലേണ്ടതല്ലേ?
ഇന്നെന്താണീഷ്ടമില്ലേ? തവ തിരുവെഴുനുള്ളത്തിനിബ്ഭാവമില്ലേ?
നനല്ലേ മട്ടു, വല്ലെങ്കിലുമിഹ മമ വാക്കിന്നു സിദ്ധാന്തമല്ലേ?

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

3.670 ഇവിടെയിളയ തെന്നൽ. . . (കർത്താ)

വസന്തമാലിക

ഇവിടെയിളയ തെന്നൽ തന്നിൽ മുങ്ങി-
ട്ടവികലനിർമ്മലരാക പോകുവാൻ നാം
എവിടെ മണമിതുദ്ഭവിപ്പുവെങ്ങ-
ന്നവിതഥ ജീവിതദൈവതം വസിപ്പു.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ലീല

3.671 ഏതോ സ്വാസ്ഥ്യവീരോധി. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഏതോ സ്വാസ്ഥ്യവീരോധി വേദന മധിച്ചുദ്ഭ്രാന്തമാവുന്നൊരൻ
ചേതോവൃത്തിയിതെന്നിനോ ഹഹ! വിതുന്മാറുണ്ടിടയ്ക്കൊക്കെയും
കാതോർത്താക്കുണാർദ്രയമ്മയണയാമെന്നെങ്കിലും, തൻ നറു-
പാൽ തോയുന്ന പയോധരങ്ങളുളിട്ടുശ്താർ കളിർപ്പിക്കുവാൻ.

കവി : ടി. എം. വി.

3.672 കാരുണ്യക്കടലേ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാരുണ്യക്കടലേ, പരർക്കു ചുടലേ, ഗോപാംഗനാമാനസ-
ത്താരേയം തുടലേ, തുനിഞ്ഞു തുടരുകൊള്ള മറക്കാതലേ,
സാരസ്യത്തളിരേ, മനസ്സു കളിരെയ്ക്കണ്ണയച്ചാഗമ-
ത്തേരോട്ടും കരമേ, കനിഞ്ഞു കുരു മേ സാഹായ്യ, മോങ്കാരമേ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.673 സഭാജനവിലോചനൈ. . . (കർത്താ)

പൃഥ്വി

സഭാജനവിലോചനൈസ്സുമനിപിതരൂപാമൃതാം
സഭാജനകരാംബുജാം സവിധമാഗതാം പാർഷ്വതീം
സഭാജനപുരസ്സരം സമുപസ്യത്യ സുതാത്മജഃ
സ ഭാജനമഥോ മുദാ സരസമേവമുചേ വചഃ

കവി : ഇരയിമ്മൻ തമ്പി, കൃതി : കീചകവധം ആട്ടകഥ

3.674 സത്ക്കാരമേകാനയി. . . (ബാലേന്ദ്ര)¹³⁴

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

സത്ക്കാരമേകാനയി പാമ്പു കേൾക്ക
തൽക്കാലമിങ്ങില്ല ഗൃഹാധിനാഥൻ
പയോധരത്തിന്റെയുയർച്ച കണ്ടി-
ട്ടീയാധിയെങ്കിൽപ്പുലരെഗൃമിക്കാം.

3.675 പ്രമദാകുലം കുരുവരാംബര. . . (കർത്താ)

മഞ്ജുഭാഷിണി

പ്രമദാകുലം കുരുവരാംബരാർത്ഥി തത്
പ്രമദാകുലോഥ പരിരദ്യ സാദരം
സഹസാ രഥീ രണജിഗീഷയോത്തരഃ
സഹസാരഥീ നിജപുരാൽ പ്രതസ്ഥിവാൻ.

കവി : ഇരയിമ്മൻ തമ്പി, കൃതി : ഉത്തരാസ്വയാംവരം ആട്ടകഥ

3.676 സരസപല്ലവകോമളമായ. . . (ഉമേഷ്)¹³⁵

ദ്രുതവിളംബിതം

സരസപല്ലവകോമളമായ നിൻ
ചരണതാരിനു ചഞ്ചലലോചനേ!
പരുപരുത്ത മരത്തിലണയ്ക്കയാൽ
പറക, ചെറ്റൊരു വേദന പറ്റിയോ?

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / കാളിദാസൻ, കൃതി : മാളവികാഗ്നിമിത്രം പരിഭാഷ

¹³⁴ ഇതു മുതൽ 11 ശ്ലോകങ്ങൾ ഒന്നിടവിട്ടു സയും പയും കൊടുക്കുന്നവയാണ്. (സാ . . . പ)

¹³⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.676 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :
കിസലയമുദോർവിലാസിനി! / കഠിനേ നിഹിതസ്യ പാദപസ്സന്ധേ
ചരണസ്യ ന തേ ബാധാ / സംപ്രതി വാമോരു! വാമസ്യ.

3.677 പത്നീവചസ്സാൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ഇന്ദ്രവജ്ര

പത്നീവചസ്സാൽക്കലിമുത്തിടും നാൾ
അത്താഴമുണ്ണാതിവന്ദുരു ചുറ്റും
സത്യത്തിലേവം മമ സ്വാസ്ഥ്യതത്ത്വം
നിത്യോപവാസം, പതിവായ് നടപ്പും.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.678 സകലസുരാസുരാദി. . . (ഉമേഷ്)

നർക്കടകം

സകലസുരാസുരാദിശരണീകരണീയപദഃ
കരിവദനഃ കരോതു കരുണാജലധിഃ കുശലം
പ്രബലതരാന്തരായതിമിരഘ്നീരാകരണ-
പ്രസൂമരചന്ദ്രികായിതനിരന്തരദന്തരുചിഃ

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.679 പുരാണമിത്യേവ. . . (രാജേഷ്)¹³⁶

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

പുരാണമിത്യേവ ന സാധു സർവ്വം
ന ചാപി കാവ്യം നവമിത്യവദ്യം
സന്തഃ പരീക്ഷ്യാന്യതരേൽ ഭജന്തേ
മൂഢഃ പരപ്രത്യയനേയബുദ്ധിഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : മാളവികാഗ്നിമിത്രം

3.680 സ്ത്രീണാമശിക്ഷിതപടുത്വം. . . (ഉമേഷ്)¹³⁷

വസന്തതിലകം

സ്ത്രീണാമശിക്ഷിതപടുത്വമാനുഷീഷ്യ
സന്ദൃശ്യതേ, കിമുത യഃ പ്രതിബോധവത്യാഃ
പ്രാഗന്തരീക്ഷഗമനാത് സ്വമപത്യജാത-
മന്യൈഃ ഖഗൈഃ പരദൂതാഃ ഖലു പോഷയന്തി

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : അഭിജ്ഞാനശാകന്തളം

3.681 പ്രഥമവയസി ദത്തം. . . (ഹരി)

മാലിനി

പ്രഥമവയസി ദത്തം തോയമൽപം സ്മരന്തഃ

¹³⁶ [രാജേഷ്] ശ്ലോകം 3.679 : പരിഭാഷ (എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ) :

നന്നല്ല കാവ്യമഖിലം പഴതെന്നു ചൊന്നി-
ട്ടൊന്നോടെ നിന്ദിതവുമല്ല നവതമുലം
വിജ്ഞാൻ വിചാരണ കഴിച്ചു തെരഞ്ഞെടുക്കും;
അജ്ഞാന വല്ലവരുമോതുവതാം പ്രമാണം.

¹³⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.680 : പരിഭാഷ (കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ) :

സ്ത്രീകൾക്കശിക്ഷിതപടുത്വമാനുഷീക-
മാകല്യ, മെന്തു പറയേണ്ടതു മാനിഷിക്ക്?
ആകാശദേശഗമനത്തിനു മുന്പപത്യം
കാകാലയത്തിൽ മുരുകത്തി വളർത്തിടുന്നു.

ശിരസി നിഹിതഭാരാ നാളികേരാ നരാണാം
സലിലമൃതകൽപം ദദ്യുരാജീവനാന്തം
നഹി കൃതമുപകാരം സാധവോ വിസ്മരന്തി

കവി : ശാർണ്ഗധരൻ

3.682 സാരം ഭൂമിയിലേതു. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സാരം ഭൂമിയിലേതു ദേശമധികം? ശ്രീവഞ്ചിരാജ്യം സഖേ!
പാരം സൗഖ്യമതികളെങ്ങു വസതി? ജ്യോതാമനന്താലയം!
പാരിൽ കീർത്തി പരം പുകഴ്ന്നു നൃപനോ? ശ്രീമൂലകക്ഷ്യാപനാ-
ണാരാകന്നിതു സേവ്യനേവനമഹോ? ശ്രീപദ്മനാഭൻ പരൻ!

കവി : രാമകൃഷ്ണശാസ്ത്രി

3.683 പഴയതവിലമെന്നും. . . (ബാലേന്ദ്ര)¹³⁸

മാലിനി

പഴയതവിലമെന്നും ശ്രേഷ്ഠമാമെന്നുമില്ലാ
പുതിയതുമതുപോലേ വർജ്യമല്ലാകെ മൊത്തം
സതതമറിവെഴുന്നോർ നല്ലപോലൊക്കെ നോക്കി-
ട്ടിനിയവ തരമാക്കും, മൃഗേനൗചിത്യമുണ്ടോ?

കവി : ബാലേന്ദ്ര / കാളിദാസൻ

3.684 സ്മരനുടെ സമരത്തിൽ. . . (ഉമേഷ്)

മാലിനി

സ്മരനുടെ സമരത്തിൽച്ചെയ്യാരാ സാഹസത്താൽ
പരവശതരയായ് ഞാൻ ചേർന്നുറങ്ങുന്ന നേരം
പരിചൊടു കവിശ്തന്നിൽ കാന്തനൊന്നമ്മ വെച്ചാൻ;
പരഭൃതമൊഴി! ഞാനും മാരനും കൂടുണർന്നു.

കവി : ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : രസസ്വരൂപനിരൂപണം

3.685 പലവിധമുപദേശം. . . (കർത്താ)

മാലിനി

പലവിധമുപദേശം പുണ്യവാന്മാർ വഴിക്ക-
ക്ഖലരിലറിവുദിപ്പാനേകി നിർമ്മായനീശൻ;
ഛലമിയലുമവർക്കാ നീതിവാക്യങ്ങൾ മൂലം
ഫലമൊരു ലവലേശം സംഭവിച്ചില്ല കഷ്ടം!

കവി : കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയൻ മാപ്പിള, കൃതി : ശ്രീയേശു വിജയം

3.686 ഛന്ദസ്സിൻ താളമാത്രം . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

ഛന്ദസ്സിൻ താളമാത്രാഗുരുലഘുയതിവിന്യാസസൗഭാഗ്യമുള്ളിൽ-
ത്തന്നത്താനേ വളർത്തി, സ്തപ്തദയസമുദായത്തിലംഗത്വമേകി,
അന്യനോച്ചാരണാർത്ഥസ്തപത പരിചയം കൊണ്ടുറപ്പിച്ചു, ശിഷ്യർ-
ക്കെന്നായ് പാഠമേകുന്നൊരു ഗുരുവരനാണക്ഷരശ്ലോകസൂരി!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.687 അനന്തമജ്ഞാതം . . (ഹരി)

ഇരവജ/ഉപേരവജ

അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനിയം
ഈ ലോകഗോളം തിരിയുന്ന മാർഗ്ഗം
അതിങ്കലെങ്ങാങ്ങൊരിടത്തിരുന്ന
നോക്കുന്ന മർത്യൻ കഥയെന്തറിഞ്ഞു?

കവി : നാലാപ്പാടൻ, കൃതി : കണ്ണനിർമ്മുള്ളി

3.688 ആരാൽപ്പവനിതനിൽ . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആരാൽപ്പവനിതനിൽ മന്ദമലയും പാറ്റയ്ക്കു പിമ്പേ വിടർ-
ന്നോരത്തുമിഴിച്ചേർത്തടക്കമിയലാതോടും മണിക്കഞ്ഞിലും
നീ രാജീപ്പു മനോജ്ഞതേ! വിപുലമാം ഭോഗാഭിലാഷങ്ങൾ തൻ
തോരാച്ചണ്ഡമരുത്തിൽ നിശ്ചലിതനായ് നിൽക്കും മൂനീരുകല്പം.

കവി : ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ, കൃതി : അളകാവലി

3.689 നീയാം സ്നേഹപയോധരത്തെ . . . (ബാലേന്ദു)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നീയാം സ്നേഹപയോധരത്തെയൊരനാളെത്തിപ്പിടിച്ചേൻ, ഞൊറി-
ഞ്ഞീ യാഗാശ്രമമൺവിളക്കിനരുകിൽ രാമാംബരം നീർത്തുവാൻ;
മായാംഭോധി കടഞ്ഞുയർന്ന കവിതേ! നീ നിന്റേയന്തർമ്മുഖ-
ശ്രീയാലേനിൽ വിരിച്ച ദിവ്യസുരഭീപുഷ്പങ്ങളോർക്കുന്നു ഞാൻ

കവി : വയലാർ

3.690 മുടിക്കെട്ടിയ മൗനമല്ല . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മുടിക്കെട്ടിയ മൗനമല്ല, നിഴലിൻ നീലത്തടാകങ്ങളിൽ
വാടിക്കുമ്പിയ മോഹഭംഗമലരിൻ മൊട്ടല്ല മുത്തല്ല ഞാൻ
കാടിനുള്ളിലരിച്ചു വീണ വെയിലല്ലന്തർമുഖമധ്യാനമാം
കൂടിനുള്ളിലെ നിദ്രയല്ല, പുലർകാലത്തിൻ ചുവപ്പാണു ഞാൻ.

കവി : വയലാർ, കൃതി : അദ്ധ്യാനത്തിൻ വിയർപ്പാണു ഞാൻ

¹³⁸ [ബാലേന്ദു] ശ്ലോകം 3.683 : ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. (പ-സ ശ്ലോകം.) മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

പുരാണമിത്യേവ ന സാധു സർവ്വം
ന ചാപി കാവ്യം നവമിത്യവദ്യം
സന്തഃ പരീക്ഷയാന്യതരേൽ ഭജന്തേ
മൂഢഃ പരപ്രത്യയനേയബുദ്ധിഃ

3.691 കൽക്കണ്ടം മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധര

കൽക്കണ്ടം, മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം, മട, വട, നെയ്പ്പായസം, തേൻവരിക്ക-
ച്ചക്കത്തുണ്ടം, പഴം, പാൽ, പൊരിമല, രവി, ലപ്പം, ഗുളം, നാളികേരം -
ഇക്കോപ്പെല്ലാം തരാം ഞാൻ, കടവയറിയു തിന്നൊട്ടു വീർപ്പിച്ചൊരോട്ട-
ത്തുക്കണ്ണിട്ടെന്നെ രക്ഷിക്കുക ഇഹിനഗിരിപ്പെൺകിടാവിൽ കിടാവേ!

കവി : ശിവോള്ളി

3.692 ഈ നമ്മൾ നമ്മളുടെ നന്മ. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

ഈ നമ്മൾ നമ്മളുടെ നന്മ നിനക്കു നല്ല
ശ്രീ നൃനമാർക്കുമുളവാമിഹ യത്നമാർന്നാൽ,
ഹാ! നമ്മിലീശകൃപയാലുയരുന്ന ഭാഗ്യം!
'ശ്രീ-നാ-ധ-പാ'വ്യകലരുന്ന മഹാർഹ'യോഗം'

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : തീയ്യക്കുട്ടിയുടെ വിചാരം

3.693 ഹരിണാങ്കനഹോ. . . (കർത്താ)

വസന്തമാലിക

ഹരിണാങ്കനഹോ! പിരിഞ്ഞതിൽപ്പി-
മ്പരികത്തൊന്നണയാത്തതോർക്കയാലോ
അരിയോരുദയാശതൻ മുഖം തെ-
ല്ലരിശം കൊണ്ടവിധം ചുകന്നിരുന്നു.

കവി : കുറ്റിപ്പുറത്ത് കേശവൻ നായർ, കൃതി : കാവ്യോപഹാരം

3.694 അക്കൃഷ്ണനാമഗദ. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

അക്കൃഷ്ണനാമഗദഹാരി ഇലോം ചെറുപ്പം
കൈക്കൊണ്ടരക്കുറവു പാരമിരിക്കുകൊണ്ടോ
ഇക്കണ്ട സിംഹളകലത്തിലുദിക്കുകൊണ്ടോ
ചൊൽക്കൊണ്ട മാരുതപദത്തിനനർഹനായി?

കവി : മുല്ലർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ

3.695 ഇന്ദ്രേഡും ക്ലാവരും. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധര

ഇന്ദ്രേഡും ക്ലാവരും ഡൈമനമഴകടയോരാവ്യുനം ജാതി നാലാ-
ണിപ്പോളോരോന്നിലെണ്ണം പരിചിന്നൊട്ടു പതിമൂന്നുവീതം ഭവിയ്ക്കും
കെൽപേറീട്ടുന്നതാസ്സാ,ണിതിലഥ പറയാം രാജറാണീ, ഗുലാമ്പാർ
ചൊൽപൊങ്ങും പത്തുതൊട്ടൊമ്പതു തഴകളുമുണ്ടിക്രമം മിക്കവാറും.

കവി : ഒരവങ്കര , കൃതി : ശീട്ടുകളി

3.696 കോരിക്കൂട്ടിയ പാഴ്ക്കരിക്കിടയിലെ. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കോരിക്കൂട്ടിയ പാഴ്ക്കരിക്കിടയിലെത്തിക്കട്ടയോ, പായലാൽ
പൂരിച്ചുള്ള ചെളിക്കുളത്തിലുളവാം പൊന്താമരപ്പുഷ്പമോ,
മാരിക്കാറണിച്ചുഴുമിന്ദുകലയോ, പോലേ മനോജ്ഞാംഗിയാ-
ളാരിക്കാണെമാരിരുണ്ട കൊച്ചുപുരതൻ കോലായിൽ നിൽക്കുന്നവൾ?

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ഒരു സന്ധ്യാഭ്രണാമം (സാഹിത്യമഞ്ജരി)

3.697 മുക്കുട്ടപ്പാതവക്കത്തൊരുതവി. . . (ഹരി)

സുശര

മുക്കുട്ടപ്പാതവക്കത്തൊരുതവി കളഭം കാഴ്ചയായ് വെച്ചതിന്നാ
മുക്കുനിപ്പെണ്ണിനേയും മുരഹര! മുതു നീ നീർത്തി മുശാംഗിയാക്കി
ഉൾക്കുറയ്ക്കു സേവിപ്പവരിലനപമം കാട്ടുമാറുള്ളൊരങ്ങ-
ക്കൊക്കുലെന്നായ് വരില്ലിങ്ങിതൊഴുമടിയന്നോലുമിക്കാലു നീർത്താൻ

കവി : പ്രോജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.698 ഉപവനതലേ സൗധേ. . . (കർത്താ)

ഹരിണി

ഉപവനതലേ സൗധേ വാപീതടേ മണിമന്ദിരേ-
പ്യനിശമടതി സ്വൈരം ദാദൈർന്നളേ രതിലാലസേ
ത്രീദശപതയോ നാകം യാനോ വിലോക്യ കലിം പഥി
പ്രകടിതനിജാഭോപം പാപം പദാനതമുചിരേ

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം ആട്ടക്കഥ

3.699 തരം തരം കരം കൊടുത്തു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

പഞ്ചചാമരം

തരം തരം കരം കൊടുത്തു ഞാൻ മടുത്തു ദൈവമേ
വരം തപസ്സു തന്നെയെന്നു തോന്നിടുന്ന മട്ടിലായ്;
കരം തരത്തിലൽപമൊന്നിളച്ചെനിക്കു കിട്ടിയാൽ
നിരന്തരം പദാംബുജത്തിലേത്തമിട്ടു കമ്പിടാം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.700 കായ്ക്കാതെ കണ്ടൊരു. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

കായ്ക്കാതെ കണ്ടൊരു മഹീരഹമില്ല, സന്ധ്യം
വായ്ക്കാതെ കണ്ടൊരു മഹീതലമി, ഒല്ലാരുത്തൻ
പാർക്കാതെ കണ്ടൊരു നികേതനമില്ല, കാര്യം
കേൾക്കാതെ കണ്ടൊരധികാരിയുമില്ല നാട്ടിൽ

കവി : വെന്മണി മഹൻ

3.701 പച്ചക്കല്ലൊളി പൂണ്ട. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പച്ചക്കല്ലൊളി പൂണ്ട പൂവലുടലിൽ പീതാംബരം ചാർത്തിയ-
ക്കൊച്ചോടക്കഴലും 'മുടിഞ്ഞ' വടിയും കൈക്കൊണ്ടുഷ്ണസ്തവേ
ഉച്ചസ്തബ്ധതിനമ്മ തന്ന മധുരാഹാരപ്പൊതിക്കെട്ടെടു-
ത്തുച്ചം മാടുതെളിച്ചു പോകുമിടയക്കൊച്ചന്നു കൂപ്പുന്നു ഞാൻ.

കവി : വി. കെ. ജി.

3.702 ഉണങ്ങിടും കൊമ്പു. . . (കർത്താ)

വംശസമം

ഉണങ്ങിടും കൊമ്പു മുറിച്ചു തള്ളിയാ-
ലണഞ്ഞിടാ കേടു മരത്തിനേതുമേ
ഉണർച്ചയില്ലാതതഗണ്യമാക്കിയാൽ
ക്ഷണം നശിക്കും ദ്രമില്ല സംശയം.

കവി : കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയൻ മാപ്പിള, കൃതി : ശ്രീയേശു വിജയം

3.703 ഉദിച്ചുയർന്ന. . . (ജീവി)

പഞ്ചചാമരം

ഉദിച്ചുയർന്ന സൂര്യനും പതിച്ചു പശ്ചിമാണ്ണിയിൽ
മദിച്ചുയർന്ന കൂരിരുട്ടുകൊണ്ടു മുടി ഭൂതലം
വിദഗ്ദ്ധനായ മാന്ത്രികന്റെ വിദ്യയാലമർന്നപോ-
ലദൃശ്യരായ് വസിച്ചിരുന്നു താരകാഗണങ്ങളും.

കവി : സിസ്റ്റർ മേരി ബെനീഞ്ജാ

3.704 വായിക്കാൻ കഴിവ്. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വായിക്കാൻ കഴിവസ്തമിച്ചു, കനിവിൽ വാദേവി നേത്രാഞ്ചലം
പായിക്കാൻ മടികാട്ടിടുന്നി, തിരവിൽ കൈവിട്ടു മേ നിദ്രയും,
മായാപാശനിമഗ്നിതൻ, പലതരം രോഗങ്ങളാൽ മർദ്ദിതൻ,
തീയാണെന്നുടയുള്ളിൽ, നീ വരികയെൻ ചാരത്തു നിസ്സംഗതേ!

കവി : നാലാങ്കൽ, കൃതി : (സമസ്യാപൂരണം)

3.705 മേഘൈർമ്മേദുരമംബരം. . . (കർത്താ)

“മേഘൈർമ്മേദുരമംബരം വനഭവഃ ശ്യാമാസ്തമാലദ്രുമൈർ-
ന്നക്തം ഭീരുരയം ത്വമേവ തദിമം രാധേ! ഗൃഹം പ്രാപയ”
ഇതഥം നന്ദനിദേശതശ്ചലിതയോഃ പ്രത്യുദ്ധകുണ്ടദ്രുമം
രാധാമാധവയോർജ്ജയന്തി യമുനാകുലേ രഹഃകേളയഃ.

കവി : ജയദേവൻ, കൃതി : ഗീതഗോവിന്ദം

3.706 ഇതുമുതൽ വഷളായി. . . (ജീവി)¹³⁹

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഇതുമുതൽ വഷളായി രണ്ടുകൂട്ടം
ഗിരിശസമാശ്രയണത്തിലാശമൂലം;
കുളർമതിയുടെ കാന്തികോലുമോമൽ-
ക്കലയതു, കോമളഗാത്രിയായ നീയും.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : കമാരസംഭവം തർജ്ജമ (5:71)

3.707 കരുതിന ഫലമീ വിധം. . . (ബാലേന്ദ്ര)¹⁴⁰

പുഷ്പിതാഗ്ര

കരുതിന ഫലമീവിധം തപസ്സാ-
ലസുലഭമെന്നവളെന്നതാനറച്ചാൾ
അതുമുതൽ നിനയാതെ തൻ ശരീര-
സ്ഥിതിയതിഘോരതരം തപം തുടർന്നാൾ.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : കമാരസംഭവം തർജ്ജമ (5:18)

3.708 അക്കാലം സഖി മാഞ്ഞുപോയൊരു. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

അക്കാലം സഖി! മാഞ്ഞുപോയൊരു ദിനം മൂക്കുതു വെള്ളുവെന്മാൾ നീ
വക്കാണിച്ചു വലിച്ചെറിഞ്ഞിതൊടുവെൻ നേർക്കങ്ങു കൽച്ചുതുക്കൾ
തൃക്കാഴത്തിൽ മുറിഞ്ഞൊരൊന്നു നിടിലേ മായാതെയുണ്ടിന്നമാ-
ദ്ധിക്കാരം തൊടുവിച്ചു പൊൻ തിലകമാം ത്യാഗമുദ്രാങ്കുരം

കവി : പ്രേംജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.709 തിരിച്ചു നോട്ടം. . . (ജീവി)¹⁴¹

വംശസ്മരം

തിരിച്ചു നോട്ടം മയി സമ്മുഖസ്ഥിതേ
ചിരിച്ചു വേറെ ചില കാരണങ്ങളാൽ
സ്മരിച്ചു മര്യാദ മനോജനെ സ്മി-
കരിച്ചുമില്ലങ്ങു മറച്ചുമില്ലവൾ

¹³⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.706 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :
ദയം ഗതം സംപ്രതി ശോചനീയതാം
സമാഗമപ്രർത്ഥനയാ പിനാകിനഃ
കലാ ച സാ കാന്തിമതി കലാത്മന-
സ്സ്യമസ്യ ലോകസ്യ ച നേത്രകൗമുദി

¹⁴⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.707 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :
യദാ ഫലം സർവ്വസമാഃ സമാധിനാ
ന താവതാ ലഭ്യമമംസ്തു വാഞ്ചിതം
തദാനപേക്ഷ്യ സ്വശരീരമാർദ്ദവം
തപോ മഹത് സാ ചരിതും പ്രചക്രമേ.

¹⁴¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.709 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :
അഭിമുഖേ മയി സംഹൃതമീക്ഷണം
ഹസിതമന്യനിമിത്തക്രതോദയം
വിനയവാരിധിവൃത്തിരതസ്തുയാ
ന വിവൃതോ മദനോ, ന ച സംവൃതഃ

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.710 സുലഘ മർത്യന. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

സുലഘ മർത്യന ജീവിത കാലമേ
സുലഘ യൗവനമായതിലും തുലോം
അലസനായുള്ളയായ്ക്കു സംശയാ-
കലഭിയാ, ലഭിയാ ഗതജീവിതം

കവി : പ്രേംജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.711 അമ്പത്തൊന്നക്ഷരപ്പുള്ള. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധര

അമ്പത്തൊന്നക്ഷരപ്പുള്ള, മതിൽ വിരിയും ശ്ലോകസൗന്ദര്യപൂരം,
സമ്പന്നം രാഗധാരാസവ, മതു പകരം സാഹിതിമാദകത്വം,
അമ്പേറ്റം വൈഖരീമാധുരി, പുളകദമാം പ്രൗഢി, ഹാസ്യത്തൊടൊത്ത-
ന്നമ്പത്തൊന്നക്ഷരാംഗീ, തരു വരമതുലം, കാവ്യശിൽപങ്ങൾ തീർക്കാൻ!

കവി : ഡി. വി. മണയത്താറ്

3.712 അച്ഛൻ പാട്ടിയെ. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

അച്ഛൻ പാട്ടിയെ വെപ്പു വെപ്പി, നടിയേറ്റന്തർജ്ജനം പോയവാ-
റച്ഛന്നം മകനാട്ടെ, വെപ്പിതു വെറും വെപ്പാട്ടിയായ്പ്പാട്ടിയെ
തുച്ഛം താൻ പിതൃപുത്രഭേദമിവിടെപ്പാവങ്ങളാം സ്ത്രീകളെ
സ്വച്ഛന്ദം പുരുഷന്നു ഹന്ത വെടിയാം വെട്ടാമറയ്ക്കാതെ താൻ

കവി : പ്രേംജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.713 താപാർത്താ നളമനചിന്ത്യ. . . (കർത്താ)

പ്രഹർഷിണി

താപാർത്താ നളമനചിന്ത്യ ചേദിപ്പുരയാം
സാവാണ്യീദിഹ സഹ വീരബാഹുപുത്രയാ
ഭീമോക്ത്യാ ഭൂവി ച വിചിന്ത്യ താം സുഭേവോ
ഭൂഭേവോ നിഗദിതവാൻ വിലോക്യ ഭൈമീം.

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം ആട്ടക്കഥ

3.714 ഭോഗേ രോഗഭയം. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഭോഗേ രോഗഭയം, കലേ ച്യുതിഭയം വിന്തേ നൃപാലാദ് ഭയം
മാനേ ദൈന്യഭയം ബലേ രിപുഭയം രൂപേ ജരായാ ഭയം
ശസ്ത്രേ വാദിഭയം, ഗുണേ ഖല ഭയം, കായേ കൃതാന്താദ് ഭയം
സർവം വസ്തു ഭയാനഗിതം ഭൂവി നൃണാം വൈരാഗ്യമേവാഭയം

കവി : ഒർത്തുഹരി

3.715 ശബ്ദാതിവേഗഗമനോത്സുക. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

ശബ്ദാതിവേഗഗമനോത്സുകമന്ത്രിമുഖ്യം
ലോകാപവാദപരിശോഭിത ചാരബന്ധും
ശ്രീവാസ്തവദൃഖിലമൂർഖസുസേവ്യമൂർത്തിം
പ്രാതഃ സ്മരാമി മുരളീധരനിത്യദാസം.

കവി : രവി കവനാട്

3.716 ശ്രീപാർക്കും സ്ഥാനമല്ലോ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

ശ്രീപാർക്കും സ്ഥാനമല്ലോ ഗിരിശ! തവ ശരം, ഭൂണി രത്താകരം, നൽ-
ചാപം പൊൻകുന്നു, സേവൻ നിധിപതി, രജതക്കന്നിരിക്കും പ്രദേശം,
ആപീഡം ചന്ദ്രകാന്തം, തനുവിലണിയുവാൻ ഭൂതി, പിന്നെപ്പുരാരേ!
നീ പോയിപ്പിച്ചുതെണ്ടുന്നതു തലയിലെഴുത്തിന്റെ തായാട്ടമല്ലോ!

കവി : ശിവജി

3.717 അലസവനസമീരൻ. . . (കർത്താ)

മാലിനി

അലസവനസമീരൻ വന്നു മെല്ലെന്നലയ്ക്കു-
ത്തലമുടി തനിയേ തൽക്കൈഴിഞ്ഞൊട്ടലഞ്ഞു
വിലസദതുലസന്ധ്യാകാന്തിതൻ കാഞ്ചനച്ചേ-
ണലകളിലതു പാറി പായലിൻ പാളിപോലെ.

കവി : ജി.ശങ്കരക്കുറുപ്പ്, കൃതി : ഒരു സ്മരണ

3.718 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമിത. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമിത കൗതുകമേകിയേകീ-
വിശ്വാഭിനന്ദനവിമോഹനകേന്ദ്രമായി,
വിജ്ഞാനരശ്മികൾ ചൊരിഞ്ഞു ചൊരിഞ്ഞു മേന്മേൽ
വിഖ്യാതി ചേർന്നു വിജയിക്കുക, മാസികേ, നീ!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ

3.719 വൃത്തം വൃത്രാരിസുനോഃ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

വൃത്തം വൃത്രാരിസുനോർമ്മുനിതിലകമുഖാദേവമാകർണ്ണ്യ മോദാൽ
പാർത്ഥാസ്തീർത്ഥാഭിഷേകപ്രണിഹിതമനസഃ പ്രസ്ഥിതാസ്തേന സാകം
ഗോത്രാസത്രാശനാനാം തതിഭിരപി സമം സഞ്ചരന്തസ്തഥന്താൽ
സ്വച്ഛപ്രച്ഛായവൃക്ഷപ്രചുരമുനിവനം വീക്ഷ്യ പപ്രച്ഛരേനം.

കവി : കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ, കൃതി : കല്യാണസൗഗന്ധികം

3.720 ഗുഡം പാതിരയിൽ. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഗുഡം പാതിരയിൽ പ്രസിദ്ധമഥുരാകാരാഗ്രഹത്തിങ്കൽ നി-
ന്നോടിപ്പോയ്, ശിശുമോഷണക്രിയയിലും കയ്യിട്ടു, ഗോപാലനായ്
ആടിപ്പാടി നടന്നു, വല്ലവീകൾതൻ ചേതസ്സുമച്ചേലയും
കൂടിക്കൂട്ടമുടിചൊരത്തടവുപുള്ളിക്കായ് നമിക്കാദ്യമായ്.

കവി : വി. കെ. ജി.

3.721 അമ്മുമ്മ ചൊല്ലി പുനരിങ്ങനെ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

അമ്മുമ്മ ചൊല്ലി പുനരിങ്ങനെയെങ്കിലും താ-
നമ്മട്ടിലമ്മകൾ മനസ്സു പതിഞ്ഞതില്ല;
ധർമ്മത്തിലുള്ള രതികൊണ്ടവൾ സർവലോക-
സമ്മാന്യയായ് സകലസൗഖ്യമൊടൊത്തു വാണാൾ.

കവി : നടവത്തപ്പൻ നമ്പൂതിരി, കൃതി : അംബോപദേശം

3.722 ധരിക്ക നീ നാമ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ധരിക്ക നീ നാമ നമുക്കിദാനീ-
മൊരിക്കലഷ്ടിക്കുമുപായമില്ല;
കീഴക്കുടിക്കും പൊഴുതാത്തജന്മാർ
കഴൽക്കു കെട്ടിക്കരയുന്നു കാന്ത!

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.723 കൂലങ്കഷാഹരം. . . (ജീവി)

ഇന്ദ്രവജ്ര

കൂലങ്കഷാഹരകൃതി പുണ്ട ദൈത്യ-
സുഹൃദായമൻ തന്നുടെ മാറു കീറി
ഭ്രൂലോകമത്തേറ്റയിലുദ്ധരിച്ച
കോലാധിനാഥൻ കശലം തരട്ടെ.

കവി : മുല്ലൂർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ

3.724 ഭൂതേഷു സർവേഷ്വപി. . . (കർത്താ)

ഇന്ദ്രവജ്ര

ഭൂതേഷു സർവേഷ്വപി നിർവിശേഷം
ഭൂയസ്സുരാമാഹിതകാരുണീകം
ഭൂദേവതാമംബരവാഹിനീശം
ശ്രീദേവനാരായണമാശ്രയാമഃ

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : അംബരനദീശസ്തവം

3.725 ഭാഷാകവിത്വമിയലുന്നവരൊക്കെ. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

ഭാഷാകവിത്വമിയലുന്നവരൊക്കെ, യെന്റെ
ഭാഷാവിശേഷകവിഭാരതമായതിങ്കൽ
തോഷാൽ പതിഞ്ഞിട്ടുവതിന്നു കുറച്ചുനാ, ഈ-
ഘോഷാൽ മനോരമയിൽ വന്നു കളിച്ചിടേണം

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

3.726 തുള്ളിച്ചാടിക്കളിച്ചും. . . (കർത്താ)

തുള്ളിച്ചാടിക്കളിച്ചും, തുടുതുടെ വിലസും ദേഹമിട്ടൊന്നുലച്ചും,
വെള്ളച്ചുട്ടുള്ള നെറ്റിത്തടമുടയ മുഖം നീർത്തിനീർത്തിപ്പിടിച്ചും,
തുള്ളിൽച്ചാഞ്ചലുമില്ലാതരസുഖമായ് പ്പെക്കളോടൊത്തിണങ്ങി-
ത്തള്ളിച്ചാഞ്ചാടി നേരിട്ടൊരു വൃഷഭമിതാ മത്തനായെത്തിടുന്നു.

കവി : കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : സോമതിലകം ഭാണം

3.727 ഉത്കൃഷ്ടോജ്ജ്വലിതാഭ്രാവലി. . . (ജീവി)

സുശര

ഉത്കൃഷ്ടോജ്ജ്വലിതാഭ്രാവലി, കൊടിയ കൊടുംകാറ്റിനാൽ കൂട്ടിമുട്ടി-
റ്റിക്കൊട്ടും തട്ടിവെട്ടുന്നിടികളുടനടൻ കേൾക്കുകിൽ കേസരീന്ദ്രൻ
മെക്കെട്ടുകോടു ചാടിട്ടലറു, മൊരു കുറുക്കൻ കുറച്ചിടുകിൽച്ചെ-
ന്നുള്ളട്ടത്തിൽക്കരക്കി, ലുവനവമതിവന്നേക്കുമെന്നോർക്കയാലേ

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ

3.728 മോദിച്ചുനിന്നു മയിലേറിയ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

മോദിച്ചുനിന്നു മയിലേറിയ മാമരുന്നിൻ-
പാദം നിനച്ചു പലനാൾ പണിചെയ്തിവണ്ണം
വേദിച്ചിടേണ്ട മനമേ! കരയേണ്ട നിന്റെ
വേദാന്തമൂലവടിവേലനിതാ വരുന്ന!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : സുബ്രഹ്മണ്യഗതകം

3.729 ഖർവ്വാംഗനായ് ദ്വിജഭടൻ. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

ഖർവ്വാംഗനായ് ദ്വിജഭടൻ പിടിവിട്ടൊഴിഞ്ഞാ-
ട്ടുർവ്വാരമാം നിജപരശ്വധമൊന്നുലച്ചും
ശർവ്വാത്മജൻ രധിതി കാൽക്കു പിടിച്ചെടുത്താ
ശർവ്വാഭ്യുനെദ്രിവി ചുഴറ്റി സലിലമായ്ക്കാൻ

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ശിഷ്യനം മകനം

3.730 ശീമപാചകരറ്റത്തു. . . (ജീവി)¹⁴²

രഥോദ്ധത

ശീമപാചകരറ്റത്തു വൃത്തിയായ്
രോമമൊക്കെയുമുരിച്ചു നഗ്നമായ്
ഹാ! മസാലയിൽ വരുത്ത കോഴിയെ-
ക്കാഞ്ചവർക്കു കൊതി പൊട്ടുകില്ലയോ?

കവി : എസ്. കെ. പൊറ്റക്കാട്ട്, കൃതി : ഒരു ദേശത്തിന്റെ കഥ

3.731 ഹാസ്യക്കൊടിക്കുറ. . . (കർത്താ)

ഇന്ദ്രവജ്ര

ഹാസ്യക്കൊടിക്കുറ പറത്തിയിവി,
ഹാസോത്സുകൻ സഞ്ജയപത്രകാരൻ!
ഹാ! സർവദുഃഖങ്ങളൊഴിക്കുമാറാ-
യാവിർഭവിച്ചു ചിരിയന്നു നാട്ടിൽ.

കവി : ഏവർ പരമേശ്വരൻ, കൃതി : കട്ടിശ്ലോകങ്ങൾ

3.732 ഹാ ശുഭേ, നിജഗതാഗതങ്ങൾ. . . (ഉമേഷ്)¹⁴³

രഥോദ്ധത

ഹാ ശുഭേ, നിജഗതാഗതങ്ങൾ ത-
ന്നീശനിശ്ചയമറിഞ്ഞിടാ നരൻ
ആശ നിഷ്ഠലവുമായ് വരുന്നവ-
ന്നാശിയാതിഹ വരുന്നഭീഷുവും

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : നളിനി

3.733 ആദ്യത്തിൽത്താൻ തുടർന്നും. . . (കർത്താ)

ആദ്യത്തിൽത്താൻ തുടർന്നും ക്രിയ ചെറുതുമതിൽപ്പിന്നെയും വിസ്തരിപ്പാ-
നോർത്തുൾച്ചേർന്നുള്ള ബീജോത്തരഫലമൊളിവാഴ്ന്നാട്ടിയും തദ്ദിമർശം
ഏത്താൽ ചെല്ലും ശുഭത്തോടഖിലമവ നിവർത്തിച്ചുമന്നാടകത്തിൻ
കർത്താവും എത്തിലെന്മാതിരിയെഴുമവനും ക്ലേശമൊപ്പം സഹിപ്പു.

കവി : നെയ്തല്ലൂർ കൊട്ടാരത്തിൽ തൃക്കേട്ടനാൾ, കൃതി : മുദ്രാരാക്ഷസം തർജ്ജമ

3.734 ഹാ, രഥ്യോജ്ജ്വലസുനസഞ്ചയമൊടും. . . (ഉമേഷ്)¹⁴⁴

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

ഹാ! രഥ്യോജ്ജ്വലസുനസഞ്ചയമൊടും പൃഷ്ഠർത്തു മാഞ്ഞീടുമേ;

¹⁴² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.730 : വള്ളത്തോളിന്റെ കോഴി എന്ന (സാഹിത്യമഞ്ജരി) കവിയയിലെ ഭീമലാതുക്കർ കഴുത്തറക്കവേ രാമരാമകരുണസ്വരത്തോടും കീഴ്ന്നിഞ്ഞു പിടയുന്ന കോഴിയെ- കാഞ്ചവർക്കു കരൾ പൊട്ടുകില്ലയോ?

എന്ന കവിയുടെ ഹാസ്യാനുകരണം.

¹⁴³ ഇതു മുതൽ 17 ശ്ലോകങ്ങൾ ഹ, അ എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ ഒന്നിടവിട്ടു കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

¹⁴⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.734 : മൂലശ്ലോകം (Omar Khayyam / Edward Fitzgerald) :

സൗരഭ്യം പൊഴിയും യുവാർദ്രകവനം വേഗം സമാപിക്കുമേ;
 ആരാൽ മോഹനരാഗമാർന്ന കയിൽ വന്നെങ്ങു വന്നെന്നമി-
 യാരാമസ്ഥലി വിട്ടുപോയതെവിടേയ്ക്കെന്നം ധരിച്ചീല നാം!

കവി : എം. പി. അപ്പൻ / ഉമർ ഖയ്യാം, കൃതി : ജിവിതോത്സവം (Rubaiyat translation)

3.735 ആകാശത്തിലുടൻ. . . (കർത്താ)

ആകാശത്തിലുടൻ പ്രളയാജപുണ്ടെത്തുന്നിതഞ്ചാറുന-
 ല്ലാകാരപ്രഭ ഹംസപക്ഷരൂപിയാം മേക്കട്ടിതൻ താഴെയും
 ഹാ! കാരുണ്യമിയന്നു കണ്ടിതഖിലം കേഴുന്ന വാദേവി താൻ;
 ശോകാവസ്ഥ പരസ്സരം പകരമിങ്ങാർദ്രാശയർക്കാർക്കുമേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.736 ഹാ, ശാന്തിയൗപനിഷദോക്തികൾ. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

ഹാ! ശാന്തിയൗപനിഷദോക്തികൾ തന്നെ നൽകും
 ക്ലേശിപ്പതാത്മപരിപീഡനമജ്ഞയോഗ്യം
 ആശാഭരം ശ്രുതിയിൽ വയ്ക്കുക നമ്മൾ, പിന്നെ-
 യീശാജ്ഞ പോലെ വരുമൊക്കെയുമോർക്ക പൂവേ!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണ പൂവ്

3.737 അധിരഹ്യ പദാംബുരുഹേണ. . . (ഹരി)¹⁴⁵

തോടകം

അധിരഹ്യ പദാംബുരുഹേണ ച, തം
 നവപല്ലവതുല്യമനോജ്ഞതചാ
 ഹ്രദവാരിണിദൂരതരം നൃപതഃ
 പരിഘൃർണ്ണിത ഘോരതരംഗഗണേ

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (65:2)

3.738 ഹാ, പാർക്കിലീ നിഗമനം. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

ഹാ! പാർക്കിലീ നിഗമനം പരമാർത്ഥമെങ്കിൽ
 പാപം നിനക്കു ഫലമായുഴൽ പൂണ്ടു വണ്ടേ!
 ആപത്തേഴും തൊഴിലിലോർക്കുക മുമ്പു; പശ്ചാ-
 ത്താപങ്ങൾ സാഹസികനിങ്ങനെയെന്നുമുണ്ടാം.

Yet Ah, that Spring should vanish with the Rose!
 That Youth's sweet-scented manuscript should close!
 The Nightingale that in the branches sang,
 Ah whence, and whither flown again, who knows!

¹⁴⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.737 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

പുതു നൽത്തളിർ തോറ്റൊരു ചേവടി ചേർ-
 ത്തതിലന്നഴകോടു കരേറിയ നി
 അതിലീകരമോളുമുയർത്തിയുടൻ
 കുതികൊണ്ടു കലക്കി മറിച്ചു കയം.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണ പൂവ്

3.739 ആ ലോലംബകദംബചുംബനവശാൽ. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആ ലോലംബകദംബചുംബനവശാൽ വാടിക്കൊഴിഞ്ഞു തുലോം
താലോലിച്ചു ഭവൻ വളർത്തിയൊരിളംപുവൊറ്റനാളിനകം
ഹാ ലോലം ഭൂവി ജീവിതസ്ഥിതി; ഭവാനാപ്തമണം പേരിയി-
ന്നീലോകത്തലയുന്നതെന്തിനു വൃഥാ വിർത്തന്റെ താർത്തനലേ?

കവി : പ്രേംജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.740 ഹാ, മൊഴിഞ്ഞിതു നഖം. . . (ഉമേഷ്)

രഥോദ്ധത

ഹാ! മൊഴിഞ്ഞിതു നഖം പചാശ്രുവാൽ
കോമളം സതി നനച്ചു തത്പദം
ആ മഹൻ തിരിയെ നിന്നു, നിർമ്മല-
പ്രേമമാം വലയിലാരു വീണിടാ?

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : നളിനി

3.741 അതദ്രനായാദിനരന്റെ. . . (കർത്താ)

ഉപേദ്രവജ

അതദ്രനായാദിനരന്റെ മൂന്നാം
സൂതൻ ഗുണാംഭോനിധി സേത്തജസ്രം
ഹിതം സമസ്തേശ്വരനെത്തേരെ-
ച്ചിതത്തൊടും ചെയ്തു വസിച്ച് മോദാൽ.

കവി : കട്ടയെത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിള, കൃതി : ശ്രീയേശുവിജയം

3.742 ഹിതമായ് മമ വള്ളി. . . (ഉമേഷ്)¹⁴⁶

വസന്തമാലിക

ഹിതമായ് മമ വള്ളി! നീയിവൾക്കി-
ശ്ശതിവിഘ്നം ചെറുതൊന്നു ചെയ്തു കാര്യം
അതുകൊണ്ടിവളാനനം ചെരിച്ച-
ച്ചതിയാൽ നോക്കുവതിങ്ങു കണ്ടു ഞാനും.

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ / കാളിദാസൻ, കൃതി : വിക്രമോർവ്വശീയം തർജ്ജമ

3.743 ആ മൺമെത്തകളാറ്റുനോറ്റ. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആ മൺമെത്തകളാറ്റുനോറ്റ മധുരസ്വപ്നങ്ങൾ തൻ ജീവിത-

¹⁴⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.742 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

പ്രിയമാചരിതം ലതേ! ത്വയാ മേ
ഗമനേന്യാഃ ക്ഷണവിഘ്നമാചരന്ത്യാ
യദിയം പുനരപ്യപാംഗനേത്രാ
പരിവൃത്താർദ്ധമുഖീ മയാദ്യ ദൃഷ്ട്യാ

പ്രേമം പാടിയ സാമഗാനലഹരീഹർഷാഞ്ചിതാത്മാക്കളായ്
ഹാ! മന്വന്തരഭാവശിൽപികൾ നമുക്കെന്നേക്കുമായ്ത്തന്നതാ-
നോമൽക്കാർത്തികനെയ്വിളക്കെരിയുമീയേകാന്തയാഗാശ്രമം!

കവി : വയലാർ, കൃതി : സർഗ്ഗസംഗീതം

3.744 ഹാ, കള്ളവെള്ളച്ചിരിയാൽ . . . (ജീവി)

ഇദ്രവജ്ര

ഹാ! കള്ളവെള്ളച്ചിരിയാൽ നിറഞ്ഞ
ലോകത്തിൽ നമ്മൾക്കു സമാശ്വസിപ്പാൻ
ആകുമുനിക്കൈതവമായ് കിടവാൽ
ഇകപ്പെട്ടു പുഞ്ചിരിയൊന്നമാത്രം.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : സന്താനസൗഖ്യം

3.745 അച്ചാരുശീലനമുലാനിതൻ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

അച്ചാരുശീലനമുലാനിതന്നെതന്നെ-
വെച്ചാലുമെൻ പെരിയ തെറ്റൊഴിയുന്നതാണോ?
എച്ചാപലാലനയവർത്തനി മുമ്പു കാല-
വെച്ചാളെ വിട്ടുനഗണെങ്ങനെ ശിക്ഷ നൽകാം?

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ബന്ധനസ്ഥനായ അനിരുദ്ധൻ

3.746 എദി രാമമന്മഥ. . . (ഉമേഷ്)¹⁴⁷

മഞ്ജുഭാഷിണി

എദി രാമമന്മഥസുദൃസ്സഹാസ്തമേ-
റ്റുതിനാൽ വലഞ്ഞരിയ രക്തചന്ദനം
അതിയായ് നിശാചരിയണിഞ്ഞണിഞ്ഞു പോ-
യഥ ജീവിതേശനണയുന്നൊരാലയേ.

കവി : കണ്ടൂർ / കാളിദാസൻ, കൃതി : രാഘവംഗം തർജ്ജമ

3.747 അന്യേഷ്യ വൃക്ഷലതികാദിഷ്യ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

അന്യേഷ്യ വൃക്ഷലതികാദിഷ്യ വീക്ഷിതേഷ്യ
ഖിന്നേ ദൃശൗ നിഷധഭ്രമിപതേസ്തദാനീം
ഹംസേ സുവർണസുഷുമേ ദധതുഃ പ്രമോദം
യാവത് സ താവദശയിഷ്യ രതിശ്രമേണ.

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം

3.748 ഹത്യാ യുദ്ധേ ദശാസ്യം . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

ഹത്യാ യുദ്ധേ ദശാസ്യം ത്രിഭുവനവിഷമം, വാമഹസ്തേന ചാപം
ഭ്രമത വിഷ്ടഭ്യ തിഷ്ട, ന്നിതരകരധൃതം ഭ്രാമയൻ ബാണമേകം,
ആരക്കോപാന്തനേത്രം, ശരദളിതവപുഃ, കോടിസൂര്യപ്രകാശോ,
വീരശ്രീബന്ധുരാംഗ, സ്ത്രിദശപതിനതഃ, പാതു മാം വീരരാമഃ

3.749 അളികളികളികളിയോമൽ . . (ഋഷി)

മാലിനി

അളികളികളികളിയോമൽത്താരണിത്തേൻ നകർന്നം
കിളികൾ കളകളം പൂണ്ടങ്ങുമിങ്ങും പറന്നും
കളിർ വിളയുമിളകാറ്റുല്ലസിച്ഛം മലർപ്പെൺ-
കിളികൾ തുടരമോരോ വാടിവീടോടിണങ്ങി

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.750 കളിത്തോപ്പിലെപ്പഴി . . (ജീവി)

ഭജംഗപ്രയാതം

കളിത്തോപ്പിലെപ്പഴി, യോമൽസുഹൃത്തിൻ
കരസ്സർശസൗഖ്യം, പിതൃപ്രേമവായു
വിലപ്പെട്ട നേട്ടങ്ങ, ജെന്നാലുമുച്ഛം
വിളിക്കുന്നു വിശ്വം 'മറക്കു മറക്കു'.

കവി : ബാലാമണിയമ്മ, കൃതി : മറക്കു മറക്കു

3.751 വ്രജേ വസന്തം . . (ജ്യോതി)¹⁴⁸

ഇന്ദ്രവജ്ര, ഉപേന്ദ്രവജ്ര

വ്രജേ വസന്തം നവനീതചോരം
വ്രജാംഗനാനാം ച ദുർലഭചോരം
അനേകജന്മാർജ്ജിതപാപചോരം
ചോരാഗ്രഗണ്യം തമഹം ഭജാമി

3.752 അല്ലാ ഡീയെസ്സിസാരെന്തിവിടെ . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

“അല്ലാ ഡീയെസ്സിസാരെന്തിവിടെ?”, “ഒരുമഹാ കള്ളനുണ്ടിങ്ങു വാഴൂ
ഇല്ലാ ചെയ്യത്തതായിട്ടിവനൊരു കളവും, കണ്ണനെനാനാണു നാമം
മല്ലാണേറെപ്പിടിക്കൊന്നൊരുവനിതുവരേയ്ക്കായതില്ലെങ്കിലിന്നി-
ങ്ങില്ലാ ഭാവം വിടാനാ വിരുതനെയുടനേയുള്ളിലാക്കീട്ടു കാര്യം!”

കവി : ബാലേന്ദ്ര

¹⁴⁷ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.746 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

രാമമന്ദഗരേണ താഡിതാ
ദുസ്സാഹേന ഹൃദയേ നിശാചരി
ഗന്ധവദ്വധിരചന്ദനോക്ഷിതാ
ജീവിതേശവസതിം ജഗാമ സാ

¹⁴⁸ ഇതു മുതൽ 5 ശ്ലോകങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും മോഷണത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സ്തുതികളാണ്.

3.753 മാടിൻ പാലൊരു തുള്ളിവിട്ടു. . . (ഉമേഷ്)¹⁴⁹

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മാടിൻ പാലൊരു തുള്ളിവിട്ടു മുഴുവൻ തൂവെണ്ണയോ, ടാറ്റിൽ നീ-
രാടും ഗോപവധുക്കൾ തൻ തുണി ഹൃദന്തത്തോടെ, ദൃശ്യിതകൾ
മൂടും മാനസമാർന്നൊരെന്നഴലിതാ പാപങ്ങളോടും ഹരി-
ചോടുന്തു ഹരി, യെതു ചെയ്തു തടയാൻ? കാലിൽ പിടിക്കുന്നു ഞാൻ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.754 മോഷ്ടാവായി വധങ്ങൾ ചെയ്തു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മോഷ്ടാവായി വധങ്ങൾ ചെയ്തു കൊലയിൽപ്പാർത്ഥനു കൂട്ടാളിയായ്
കഷ്ടം, സ്ത്രീഹരണത്തിലില്ലൊരുവനും നീയൊത്തു വേറേ തഥാ;
തൊട്ടാൽത്തൊട്ട വകപ്പുകൊണ്ടുനിറയും നിൻ കുറ്റപത്രം ഹരേ
തെറ്റില്ലിങ്ങു കിടക്കയെൻ ഹൃദയമാം ലോക്കപ്പിലെന്നെന്നമേ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.755 തരമൊടു കരമൊന്നാൽപ്പായസം. . . (രാജേഷ്)¹⁵⁰

മാലിനി

തരമൊടു മരപറ്റിശ്ശുരി കാണാതെ തുമ്പി-
ക്കരമതിലുരുമോദം മോദകം കൊണ്ടുകൊണ്ടേ
തിരളിയുരുളിയോടക്കയുരണ്ടാൽ ഹരിയ്ക്കും
കരിമുഖനിരുകാലാൽ വാരണം വാരണങ്ങൾ.

കവി : രാജേഷ് വർമ്മ

3.756 തുങ്ഗശ്രീസിംഹവാഹേ. . . (കർത്താ)¹⁵¹

സ്രദ്ധര

തുങ്ഗശ്രീസിംഹവാഹേ! തുഹിനശിഖരിതൻ കന്യകേ! നിസ്തലാഭേ!
ഭുങ്ഗാളീകേശി! ചാപബ്ദുകടി! മൃഗസമാനാക്ഷി! കംഭസ്തനാശ്യേ!
ഭുങ്ഗം മീനാക്ഷി! തീർത്തിടുക മധുമഥനാജാദിസേവ്യേ! വൃഷാങ്കോ-
തസുങ്ഗശ്രീസൗമ്യഗേഹേ! ഭഗവതി! കടകോല്ലാസിഹസ്തേ നമസ്തേ!

കവി : കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മലയാംകൊല്ലം

3.757 ഭുജാനാസ്സാകമേകാം. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

ഭുജാനാസ്സാകമേകാ, മഗണിതമുരവോ, ബ്രഹ്മഹത്തസ്തനുജാഃ,
മുണ്ഡാപൗത്രാശ്ച, രണ്ഡാജാരസമുദിതാഃ, പണ്ഡിതാഃ പാണ്ഡുപുത്രാഃ
ഭൃണുപ്ലാസ്തന, മേനം ദ്വിജനകതനയാ, ഭ്രാതരം പിതശീധോഃ,
കൃഷ്ണം യന്മാനനീയം ജഗ്രഹരിദമലം വർത്തതേ യുക്തരൂപം!

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : രാജന്യം ചമ്പു

¹⁴⁹ഇ-സദസ്സിനവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. (മ-മ ശ്ലോകം, മോഷണം വർണ്ണിക്കുന്ന കൃഷ്ണസ്തുതി).

¹⁵⁰ഇ-സദസ്സിനവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. ('മ'യ്ക്കു മോഷണം വർണ്ണിക്കുന്ന സ്തുതി).

¹⁵¹ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു മലയാളമാസങ്ങളുടെയും പേരുകൾ മുദ്രാത്രപേണ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

3.758 ഉവനൈകമനോഹരാംഗ. . . (ജ്യോതി)

വിയോഗിനി

ഉവനൈകമനോഹരാംഗ! നിൻ-
പുകൾ പൂണ്ടീടിന ദിവ്യസൗഭഗം
ഇതുമാതിരി,യുള്ളിൽ മിന്നി നി-
ന്നിവളെക്കൊണ്ടെഴുതിയ്ക്കയാം വിഭോ!

കവി : താമരശ്ശേരി കൃഷ്ണൻ ഭട്ടതിരി, കൃതി : കൃഷ്ണകഥാമൃതം

3.759 ഇക്കാലത്തൊരു പെണ്ണു. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഇക്കാലത്തൊരു പെണ്ണു തെറ്റുകളകുന്നുള്ളൊരേഴുത്തെങ്കിലും
മുക്കാലും ശരിയാക്കിയിങ്ങെഴുതിയാലൊട്ടല്ലതാശ്ചര്യമാം
ഇക്കാണുന്നൊരു ചാരനാടകമദൃഷ്ടാക്ലിഷ്ടശബ്ദാർത്ഥമാ-
യിക്കാവമമ ചമച്ചതോർത്തു മുഴുകുന്നുള്ളദ്ദൂതാംഭോനിധൗ.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ

3.760 ഇവനിതാ വനിതാ. . . (ജീവി)

ദ്രുതവിളംബിതം

ഇവനിതാ വനിതാവിഷയാഗ്രഹ-
ക്കടലിലാടലിലാണ്ടുലയുന്നു ഹാ!
സുരവിഭോ! രവിഭോജജ്വല, നിൻമിഴി-
പ്രകരമേ കരമേലണയിക്കുവാൻ.

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ

3.761 സുമുഖി പോകുവതെങ്ങ. . . (ഉമേഷ്)¹⁵²

ദ്രുതവിളംബിതം

“സുമുഖി പോകുവതെ”ങ്ങിതുറച്ചുടൻ
കമലനേത്രയെയേറ്റി രഥത്തിൽ നീ
സുഖമൊടങ്ങു ഹരിച്ചുവളപ്പരം
മുഖരമായ് ഖരമായരിയൊച്ചയാൽ.

കവി : സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി / മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ (79:7)

3.762 സതി കനിവിനൊടും. . . (കർത്താ)

മാലിനി

സതി കനിവിനൊടും പെട്ടെന്നെയിന്നേവരേയ്ക്കും
പതിവിനഴലശേഷം മാറ്റി നീ പോറ്റിയല്ലോ
ഇതിനുപകരമെന്താം നിന്റെ കാര്യത്തിലെങ്കൽ
ക്ഷിതിയിലനിശമമ്മേ! നിൽക്കുമക്രീതദാസ്യം.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

¹⁵² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.761 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പള്ളൂർ) :

“കു ന ശമീഷ്യസി ചന്ദ്രമുഖി”തി താം
സരസമേത്യ കരേണ ഹരൻ ക്ഷണാത്
സമധിരോപ്യ രഥം ത്വമപാഹൃഥാ
ഭൂവി തതോ വിതതോ നിനദോ ദ്വിഷാം.

3.763 ഇമ്പം നൽകിന ശംഭവിൻ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഇമ്പം നൽകിന ശംഭവിൻ തിരുമുടിപ്പൈന്തിങ്കൾ പാൽവെൺകതിർ-
തുമ്പപ്പക്കൾ ചൊരിഞ്ഞു പൂർണ്ണകലനായ് തീരുന്നതിനാം വിധം
ചെമ്പട്ടിൻ മയമേന്മമേതിനെ യഥാകാലം ഭജിപ്പു കലാ-
സമ്പത്തിന്നു നീധാന, മാ ഗിരിസുതാപാദം തരട്ടേ ശുഭം!

കവി : വള്ളത്തോൾ

3.764 ചൊടിപെട്ടമസൂരർക്കു. . . (കർത്താ)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ചൊടിപെട്ടമസൂരർക്കു കാളി, നീളെ-
ത്തടിവിറ നൽകിന താവകാട്ടഹാസം
ത്വടിതി കരളിലോർമ്മയാകമാറു-
ള്ളിറ്റിരവവും ചെവി പുകിടാതെയായ് മേ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ബധിരവിലാപം

3.765 ത്വടിതി പ്രവിശ ഗേഹം. . . (ഉമേഷ്)

മാലിനി

ത്വടിതി പ്രവിശ ഗേഹം, മാ ബഹിസ്സിഷു ബാലേ,
സപദി ഗ്രഹണവേലാ വർത്തതേ ശീതരശ്മി
തവ കസുമകളങ്കം വീക്ഷ്യ നൃനം സ രാഹർ-
ഗ്രസതി തവ മുഖേനും പൂർണ്ണചന്ദ്രം വിഹായ

കൃതി : ശൃംഗാരതിലകം (കാളിദാസന്റേതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.)

3.766 തമ്മിൽത്തമ്മിലസുയമൂലം. . . (ജീവി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

തമ്മിൽത്തമ്മിലസുയമൂല, മളവില്ലാതുളളനർത്ഥങ്ങളാ-
ലിമ്മന്നിൽ, സുഖജീവിതം, ശിഥിലമാക്കിത്തീർത്തു, കഷ്ടം, നരൻ!
കമ്രശ്രീമയവിശ്വഗേഹ, മവനാവസത്തിനാ, യീശ്വരൻ
നിർമ്മിച്ചേകി, യതും, കൃതഘ്നനവനോ വെട്ടിപ്പകത്തു ശാൻ!!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ

3.767 കാണേണം കാണി നേരം. . . (ഋഷി)

സ്രശ്വര

കാണേണം കാണി നേരം കനിവൊടു തിരുവുൾക്കാവിൽ മേവും ഭവാനേ
കേണീടുനോരു ഞാനും കഴലിണ സതതം ഭക്തിയോടേ തൊഴുന്നേൻ
വേണം മേ ബുദ്ധി, വിദ്യാ, ദൃതിനൊരു വരമിങ്ങാശു നൽകീടവേണം
കാരുണ്യത്താൽ തരേണം സകലഗുണമെന്നിക്കെന്റെ ശ്രീഭൂതനാഥാ.

3.768 വാക്കോടർത്ഥം കണക്കേ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രശ്വര

വാക്കോടർത്ഥം കണക്കേയൊരുമയൊടിയലും ഭവ്യവാഗർത്ഥസത്തേ
തീർക്കാൻ ത്രൈലോക്യദുഃഖം കരുണയൊടരുളും സർഗ്ഗസൗഭാഗ്യവിത്തേ
ചേർക്കാൻ ഭാവർത്ഥയോഗം രസനയിലിവനിന്നക്ഷരശ്ലോകസത്രേ
ഓർക്കാം നിൻ പാദമൂലം വരമരുളുകമാമർദ്ധനാരിശമൂർത്തേ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.769 ചിത്താനന്ദം കലർന്നുക്കയിൽ. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധ

ചിത്താനന്ദം കലർന്നുക്കയിലുടനെ വലന്മാരിൽനിന്നേതുമാപ-
ത്തൊത്തായ് വാനും ശാന്താവരപക്രതിയാൽ പാപമേലായുവാനും
പത്താകും മാർഗ്ഗമെന്നായ് പഴയവസതി കൈവിട്ടു പൊങ്ങിപ്പറന്നി-
ട്ടത്താലോദ്യാനമൊന്നാർന്നിതു പുരജനതാകർണ്ണപുണ്യോൽകരത്താൽ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ കയിൽ

3.770 പങ്കിട്ടു പാതിദേഹം. . . (ബാലേന്ദ്ര)¹⁵³

സ്രദ്ധ

പങ്കിട്ടു പാതിദേഹം ഭഗവതി, പകുതിക്കർഹനായ് ശ്രീമുകുന്ദൻ;
ശങ്കിച്ചിട്ടെങ്ങുപോയോ, ഹരനിദമൊഴുകിട്ടാറുപോയാഴിപ്പുകി;
വിണ്ണുബാലേന്ദ്ര പുക്കീ, യരവമതു ധരക്കുള്ളിലാ, യങ്ങു നേടി
പാണിത്യം വല്ലഭത്വം; പുനർ മമ വിഹിതം തെണ്ടുവാനുള്ള ശീലം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര / കാളിദാസൻ

3.771 വെണ്ണത്തുമണമാർന്ന. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വെണ്ണത്തുമണമാർന്ന വായ്മലരിനാൽ ചുംബിക്കെയമ്മയ്ക്കു മൈ-
ക്കണ്ണിൽ തിങ്ങിവഴിഞ്ഞിടുന്ന പരമാനന്ദം സമീക്ഷിക്കവേ,
വിണ്ണിൽപ്പോലുമലഭ്യമാമുതൊലിച്ചീടുംവിധം ചെമ്മലർ-
ത്തൊണ്ണിൻ തുമ വെളിപ്പെടുപടി ചിരിക്കും കണ്ണ! കാക്കേണമേ.

കവി : വി. കെ. ജി.

3.772 വെണ്ണക്കല്ലുപതിച്ചു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വെണ്ണക്കല്ലുപതിച്ച മേടയിൽ നറും പട്ടിന്റെ മെത്തപ്പുറ-
ത്തൊണ്ണപ്പെട്ട വിശിഷ്ടഭോഗമിയലും മട്ടല്ലയെന്നാകിലും
മണ്ണിൽക്കാലികൾ തന്റെ കൂട്ടിലൊരപാഴ്പുൽക്കൂട്ടിലൽപേതരം
ദണ്ഡം പേറിയ ജന്മമാർന്നുമവിടുനന്നും കരഞ്ഞീല പോൽ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.773 മണം തുടങ്ങിയെണ്ണി. . . (കർത്താ)

പഞ്ചചാമരം

മണം തുടങ്ങിയെണ്ണി മണ്ണിലുണ്ണമെണ്ണമൊക്കെയെ-

¹⁵³ [ബാലേന്ദ്ര] ശ്ലോകം 3.770 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അർദ്ധം ദാനവവൈരിണാ, ഗിരിജയാപ്യർദ്ധം ശിവസ്യാഹൃതം
ദേവേതമം ധരണീതലേ സ്മരഹരാഭവേ സമുന്മീലതി
ഗംഗാ സാഗര, മംബരം ശശികലാ, നാഗാധിപഃ ക്ഷ്യാതലം,
സർവജ്ഞതമധീശ്വരത്വമഗമത്താഃ, മാഃ ച ഭിക്ഷാടനം!

റ്റിന്നങ്ങി നിൽക്കുമുൾക്കുരുനന്ദക്കി നെക്കി നക്കിടും
ഗുണം നിറഞ്ഞ കോമളക്കുടത്തിലന്നമിന്നമി-
ന്നിന്നങ്ങളങ്ങുമിങ്ങുമെങ്ങുമില്ല നല്ല മങ്ഗളം.

കവി : ശ്രീ നാരായണഗുരു, കൃതി : സദാശിവദർശനം

3.774 ഗൗരീസൗഭാഗ്യരാശേ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

ഗൗരീസൗഭാഗ്യരാശേ ജയ ജയ തൊഴുതേനമ്പിലെൻ തമ്പുരാണേ
നേരേ വന്നിങ്ങു തൃക്കാലിണയിലടിമ പുണ്ടീടുമസ്താനനാഥൻ
കാരുണ്യത്തോണി തന്മേലഴകൊടു കരയേറ്റി പ്രഭോ കാംക്ഷിതാർത്ഥ-
പ്പേരാം വാരാകരത്തിൻ മറുകരയിലണയ്ക്കേണമേ തമ്പിരാണേ

കവി : നീലകണ്ഠ കവി , കൃതി : ചെല്ലൂർ നമോദയം ചമ്പു

3.775 കാന്തം സാന്തം വസന്തം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാന്തം സാന്തം വസന്തം, മദനമവപുശം, ദ്വിത്രീയാമാം ത്രീയാമാം,
രാകാമേകാം, വധോനാം ശ്രീദയമപദയം, കല്പവൃക്ഷാൻ പരോക്ഷാൻ,
സ്വർദ്ധാഭാഗോ വിദധാ, നഹഹ! സുകൃതിനാം കല്പയന്നല്ലമായൂർ-
ബ്രഹ്മാ ജിഹ്വാന്തരാത്മാ സ മുനിരിതി കഥം കഥ്യതേ തഥ്യവാഗ്ഭിഃ?

കവി : ഭർമിത്തുഹരി

3.776 സംസാരത്തിൻ കൊളുത്തെൻ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

സംസാരത്തിൻ കൊളുത്തെൻ മുതുകിലമരുമി ഭക്തർ തന്നാർപ്പിനൊത്തെൻ-
മാംസസ്തായസ്ഥിമേദോമലകലിതമുടൽക്കെട്ടു മാനത്തു പൊങ്ങും
ധ്വംസം ദേഹാത്മഭാവത്തിനു വരണമിവ; ക്ഷിപ്ലയെന്നാകിൽ ഞാനെ-
ന്നംസം ഭേദിച്ചു ബിഭേത്സത, ജനനി, നിവേദിക്കണോ സത്യാരൂപേ?

കവി : മധുരാജ് ഇളവൂർ തുക്കത്തിനെപ്പറ്റി.

3.777 ധീമത്ത്വം,ഫലിതം നിറഞ്ഞ. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ധീമത്ത്വം,ഫലിതം നിറഞ്ഞ കവനം, വൈദ്യം മുതൽക്കെന്തിലും
സാമർത്ഥ്യം, ചെറുമെയ്യു, വട്ടവദനം, ഗാത്രം കറുത്തങ്ങനെ
ഓമൽപ്പുഞ്ചിരി, മാർ വിരി, ഞ്ഞരകടു, ത്തൽപം വളഞ്ഞത്രയും
പ്രേമം പൂണ്ടൊരു നോട്ടവും ശിവ, മറക്കാമോ മരിക്കും വരെ?

കവി : നടവത്ത് അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി , കൃതി : (ശിവോള്ളിയെക്കുറിച്ച്)

3.778 ഒരു നിശ്ചയമില്ലയൊന്നിനും. . . (ജീവി)

വിയോഗിനി

ഒരു നിശ്ചയമില്ലയൊന്നിനും
വരുമോരോ ദശ വന്നപോലെ പോം
വീരയുന്ന മനുഷ്യനേതിനോ
തിരിയാ ലോകരഹസ്യമാർക്കുമേ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത

3.779 വെള്ളക്കണ്ണാടിപോലുള്ളവളുടെ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

വെള്ളക്കണ്ണാടിപോലുള്ളവളുടെ കവിളിൽ കൈകളെച്ചേർത്തു;വെന്നാ-
ലുള്ളത്തിൽ പേടിമൂലം കിടുകിടെ വിറയാലൊന്ന ചുംബിച്ചതില്ല
വെള്ളത്തിൽ ചാടിയപ്പോളവളുടെയധരം തൊട്ടു ഞാനൊട്ടതിങ്കൽ-
ക്കള്ളംകൂടാതെയോലും പുതുസുധയെ നകർന്നില്ല ദൂർദൈവയോഗാൽ

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.780 വഞ്ചിക്കുഴപ്പംകൊണ്ടു. . . (ജീവി)

മന്ദക്രാന്ത

വഞ്ചിക്കുഴപ്പംകൊണ്ടു തിലകമാമപ്പുരത്തേയ്ക്കു പോകും
വഞ്ചിക്കൂട്ടം വരമളവിലത്തോട്ടുവാരത്തൊതുങ്ങി
വഞ്ചിക്കേണം വളരെ മരണീരളളിലുണ്ടാക മൂലം
വൻ ചിത്തദ്രാഗ്ദ്ധമരയരാം നാവികക്കയ്യരേ നീ.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.781 വായിപ്പോർക്കരുളുന്നനേകവിധമാം. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വായിപ്പോർക്കരുളുന്നനേകവിധമാം വിജ്ഞാന,മേതെങ്കിലും
ചോദിപ്പോർക്കുചിതോത്തരങ്ങളുള്ളിത്തീർക്കുന്നു സന്ദേഹവും
വാദിപ്പോർക്കരുതുന്ന യുക്തി പലതും ചൂണ്ടിക്കൊടുക്കും വൃഥാ
വേദിപ്പോർക്കരുളുന്നു സാന്ത്വനവചസ്സുത്കൃഷ്ടമാം പുസ്തകം

കവി : ആർ. ഊശ്വരപിള്ള

3.782 വേണം പുഷ്പഫലാർദ്രനിത്യം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വേണം പുഷ്പഫലാർദ്രനിത്യഹരിതാരാമം നമുക്കെങ്കിലോ
വേരോടാനതിനേകണം വരശ്മനസ്സിൻ മണ്ണിൽ നാമൊട്ടിടം
വേറൊന്നില്ലെല്ലുതാമുപായമലസം വ്യർത്ഥപ്രസംഗങ്ങളാ-
ലേറെപ്പോക്കി ദിനങ്ങൾ; വല്ലതുമിനിച്ചെയ്യാം, വരൂ നേരമായ്.

കവി : യൂസഫലി കേച്ചേരി

3.783 വിദ്യാവിഹീനത വരട്ടെ. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

വിദ്യാവിഹീനത വരട്ടെയിവർക്കുമേലി-
ലുദ്യോഗവും ബലവുമങ്ങിനെപോട്ടെയെന്നാം,
വിദ്യാലയം ചിലതഹോ! തടയുന്നൊട്ടിൽ
വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരമതും ചില നിഷ്കപന്മാർ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : തീയ്യക്കുട്ടിയുടെ വിചാരം

3.784 വാണീദേവി, സുനീലവേണി. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വാണീദേവി, സുനീലവേണി, സുഭഗേ, വീണാരവം കൈതൊഴും
വാണി, വൈഭവമോഹിനീ, ത്രിജഗതാം നാഥേ, വിരിഞ്ചപ്രിയേ,
വാണീദോഷമശേഷമാശു കളവാണെൻനാവിലാത്താദരം
വാണീടേണ, മതിന്നു നിന്നടിയിൽ ഞാൻ വിഴുന്നു മുകാംബികേ!

3.785 വിദ്യാനു പണ്ടിഹ. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

വിദ്യാനു പണ്ടിഹ ദരിദ്രതയിന്നു പാരിൽ
വിദ്യാവിഹീനനതുവന്നു വിരോധമില്ലാ
വിദ്യയ്ക്കു പണ്ടു വില വാങ്ങുകയില്ലയിപ്പോ-
ളുദ്യുക്തനും ധനമൊഴിഞ്ഞതു കിട്ടുകില്ല.

കവി : കമാരനാശാൻ

3.786 വേദം നിന്നുടെ ശാസനക്കുറി. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വേദം നിന്നുടെ ശാസനക്കുറി, പുരാണഘോരം ഹിതോദ്ബോധനം,
സ്വാദത്യന്തമിയന്ന കാവ്യഗണമോ സപ്രേമസംഭാഷണം
വൈദധ്യത്തികവാൽ ജഗത്തു മുഴുവൻ താനേ വശത്താക്കി നീ
നാദബ്രഹ്മസ്തുപാസനോപരി വിളങ്ങുന്നു മഹാരാജ്ഞിയായ്.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : കവീത

3.787 വിദ്യാ നാമ നരസ്യ. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വിദ്യാ നാമ നരസ്യ രൂപമധികം പ്രച്ഛന്നമൂഢം ധനം
വിദ്യാ ഭോഗകരീ യശഃ സുഖകരീ വിദ്യാ ഗുരൂണം ഗുരുഃ
വിദ്യാ ബന്ധുജനോ വിദേശഗമനേ വിദ്യാ പരാ ദേവതാ
വിദ്യാ രാജസ്യ പൂജ്യതേ ന തു ധനം വിദ്യാവിഹീനഃ പശുഃ

കവി : ഭർത്തൃഹരി, കൃതി : നീതിശതകം

3.788 വിരുതിൽ വിമതരേയും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

മാലിനി

വിരുതിൽ വിമതരേയും തന്നിരത്താരമാക്കാൻ
കരുതി രൂപിരവേഷം കെട്ടി മട്ടുന്ന മട്ടിൽ
വരുമഴിമതിയാടിപ്പാടി നൃത്തം ചവിട്ടി-
ച്ചിരിയൊടു പുണരമ്പോൾ പിമ്പരാം വമ്പർപോലും.

കവി : ഡി.വി. മണയത്താറ്

3.789 വെള്ളപ്പുളുങ്കുനിറമൊത്ത. . . (ജ്യോതി)

വസന്തതിലകം

വെള്ളപ്പുളുങ്കുനിറമൊത്ത വിശുദ്ധരൂപി
കള്ളം കളഞ്ഞു കമലത്തിലെഴുന്ന ശക്തീ
വെള്ളത്തിലെത്തിരുകൾ തള്ളിവരും കണക്കെ-
ന്നുള്ളത്തിൽ വന്നു വിളയാടു സരസ്വതീ നീ!

3.790 വാക്കൊന്നെന്നുടെ വായിൽ. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വാക്കൊന്നെന്നുടെ വായിൽ നിന്നൊരുവിധം വീണാലതിന്നേതുമേ
നീക്കം പിന്നെ വരുന്നതല്ലൊരു മുഖം നോക്കും നമുക്കില്ലതിൽ
വക്രതൃത്തൊടു രാജകൽപന വൃഥാ ലംഘിച്ചിടുനോർകളെ-
ച്ചക്രശ്യാസമൊടിട്ടിഴച്ചു കഷണിപ്പിക്കും കണക്കെന്നിയേ

കവി : നടുവത്ത് അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി, കൃതി : ഭഗവദ്ഗീത

3.791 വിണ്ണാറിൻ വിരിമാറിലർദ്ധവലയ. . . (ജീവി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വിണ്ണാറിൻ വിരിമാറിലർദ്ധവലയാകാരത്തൊടേഴാകമാ
വർണ്ണത്തിന്റെ പകിട്ടു കാട്ടിടുമണക്കൊട്ടൊന്നായർത്തി സ്വയം
വർണ്ണിക്കാനരുതാത്ത ചൂടിലുരുകം ലോകർക്കു താപം കെട്ടും
വണ്ണം വെള്ളമൊഴുക്കുവോനലകിതിൻ ചീഫെഞ്ചിനീരാരുവാൻ!

കവി : ടി. എം. വി.

3.792 വീണക്കമ്പികൾ മീട്ടി. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വീണക്കമ്പികൾ മീട്ടി നിൻ കരവിരൽക്കൊല്ലാമിരട്ടിക്കുമി-
ശ്ശോണത്വം ബത കണ്ടു “ഗാനമുടനേ നിർത്തേണ” മെന്നക്ഷിയും
“വേണം തെല്ലിടകൂടെ” യെന്നു ദൂര കൊണ്ടെൻ കർണ്ണവും തങ്ങളിൽ
പ്രാണപ്രേയസി, തർക്കമാ - ണിവിടെ ഞാൻ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കക്ഷമൻ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : വിലാസലതീക

3.793 വത്സസ്തോഭം മുകന്ദൻ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

വത്സസ്തോഭം മുകന്ദൻ വനഭൂവി പശുപന്മാരുമായ് മേച്ച കാലം
വത്സസ്തോയം വിധാതാ വിവശതയിൽ വൃഥാ ചെയ്തു നിർവ്വിണ്ണനായാൻ
വത്സസ്തോമത്തെ നോക്കുംപൊഴുതു മകുടവും ഹാരപീതാംബരശ്രീ-
വത്സത്തോടേ വിളങ്ങി ഭൂവനമഖിലവും കണ്ടു വിഷ്ണു സ്വരൂപം

കവി : പുത്താനം , കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണാമൃതം

3.794 വാസുദേവ തവ ഭാസമാനമിഹ. . . (ജ്യോതി)¹⁵⁴

കസുമമഞ്ജരി

വാസുദേവ തവ ഭാസമാനമിഹ രാസകേളിരസസൗരഭം
ദൂരതോഽപി ഖലു നാരദാഗദിതമാകലയു കതുകാകലാ
വേഷഭ്രൂഷണവിലാസപേശല വിലാസിനീശതസമാവൃതാ
നാകതോ യുഗപദാഗതാ വിയതി വേഗതോഽഥ സൂരമണ്ഡലീ

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (69:3)

¹⁵⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.794 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പള്ളൂർ):

നിരജാക്ഷ, തവ ശോഭ വായുമൊരു രാസകേളിരസസൗരഭം
ദൂര നിന്നാഥ നാരദന്റെ മൊഴിയാലറിഞ്ഞു കതുകതൊടേ,
ചാരഭ്രൂഷണവിലാസമാർന്നൊരു വിലാസിനീശതമൊടുമ്പരം
സ്വൈരമായ് സൂരപദം വെടിഞ്ഞു ഗഗനത്തിലെത്തി പല സംഘമായ്.

3.795 വർണ്ണിക്കാവല്ല വിഷ്ണോ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

വർണ്ണിക്കാവല്ല വിഷ്ണോ! തവ ഗുണഗണമോരോന്നു ശേഷന്നു പോലും
കണ്ണിൽക്കാണുന്നവർക്കെന്തിനു വിഷയധിയാമെങ്കിലും പ്രാർത്ഥയേ ഞാൻ
വിണ്ണിൽക്കൂട്ടം ജനങ്ങൾക്കധിപനവശനായ് വന്നു കൈകൂപ്പി വീണോ-
രുണ്ണിത്തുകാലൊരിക്കൽ മനസി മമ ധരിക്കായ്വരേണം കൃപാബ്ലേ!

കവി : പൂന്താനം , കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണാമൃതം

3.796 വിശ്വാമിത്ര, വസിഷ്ഠ. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വിശ്വാമിത്ര, വസിഷ്ഠ, ഗൗതമ, ഭരദ്വാജാദികൾ നട്ടൊരാ
വിശ്വാസച്ചെടി കായ്ച്ചുണങ്ങിയ കനിത്തോടേന്തി വേദാന്തമേ!
വിശ്വാ, ശക്തിതരംഗചാലിതവിയദ്ഗേഹങ്ങളിൽ, കാലമാ-
മശ്വത്തെപ്പുറകേ നടത്തുമിവിടേക്കെന്തിന്നു വന്നെത്തി നി?

കവി : വയലാർ, കൃതി : ഗ്രാമദർശനം

3.797 വരുന്ന ഗോപാല. . . (ഉമ)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

വരുന്ന ഗോപാലനിതംബിനീനാം
കരം പകർന്നാശു വിളങ്ങി കൃഷ്ണൻ
വിരിഞ്ഞ പുഷ്പങ്ങളിലങ്ങുമിങ്ങും
വിരിഞ്ഞു മണ്ടുന്നൊരു വണ്ടു പോലെ

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ , കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.798 വർത്തിച്ചിടുന്നൊരിക്കൽ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

വർത്തിച്ചിടുന്നൊരിക്കൽ ഗുരുവിനു സമമായ്, മിത്രമായ് മറ്റൊരിക്കൽ,
വർത്തിച്ചിടും പിതാവായ്, സപദി ജനനിയായ്, കാന്തയായും കദാചിത്,
വർത്തിച്ചിടുന്നു വാഗീശ്വരിയുടെ നടനാരാമമായ് സർവ്വകാലം
വർത്തിച്ചിടുന്നു സക്ഷാൽ സുരതരു സദൃശം പുസ്തകം ഹസ്തസംസ്ഥം

കവി : ആർ. ഈശ്വരപിള്ള

3.799 വാവായന്നുതടങ്ങി. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വാവായന്നുതടങ്ങിയിങ്ങു പലരും ചൊല്ലുന്ന ശ്ലോകം വെറും
വാവായെന്നു തുടങ്ങിയായതുവരുന്നതുബു പത്തോളവും;
വാവല്ലാണ്ടൊരു മൂന്നു നാളുകഴിയാറായി, മുടങ്ങാതിനീം
വാ വല്ലാണ്ടു കഴയ്ക്കുവോളമിതുമട്ടായാൽ രസം കെട്ടുപോം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.800 വിനാ ഗോ രസം കോ രസഃ... (ഹരി)

ഭജംഗപ്രയാതം

വിനാ ഗോ രസം കോ രസോ ഭോജനാനാം
വിനാ ഗോ രസം കോ രസഃ കർഷകാണാം?
വിനാ ഗോ രസം കോ രസഃ കാമിനീനാം?
വിനാ ഗോ രസം കോ രസഃ പണ്ഡിതാനാം?

3.801 വേണ്ടാതീനമശേഷമുണ്ടു. . . (ബാലേന്ദു)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വേണ്ടാതീനമശേഷമുണ്ടു; കന്യതിക്കൂടാം കിടാങ്ങൾക്കതേ-
വേണ്ടു പെട്ടിതറന്നു വെള്ളകിൽ, വിശേഷിച്ചു പരസ്യങ്ങളിൽ;
തീണ്ടാതിത്തുണി, സോപ്പു, ലുപ്പിടിയുടുപ്പിന്യാദി കണ്ടാൽപ്പൊ-
തോണ്ടിക്കൊണ്ടവരെന്നതെന്നിനിയുമുമാരായുമോരോന്നാടൻ!

കവി : എൻ.കെ. ദേശം.

3.802 താരാകദംബമിതു. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

താരാകദംബമിതു താഴ്ന്നുതുയർന്നതിന്ദു-
താനെന്നു ഹന്ത! കരുതിക്കവിപുംഗവന്മാർ
താരാധിനായകത ചന്ദ്രനു നൽകിയല്ലോ
ദൂരത്തു നിൽക്കിലറിയാൻ കഴിയാ യഥാർത്ഥം.

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, കൃതി : വിശ്വരൂപം

3.803 തസ്തിൻ പ്രായോപവിഷ്ടേ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

തസ്തിൻ പ്രായോപവിഷ്ടേ സതി സുരതടിനീപുണ്യതീരപ്രദേശേ
തത്രായാതാൻ സ്മരാമി വ്രജപ മുനിഗണാനാഗതം ശ്രീകൃഷ്ണം ച
ദൃഷ്ട്യാ തം പീതചേലം മണിമയമുരളീം പിഞ്ചുജാലം ച ഹിത്യാ
ലക്ഷ്മീകാന്തസ്സമേതി സ്വയമിതി മൂനയോ മേനിരേ മാരുതേശ

കവി : ഭക്തകവി വാഴകനം

3.804 ദാരിദ്ര്യാലാതമേറ്റിട്ടപഗത. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധര

ദാരിദ്ര്യാലാതമേറ്റിട്ടപഗതധൃതിയായാപതിക്കുമ്പൊഴും, ഞാൻ
സാരൈശ്വര്യപ്രതാപക്കൊടുമുടിയിലിരിക്കുമ്പൊഴും തുല്യമായി
താരാർമാതിന്റെ മാറിനണിമരതകഭ്രഷ്ടായിതം സർവ്വലോകാ-
ധാരം നീരസ്രധാരാധരമധുരശരീരം സ്മരിക്കാവു നിത്യം.

കവി : വി. കെ. ജി.

3.805 തരളനരകളാകം. . . (കർത്താ)

മാലിനി

തരളനരകളാകം ചാമരം ലോലശംഖാ-
ഭരണമിതുകൾ ചേരും സാഗരശ്രീകരിന്ദ്രൻ
തരമൊടു തടംലാതക്രീഡചെയ്യുന്നു ചെന്നാ-
പ്പുരിയുടെ മികവേറും കോട്ടമേൽ കോട്ടമെന്നേ.

കവി : കവിയൂർ രാമൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം തർജ്ജമ

3.806 തേള തുച്ഛമൊരു കീടകം . . . (ജീവി)¹⁵⁵

കുസുമമഞ്ജരി

തേള തുച്ഛമൊരു കീടകം പരമിതൈതൃചെയ്യുമൊരേറുമിനെ-
ക്കാളുമില്ല പണി കൊല്ലുവാനിതിനെ വാഴുമെത്രയിതു വാഴ്കിലും;
ആളുകൾക്കു പുനരതുപേടി, യവർ പേരുകേട്ടുമുടനോടിടും;
കാളമുഗ്രവിഷമുള്ള വാൽമുനയതിന്റെ തീവ്രത കഥിപ്പതോ!

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : അന്യാപദേശശതകം തർജ്ജമ

3.807 ആതങ്കം കൈവളർത്തും . . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ആതങ്കം കൈവളർത്തും കടുവിഷമമൃതായ്ത്തീർന്നിടും; പനഗേന്ദ്ര-
പ്രാതം മെയ്യുണ്ടമാകും; ഭഗവതി, ചുടലക്കാടൊരുദൃാനമാകും;
ഭൂതപ്രേതാദിവർഗ്ഗം പുനരടിമകളാ; മുജ്ജലാപാങ്ഗനോട്ടം
നീ തട്ടിക്കുന്ന ധന്യന്നൊരു ഭയലവമെ; ഞായവൻ പാരിനീശൻ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ഭഗവത്സ്തോത്രമാല

3.808 ഭൂരിതിക്കമിഹ കന്യ . . . (ഉമേഷ്)

കുസുമമഞ്ജരി

ഭൂരിതിക്കമിഹ കന്യ, തോലതിലുമേറു, മേറുമതിലും ദലം,
പാരിലേറുമതിലും പ്രസൂന, മതിലും ത്വദീയമതിയാം ഫലം,
പാരിഭദ്ര, പരമാദ്ഭുതസ്തു, മഥവാ തവ സ്തവമവാസ്തവം,
സുരിവർണ്യമിഹ നിംബബീജമതുതാൻ തവാപി ജനനപ്രദം!

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ / നീലകണ്ഠശാസ്ത്രികൾ, കൃതി : അന്യാപദേശശതകം തർജ്ജമ

3.809 പൂവേ, സൗരമുളള നാൾ . . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പൂവേ, സൗരമുളള നാൾ ഭവനമാന്യം നീ, പുരാരാമ-
ല്ലാവാനും, സ്വയമിനദിഷ്ടകൃതമായിടുന്ന കാടൈകിലും
ഭൂവിൽത്താണറിയാത്ത ഗർഭമതിലുണ്ടാം ഹീരമേ, സ്വൈരമായ്
മേവാമത്ര കരേണീ നീ മഹിതമാം കോടീര കോടീതടം.

കവി : കമാരനാശാൻ

3.810 ഭൂവിൽത്താൻ വന്നചേരും . . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

ഭൂവിൽത്താൻ വന്നചേരും സമയമനുസരിച്ചാണു പോൽ ജീവിതത്തിൻ
ഭാവം രൂപം സമസ്തപ്രകൃതവുമിവിടെജീവിക്കുകൾക്കെന്നു കേൾപ്പു;
രാവിൻ നേർപ്പാതിയിൽപ്പാരിതിലവതരണം ചെയ്തതാവാം ഹരേ! നീ-
യേവം ചോരൻ, വിടൻ, ഘാതക - നിതു വിധമാസ്തിരവാൻ ബന്ധമോർത്താൽ.

കവി : ടി. എം. വി.

155 [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.806 : മൂലശ്ലോകം (നീലകണ്ഠശാസ്ത്രികൾ) :
കീടം കശ്ചന വൃശ്ചികഃ, കിയദയം പ്രാണി, കിയചേഷ്ടതേ,
കോ ഭാരോ ഹനന്തേ സ്യ, ജീവതി സ വാ കായം കിയന്തഃ പുനഃ
നാശ്ലോപ്യസ്യ കിയദ് ബിഭേതി ജനതാ ദൂരേ കിയദ് ധാവതി
കിം ബൃഹോ ഗരളസ്യ ദുർവ്വിഷഹതാം പച്ഛാഗ്രതുകസ്യശഃ

3.811 രാവഞ്ചാരായി, വണ്ടിക്കുതിര. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

രാവഞ്ചാരായി, വണ്ടിക്കുതിരനിര കളമ്പിട്ടടിച്ചോട്ടമായി
പൂവഞ്ചം മേനിമാരും കണവരമിണവിട്ടങ്ങുമിങ്ങും പിരിഞ്ഞു
പൂവമ്പൻ തൻ പുറപ്പാടിന നെടുക്കടയായ്പ്പൊന്നിടും തികളൊന്നി-
ച്ചാവമ്പേറ്റം കിഴക്കൻ കടലവിടെ വിളങ്ങീടിനാൻ മോടിയോടും.

കവി : ഒടുവിൽ കഞ്ഞിക്കുഴുമേനോൻ

3.812 പാരാവാരം കരേറിക്കരകൾ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

പാരാവാരം കരേറിക്കരകൾ മുഴുവനും മുക്കിമുടാത്തതെന്തോ?
താരാവൃന്ദങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്വയമുരസി മറിഞ്ഞത്ര വിഴാത്തതെന്തോ?
നേരായാരാഞ്ഞു നോക്കിടുക മദമിയലും മർത്ത്യരേ, നിങ്ങളെന്നാ-
ലാരാൽ കണ്ടെത്തുമെല്ലാറ്റിനുമുപരി വിളങ്ങുന്ന വിശ്വസ്വരൂപം.

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപുണിക്കർ, കൃതി : വിശ്വരൂപം

3.813 നീലനീരദനിഭാ. . . (കർത്താ)

കുസുമമഞ്ജരി

നീലനീരദനിഭാ നിശാകരനികാശനിർമ്മലനിജാനനാ
ലോലലോചനലലാമശോഭിതലലാടലാലിതലലാപകാ
ശാലിതാ ശകലശാരദാ ചരണചാരി ശാശ്വതശുഭാവഹാ
കാലകാല കമനീയകാമുക കലാകലാപ കലിതാപദാം.

കവി : ശ്രീനാരയണമുരുക, കൃതി : ദേവിപ്രണാമദേവ്യഷ്ടകം

3.814 ശാസിയ്ക്കുവാനിത്തിരി. . . (ജ്യോതി)¹⁵⁶

ഇദ്രവജ്ര

ശാസിയ്ക്കുവാനിത്തിരിമെല്ലെയൊന്നും-
ഭാവികുടകിർത്തനെയുടൻ കമാരൻ
നന്നായ് ശരച്ചുദ്രമുഖം പിതുകി-
ക്കരഞ്ഞിടും ചെയ്യവതെന്തുപിന്നെ

കവി : മുരളി, കൃതി: ശ്രീകൃഷ്ണകഥാമൃതം

3.815 നാകമേതു? ഫണിലോകമേതു?... (ഉമേഷ്)¹⁵⁷

കുസുമമഞ്ജരി

നാകമേതു? ഫണിലോകമേതു? നരലോകമേതിവ ഭവിക്കിലി-
ന്നാകണം സകലദർശിയാം തവ വിലോകനത്തിനിയു ഗോചരം
ലോകമുൾഭ്രമമിയന്നു വല്ലതുമുരച്ചിടട്ടെ, മതിമാൻ ഭവാൻ
ഭേകമേ, കിണറിതൊന്നൊഴിഞ്ഞു പുനരന്യമെന്തിഹ ഭവിച്ചിടാം?

¹⁵⁶ തെറ്റിപ്പോയ ഒരു ശ-ന ശ്ലോകത്തിനു പകരം ചൊല്ലിയത്.

¹⁵⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.815 : മൂലശ്ലോകം (നീലകണ്ഠശാസ്ത്രികൾ):
കാദ്യു കിം ബലിസതമ? കാ വസുമതി സ്യാത് സർവ്വമേദദൃതി
പ്രത്യക്ഷം ന ഭവേത് കദാചിദപി കിം തേ സർവ്വ സന്ദർശിനഃ
ദ്രാമ്യതു പ്രലപതു നാമ വിദിതം മണ്ഡുക, സമ്യക് ത്വയാ
മുക്തേമാം പരമം ക്ഷപമിതരത് കിം നാമ സംഭാവ്യതേ

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ / നീലകണ്ഠിക്ഷിതർ, കൃതി : അന്യാപദേശം തർജ്ജമ

3.816 ലോലംബമാലാലളിതാളകേയം. . . (കർത്താ)

ഇരവഭൃ/ഉപേരവഭൃ

ലോലംബമാലാലളിതാളകേയം
ബന്ധുകനിന്ദാപരദന്തചേലാ
ലവങ്ഗബാലച്ചദചാരുജിഹ്വാ
ചില്ലീജിതാനങ്ഗശരാസവല്ലീ

കവി : സീതാരാമ കവി, കൃതി : ബാലരാമവിജയം ചമ്പു

3.817 ലക്ഷ്യം കൂടാതെ ലങ്കാനഗരം. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധര

ലക്ഷ്യം കൂടാതെ ലങ്കാനഗരമതു തകർത്തക്ഷമം രൂക്ഷനാകും
രക്ഷോജാലാധിപത്യം തടവിന ദശകണ്ഠന്റെ കണ്ഠം മുറിപ്പാൻ
ലക്ഷ്യം വച്ചങ്ങു ചീറി ദ്രുതമണ്ഡലമൊരത്യഗ്രമാം രാമബാണം
രക്ഷിച്ചിടട്ടെ നിത്യം കലിമലമകലൈപ്പോക്കി നന്നാക്കി നമ്മെ.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ, കൃതി : കവിപുഷ്പമാല

3.818 ലോകം ശാശ്വതമല്ല. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

ലോകം ശാശ്വതമല്ല, ജീവിതസുഖസ്വപ്നങ്ങൾ മായും, വരും
ശോകം, മാധികബുദ്ധ്യദങ്ങൾ മറയും, പായും സരിതസഞ്ചയം,
നാകം കാല്പനികോത്സവാകിതലസത്ക്കാനൽജലം - പിന്നെയെ-
ന്തേകം, സത്യം, മനശ്ചരം? മൃതി - അതേ, മൃത്യോ, ജയിക്കുന്നു നീ!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ

3.819 നീലക്കല്ലാൽ വിരചിതമണി. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

നീലക്കല്ലാൽ വിരചിതമണിച്ചെപ്പുപോലേ വിളങ്ങും
കോലപ്പോർവരൂല, കവലയം വെന്റു മുശേക്ഷണായാഃ
ബാലസ്തിഷം നഖപദമണിത്തശ്രൂപാതാത്തരേഖം
ചാലത്തോന്റും ചുനയൊഴുകുമച്ചുതപകുങ്ങളന്റു്.

കൃതി : ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം

3.820 ബാലാർക്കായുത സത്പ്രഭാകരതലേ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

ബാലാർക്കായുതസത്പ്രഭാകരതലേ ലോലംബമാലാകലാം
മാലാം സന്ദധതിം മനോഹരതനം മന്ദസ്മിതോദ്യമുഖീം
മന്ദം മന്ദമുപേയുഷീം വരയിതും ശംഭും ജഗന്മാഹിനീം
വന്ദേ ദേവമുനീന്ദ്രവന്ദിതപദാം ഇഷ്ടാർഥദാം പാർവതീം

3.821 മധുമധുരമുദാരം. . . (ജീവി)

മാലിനി

മധുമധുരമുദാരം പാടിയെത്തുന്ന നാനാ-
മധുകരനികരത്തിൻ പ്രേമഗാനങ്ങൾ കേൾക്കേ,
വിയരതയിലാലുള്ളൊരു പുഷ്പങ്ങൾ മോദാൽ
മധുരതരമരണം തുകിയാടുന്നു മനം!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : ഗീതാഞ്ജലി

3.822 വെജിറ്റേറിയൻ നോൺ. . . (കർത്താ)

ഭജംഗപ്രയാതം

വെജിറ്റേറിയൻ, നോൺവെജിറ്റേറിയൻ - ര-
ണ്ടിനം ഭക്ഷണം നാട്ടിലുണ്ടെന്നു കേൾപ്പു;
എജിറ്റേറിയൻ - മുട്ട തിന്നുന്ന വർഗ്ഗം
വെജിറ്റേറിയന്മാർക്കു തുല്യം ഭവിക്കും.

കവി: ഏവർ പരമേശ്വരൻ, കൃതി: കുട്ടിയോഗ്യകങ്ങൾ

3.823 എനിക്കില്ലാ പദ്യാവലി. . . (ഉമേഷ്)

ശിഖരിണി

“എനിക്കില്ലാ പദ്യാവലിയെഴുതുവാൻ നൈപുണമഹോ!
മിനക്കെട്ടാലുണ്ടാകിലുമതു പിഴച്ചിട്ടു, മതിനാൽ
കനക്കുന്നാക്ഷേപം കവികളിലുരയ്ക്കാ” മിതി സദാ
നിനയ്ക്കുന്നുണ്ടിപ്പോൾ ചില വിരുതരീർഷ്യാവസതികൾ.

കവി : വെണ്ണി മഹൻ, കൃതി : (സമസ്യാപുരണം)

3.824 കല്ലും മുളമുതലിടയ്ക്കും. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കല്ലും മുളമുതലിടയ്ക്കും കഴിയും മാടും മരഞ്ചാടിയും
പുല്ലും പുറ്റുമിവറ്റുകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടുള്ള കാട്ടിൽസ്സദാ
അല്ലൽപ്പെട്ടു നടന്നുഴന്നു കരകണ്ടീടാതെ കണ്ണിച്ചിര-
ന്നല്ലോ മാമക പുത്ര, രായതു നിനച്ചുശ്ശതാരു കത്തുന്നു മേ

കവി : നടവത്തച്ഛൻ നമ്പൂതിരി , കൃതി : ഭഗവദ്ഗുത് നാടകം

3.825 ആനന്ദൈകതരംഗിണീം. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആനന്ദൈകതരംഗിണീമലഹയനാളീകഹംസിമണീം
പീനോത്തംഗഘനസ്സനാം ഘനലസൽപാടീരപങ്കോജ്ജലാം
ക്ഷൗമാവീതനിതംബബിംബരശനാസ്യുതകൃണൽകിങ്കിണീം
ഏണാംകാംബുജഭാസുരാസ്യനയനാം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

കവി : ശ്രീനാരായണമുരുക, കൃതി : ഭദ്രകാള്യപ്പുക

3.826 ക്ലിന്റൺ ഡേറ്റിനു കേൾക്കുകിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

“ക്ലിന്റൺ ഡേറ്റിനു കേൾക്കുകിൽത്തൂനിയുമോ?” യുയെസ്സിലാരാഞ്ഞാരാൾ,
“എന്താ സംശയ” മെന്നുരച്ച ചിലപേർ, ആവേശപൂർണ്ണാത്മനാ;
“വേണ്ടോ സാഹസ” മെന്നു ചൊല്ലി ചിലരോ പിന്മാറി, ശാന്ത്യർത്ഥമായ്
അന്തം വിട്ടു കരഞ്ഞുപോ, “ലിനിയുമോ” ശേഷിച്ച യോഷാജനം!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.827 വാനീരത്തിൽ മദിച്ചു. . . (ഹരി)

വാനീരത്തിൽ മദിച്ചു പക്ഷികളിരിക്കുമ്പോൾ കൊഴിഞ്ഞുള്ള നൽ-
സൂനം കൊണ്ടു സുഗന്ധമാർന്നതിതണുപ്പുള്ളു വെള്ളത്തൊടും
താനേ കായ്കൾ പഴുത്തു നീലനിറമാം ജംബൂവനേ മുട്ടി നൽ-
ധ്വാനത്തോടൊഴുകുന്ന ചോലകളിതാ നാനാ വഴിക്കങ്ങിനെ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയൻ / ഭവഭൂതി, കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം തർജ്ജമ

3.828 തുമ്പത്തമ്പോടുകെട്ടി. . . (ബാലേന്ദ്ര)

തുമ്പത്തമ്പോടുകെട്ടിച്ചുരുൾമുടിപുറകോട്ടിട്ടതിൽച്ചന്തമേത്തും
തുമ്പപ്പുതൊത്തിണക്കിഗ്രഥിതദശസുമശ്രീലസന്മാലചാർത്തി
ഇമ്പത്തിൽത്തുമ്പിതുള്ളും നയനമുനയുമായ് നിൽക്കെ, ഞാനോണലക്ഷ്മീ-
സമ്പത്തൊട്ടുക്കു കണ്ടേൻ സ്തനവിജിതലസൽക്കന്ദുകേ നിന്നിലന്നാൾ.

സ്രദ്ധ

കവി : കെ.എൻ. ഡി.

3.829 ഇരുണ്ടു നീണ്ടെന്തിതു. . . (കർത്താ)

ഇരുണ്ടു നീണ്ടെന്തിതു ഹന്ത! നോക്കുവിൻ
കരണ്ടിടുന്തു കരപത്രമെന്നപോൽ
ഇടയ്ക്കിടെപ്പൊന്തിന ദന്തപംക്തിയാൽ
ഉടക്കിവാന്നാമൊരു ചെമ്പുപാളിയെ.

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : മലയവിലാസം

3.830 ഇരുൾ നിറഞ്ഞൊരു രാത്രിയിൽ. . . (ഹരി)

ഇരുൾ നിറഞ്ഞൊരു രാത്രിയിൽ വെറ്റില-
ച്ചുരുൾ തരാൻ ചുട്ടച്ചുംബനമേകുവാൻ
തരുണനാമെവനും സഖ വേണമങ്ങ-
രികിലോരുകിലോമലൊരംഗന

ദ്രുതവിളംബിതം

കവി : പ്രേംജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.831 താരത്തിൽക്കണ്ടിടുന്നു. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

താരത്തിൽക്കണ്ടിടുന്നു പല പെരിയ ജനം നിത്യവും നിന്നെ, മൂലാ-
ധാരത്തിൽപ്പിന്നെ വേറേ ചില, രപരജനം താമരത്താരിനുള്ളിൽ;
സാരത്തെക്കണ്ടിടുന്നോരൊരു പൊഴുതിലഹോ! നിന്നെയല്ലാതെയന്യ-
കാരത്തെക്കണ്ടിടുന്നില്ലയി, മധുരസമുദ്രോദ്ഭവേ ഭൂർ ഭൂവഃ സഃ

കവി : കെ. കെ. രാജാ

3.832 സകല ഫലസമൃദ്ധ്യെ. . . (ഹരി)

മാലിനി

സകല ഫലസമൃദ്ധ്യെ കേരളാനാം പ്രതാപം
പെരിയ പരശുരാമസ്യാജന്യാ യത്ര നിത്യം
കനിവൊടു മഴകാലം പാർത്തുപാർത്തർകോണാം
ജനനി മൂലകൊടുപ്പാനെന്നപോലേ വരുന്ന

കൃതി : ചന്ദ്രോത്സവം

3.833 കൂലാക്രാന്തൈഹികാർത്തി. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

കൂലാക്രാന്തൈഹികാർത്തികൃകചക്രതികൃതാർത്ഥാങ്കരദൃകടീകം,
കൈലാസേശം, കിരീടീകദനകബളനോപാത്തകൈരാതരൂപം,
നാലാമ്നായാനന്തരം, സുകൃതകൃതനതക്ഷേമദോമോഷിതാങ്കം,
കാളാദ്രക്ഷേപളകണ്ഠം, കലിതകുമുദിനീകാന്തച്ചൂഡം ഭജേമാഃ

കവി : ശങ്കണ്ണിക്കുട്ടൻ

3.834 നാദം, താളം, വെളിച്ചം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

നാദം, താളം, വെളിച്ചം, നിഴൽ, നിറമിവയാൽ നൃത്തശില്പം രചിക്കും
കാലത്തിൻ കത്രനാഭീനളിനകലികയിൽ വീണ ഇമഞ്ഞുതുളളി
നാളത്തെപ്പൊന്നുഷസ്സിൻ പ്രമദവനികയിൽ കൽപനാപത്മരാഗ-
ത്താലത്തിൽ കാഴ്ചവൈക്കാൻ പ്രകൃതിയുടെ കലാശാല ഞാൻ തേടിവന്നു!

കവി : വയലാർ, കൃതി : ഗ്രാമദർശനം

3.835 നാവിൻ തുമ്പത്തു തമ്പം കളയും. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധ

നാവിൻ തുമ്പത്തു തമ്പം കളയുമളികലശ്യാമളശ്രീമണാള-
സ്യാമിങ്ങുള്ളായിരം പേരുക, ഉകമലരിൽ സച്ചിദാനന്ദരൂപം
ഏവം ഞാനീ പ്രപഞ്ചം മുഴുവനമവിടുണെന്നു, മീ ഞാനുമെന്നും
ഭാവികാറായ്വരട്ടേ ഭവഭയജലധിക്കക്കൈരച്ചെന്നുപറ്റാൻ

കവി : വി. കെ. ജി.

3.836 എന്നില്ലത്തെത്തുമങ്ങോർ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

എന്നില്ലത്തെത്തുമങ്ങോർ വിജയദശമി നാൾ വാണിയെ ഗ്രന്ഥരൂപം
തന്നിൽപ്പുജയ്ക്കു വെച്ചോരെയുടെ നടയിൽചുവ്രമിട്ടങ്ങിരിക്കും
മുന്നിൽത്താന്താൻ പരത്തും മണലിലെഴുതിട്ടും കൈവിരൽത്തുൻപിനാൽ ഹാ
മിന്നിക്കാണമതിൽത്താനഴകിന കവിതാ വിദ്യതൻ പദ്യരൂപം!

കവി : പ്രേംജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.837 മന്ദം മന്ദം മധുരനിനദൈഃ. . . (ഋഷി)

മന്ദാക്രാന്ത

മന്ദം മന്ദം മധുരനിനദൈർവേണമാപുരയന്തം
വൃന്ദം വൃന്ദാവനളവിഗവാം ചാരയന്തം ചരന്തം
ഛന്ദോഭാഗേ ശതമഖമഖ ധ്യാസിനാം ദാനവാനാം
ഹന്താരം തം കഥയരസനേ ഗോപകന്യാളജംഗം

കവി : ലീലാമുകൻ , കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണാമൃതം

3.838 ഛന്ദോപാന്തഃ പരിണതഫല. . . (ജീവി)¹⁵⁸

മന്ദാക്രാന്ത

ഛന്ദോപാന്തഃ പരിണതഫലദ്യോതിഭിഃ കാനനാഗ്രൈ-
സ്സുയ്യാത്രാഭ്യേ ശിഖരമചലഃ സ്തിഗ്ധവേണീസവർണേ
ന്ദനം യാസ്യത്യമരമിഥുനപ്രേക്ഷണീയാമവസ്ഥാം
മധ്യേ ശ്യാമഃ സ്തന ഇവ ഭവഃ ശേഷവിസ്താരപാണ്യഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : മേഘദൂതം

3.839 നമ്രാണാം സന്നിധത്സേ. . . (ജ്യോതി)¹⁵⁹

സ്രദ്ധ

നമ്രാണാം സന്നിധത്സേ സതതമപി പുരസ്കരനദ്യർമിതാനോ-
പ്യർഥാൻ കാമാനജസ്രം വിതരസി പരമാനന്ദസാന്ദ്രാം ഗതിം ച
ഇതഥം നിശ്ശേഷലഭ്യോ നിരവധികഫലഃ പാരിജാതോ ഹരേ! ത്വം
ക്ഷുദ്രം തം ശക്രവാടീദ്രുമമഭിലഷതി വ്യർഥമർഥിവ്രജോ-
യം

കവി : മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (1:8)

3.840 ഇക്കാലത്തുള്ള ഭാഷാ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ഇക്കാലത്തുള്ള ഭാഷാകവികളെയറിവിൽപ്പെട്ടപോലൊട്ടുപേരെ-

¹⁵⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.838 : പരിഭാഷ (ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്) :

നിരന്ധ്രസ്തിശ്വവേണീസമസൃഷ്ടമ, തവാസംഗമാശ്ശംഗമാർന്നാ-
ലോരം കായ് മൂത്ത തൈമാവണിയിൽ മറയുമുന്നമ്രമാമൃകൂടം
ആരമ്യഗ്രം കറുത്തിട്ടിടമുടയ തടം പാണ്യവായുള്ള ഭൂവി-
ന്നാരപ്പോർകൊങ്ക പോൽക്കണ്ടനിമിഷമിഥുനം കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നിൽക്കും.

¹⁵⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.839 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

കൂപ്പന്നോർക്കെപ്പൊഴും നിയരികിൽ മരുവിടും, കാമിതം കൈവരത്തും,
കെൽപ്പോടർതമിച്ചിടാത്തുള്ളവയുമുള്ളിടും, മുക്തിസൗഖ്യം കൊടുക്കും,
ഒപ്പം സർവ്വർത്ഥമേകും, നിരവധി ഫലമാം കല്പകം തന്നെ നി, വിൺ-
തോപ്പിൽ ചേർന്നുള്ളൊരാപ്പാഴ്മരമതു വെറുതേ യാചകന്മാർ കൊതിപ്പൂ!

ചൊൽക്കൊണ്ടിടുന്ന രാമായണപുരുഷരൊടൊപ്പിച്ചു കൽപ്പിച്ചിറവണ്ണം
ദുഷ്ടാമാൽ തള്ളിവിട്ടിടുന്ന മമ കൃതിയിൽപ്പട്ടമത്തെട്ടശേഷം
തക്കത്തിൽ സുഷ്ടമാക്കുന്നതിലിവിടെ മനഃഖേദമില്ലേതുകൊണ്ടും.

കവി : മുല്ലൂർ പദ്മനാഭപ്പണിക്കർ

3.841 ദുഷ്ടർമ്മം ചെയ്തിരിയ്ക്കാമഹം. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

ദുഷ്ടർമ്മം ചെയ്തിരിയ്ക്കാമഹം, മതമുഴുവൻ ചിത്രശുപ്തൻ കണക്കിൻ-
ബുക്കിൽ കൊള്ളിച്ചിരിയ്ക്കാം, യമനമതിനു കണ്ടോട്ടെയെന്നായിരിയ്ക്കാം,
മുക്കണ്ണുപ്രാണനാഥേ! ഭഗവതി! തവ തൃക്കാലേഴും കാലമാരും
മുഷ്ടനിൽ ചെയ്യുമെന്നുള്ളൊരു ഭയമടിയന്നില്ല പുല്ലാണിതെല്ലാം.

കവി : ഓവങ്കര

3.842 മീനാങ്കോപമ, കൺകലക്കമവിടേയ്ക്ക്. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മീനാങ്കോപമ, കൺകലക്കമവിടേയ്ക്കൊട്ടല്ലറങ്ങായ്യാൽ
മൂന്നാപാസ്യരമായ്ച്ചമഞ്ഞിതു മണം വീശുന്ന പൂമേനിയും;
ഞാനായിനലെ രാത്രിമാത്രമയി, ഹാ, വേർപെട്ടതിൻ മൂലമീ-
ദൂനാവസ്ഥയിലായ് ഭവൻ; മയി തവ സ്നേഹം മഹത്തെത്രയും!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : വിലാസലതിക

3.843 ഞാനീ ഗ്രീഷ്മസരോവരത്തിൽ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഞാനീ ഗ്രീഷ്മസരോവരത്തിൽ വിടരം ചെന്നാമരപ്പുവിലും,
നാണിച്ചിറവഴി നൃത്തമാടിയൊഴുകും കാട്ടാറിലും, കാറ്റിലും,
ധ്യാനിക്കുന്ന കലാചലത്തിലലിയും മൗനത്തിലും, കണ്ടു നിൻ
വീണക്കമ്പിയിലുംഗുലിമുകളാൽ നീ തീർത്ത കാവ്യോത്സവം.

കവി : വയലാർ

3.844 ധീരശ്രീ സർവ്വസൈന്യാധിപനടെ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

ധീരശ്രീ സർവ്വസൈന്യാധിപനടെ കരവാ, ഭൃഷിപനുള്ള ചെങ്കോ-
ലീരണ്ടിന്നും നമിക്കാത്തൊരു പഴയമഹാശക്തി മീതേ ജയിപ്പു
സാരജ്ഞേ! തൽ പ്രയുക്തം നിയമമനുസരിച്ചിന്നുലോകങ്ങളോരോ
നേരത്തോരോ വിധത്തിൽ തിരിയുമതു തടുത്തീടുവാനാവതല്ല

കവി : വി.സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ , കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.845 സംസത്തിൽ സ്വാവമാനോദ്യത. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

സംസത്തിൽ സ്വാവമാനോദ്യതപ്രപഭടരോടാത്തരോഷൻ, സ്വവീര്യം
ശംസിക്കും സാധുപൗരപ്പരിഷയിലലിവാർന്നുനീഷന്മന്ദഹാസൻ,
അംസത്തിൽച്ചന്ദ്രലേഖാവിമലകവലയാപിഡദന്തങ്ങളേന്തി-
ക്കംസധ്യാംസത്തിനോങ്ങും മുരരിപുഗേവാൻ നിങ്ങളെത്താങ്ങിടട്ടെ!

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : ചാരുദത്തൻ

3.846 ആകുംമട്ടിലധർമ്മകർമ്മമധികം. . . (ഹരി)

ആകും മട്ടിലധർമ്മകർമ്മമധികം ചെയ്തിട്ടു ജീവിക്കിലും
ചാകുംനേരമെവൻ വിളിച്ചു മകനെ സ്നേഹേന: “നാരായണാ!”
ആ കത്സാർഹനജാമിളൻ യമഭടത്തല്ലൊന്നമേൽക്കാതെ താൻ
വൈകുണ്ഠതീലണഞ്ഞു പണ്ടു ഭഗവന്നാമപ്രഭാവത്തിനാൽ

കവി : പ്രേംജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.847 അഥ ദിക്ഷു വിദിക്ഷു. . . (ഉമേഷ്)¹⁶⁰

തോടകം

അഥ ദിക്ഷു വിദിക്ഷു പരിക്ഷുഭിത-
ഭ്രമിതോദരവാരിനിനാദഭരൈഃ
ഉദഗാദുദഗാദുരഗാധിപതി-
സ്വ്യാദുപാന്തമശാന്തരക്ഷാസമനഃ

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (55:4)

3.848 ഊക്കേറ്റം ശാപമൂലം. . . (കർത്താ)¹⁶¹

സ്രദ്ധര

ഊക്കേറ്റം ശാപമൂലം സ്മൃതി മറയുകയാൽ വല്ലഭൻ നിന്നെയന്നാൾ
കൈക്കൊണ്ടില്ലിന്നു പിന്നെക്കല്പക്ഷമകലവേ സാദരം സ്വീകരിച്ചു;
ഉൾക്കൊള്ളും ധൃളിമൂലം പ്രതിഫലനബലം മാഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന നേര-
ത്തേൽക്കാ കണ്ണാടിയൊന്നും, മലിനതയൊഴിയുന്നേരമെല്ലം ഗ്രഹിക്കും.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.849 ഉണ്ണീ വാ വാ കളിച്ചീടുക. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

“ഉണ്ണീ വാ വാ കളിച്ചീടുക, കുറികളുമിട്ടുണ്ണണം നീ കമാരാ
ഉന്നല്ലോ നിൻ പിറന്നാൾ പൊടി ചെളികളുണിഞ്ഞെത്തിവണ്ണം നടപ്പു?”
എന്നിവണ്ണം യശോദാ വചനമുടനെക്കേട്ടൊന്നു മെല്ലേച്ചിരിച്ചോ-
രുണ്ണിക്കണ്ണന്റെ ഭാവം മമ പുനരൊരനാൾ കാണുതിൻ ഭാഗ്യമുണ്ടോ ?

കവി : പുന്താനം , കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണ കർണാമൃതം

3.850 എന്തേ നെട്ടോട്ടമോടാൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

¹⁶⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.847 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

തിര തള്ളിയലച്ചൊലി ചുറ്റിലുമ-
ന്നരുവേഗമൊടൊത്തുയരും സമയം
ഉരഗേശനമെത്തി ജലോപരി നി-
ന്നരികത്തതിഭീഷണരോഷമൊടേ.

¹⁶¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.848 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

ശാപാദസി പ്രതിഹതാ സ്മൃതിരോധരൂക്ഷേ
ഭർത്തര്യപേതമസി പ്രസൃതാ തഥൈവ
ഛായാ ന മുർച്ഛതി മലോപഹതപ്രസാദേ
ശുഭേ തു ദർപ്പണതലേ സുലഭാവകാശാ

“എന്തേ നെട്ടോട്ടമോടാൻ? അപകടമധികം വല്ലതും വന്നുപെട്ടോ?”
 “എന്തൊന്നോതേണ്ടു നാട്ടിൽപ്പകരുമൊരു മഹാവ്യാധിയാകെപ്പടർന്നു!”
 “എന്തിനായ് നിങ്ങളോടുന്നവിയെടുമിതുപോൽ രോഗമേതാൻ പടർന്നോ?”
 “എന്നാലെത്രയ്യ ഭേദം! വികടകവിയൊരാൾ വന്നു, ബാലേന്ദു നാമം.”

കവി : ബാലേന്ദു

3.851 ഏഴാം സ്വർഗം വിടർന്നു. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധ

ഏഴാം സ്വർഗം വിടർന്നു തവ കടമിഴിയിൽക്കൂടി,യെന്നല്ല, ഞാനാം
 പാഴാം പുൽത്തണ്ടിൽനിന്നും പലപല മധുരസ്വപ്നഗാനം പടർന്നു
 കേഴാം ഞാൻ നാളെ, വീഴാ,മടിയിലഖിലവും തേളപ്പൂവും തമസ്സിൽ-
 ത്താഴാം താഴട്ടെ, കേഴട്ടരികിൽ വരികയേ ഹൃദയമേ, മദ്യമേ, നീ!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ

3.852 കണ്ടീടാനുണ്ടെല്ലപ്പം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

കണ്ടീടാനുണ്ടെല്ലപ്പം കളകമലദളക്കണ്ണനാമുണ്ണിയേ നാം
 തെണ്ടേണ്ടാ നാടുതോറും ഗുരുപവനപുരത്തിങ്കലും ചെന്നിടേണ്ട
 ഉണ്ടോ പൈമ്പാലൊരൽപ്പം, മതിമതിയതുനാമുള്ളിൽ വെല്ലേണമെന്നാൽ
 കണ്ടീടാം കണ്ണനെത്തും കൊതിയനതു കവർന്നുണ്ണുവാൻ മെല്ലെ മെല്ലെ.

കവി : കണ്ണുണ്ണി

3.853 ഉദയാസ്തമയങ്ങളെന്നിയെൻ. . . (ഋഷി)

വിയോഗിനി

ഉദയാസ്തമയങ്ങളെന്നിയെൻ
 ഹൃദയാകാശമതിങ്കലെപ്പൊഴും
 കതിർവീശിവിളങ്ങിനിന്നവെൺ-
 മതിതാനും സൂതിദർപ്പണത്തിലായ്

കവി : കമാരനാശാൻ , കൃതി : ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത

3.854 കാണാനെന്തൊരു മോഹമെപ്പൊഴും. . . (വാസുദേവൻ)

കാണാനെന്തൊരു മോഹമെപ്പൊഴുമെനിക്കെന്നോ! സുനീലാഞ്ജന-
 ച്യേണാളും തനുകാന്തിയേന്തിയെഴുമാപ്പല്ലാങ്കുഴൽക്കാരനെ.
 കാണാതേ ചിലനേരമെന്റെ പിറകിൽക്കുഞ്ചുപൊത്തിയെന്നതുലോം-
 നാണിപ്പിച്ചുവിടാൻ വരുന്ന കസ്യതിക്കൂടായ ഗോവിന്ദനെ!

3.855 കീർത്തിയ്ക്കാം തിരുനാമം. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കീർത്തിയ്ക്കാം തിരുനാമ, മക്ഷരലസൽക്കീർത്തേ, വിചാരങ്ങളാൽ
 ചാർത്തിയ്ക്കാം മലർമാല, യെൻ ഹൃദി വിളങ്ങീടുന്ന നിൻമൂർത്തിമേൽ
 ഭക്ത്യന്തത്താലനം പൊഴിച്ചു മിഴിനിരാറാട്ടുമാ, മെങ്കിലീ-
 മർത്തുത്വം പരദേവതേ, ക്ഷണികമായാലെ,ഞെന്തിയ്ക്കുത്സവം!

കവി : മധുരാജ്

3.856 ഭണ്ഡാരത്തിനകത്തു. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഭണ്ഡാരത്തിനകത്തു വൻ തുകയിടാൻ ലോക്കുവാങ്ങിയ്ക്കുവാൻ
പണ്ടാതീർത്തണിയിയ്ക്കുവാൻ ഗജവരന്മാരെത്തരാനും ഹരേ
പണ്ടേതൊട്ടു ദരിദ്രനാകുമടിയന്നാവില്ല; നാമം ജപി-
ച്ചുണ്ടാകും മഹനീയഭക്തിയിവനുണ്ടാകാൻ കടാക്ഷിയ്ക്കേണേ!

കവി : ചുണ്ടൽ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ , കൃതി : കവനകൗതുകം.

3.857 പാലാഴിത്തയ്യലാൾ തൻ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

പാലാഴിത്തയ്യലാൾ തൻ തിരുനയനകലാലോലലോലംബമാലാ-
ലീലാരംഗം, ഭുജംഗേശ്വര മണിശയനേ തോയരാശു ശയാനം,
മേലേ മേലേ തൊഴുന്നേൻ - ജഗദുദയപരിത്രാണസംഹാരദീക്ഷാ-
ലോലാത്മാനം പദാന്തപ്രണത സകലദേവാസുരം വാസുദേവം

കവി : പുനം നമ്പൂതിരി, കൃതി : ഭാഷാരാമായണം ചമ്പു

3.858 മാനം, മര്യാദ, മാന്യപ്രണയ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

മാനം, മര്യാദ, മാന്യപ്രണയമധുരമാം ശീല, മൊക്കുന്ന മട്ടിൽ
ദാനം തൊട്ടുള്ള നാനാ ഗുണവിഭവമിണങ്ങീടുമെൻ പ്രാണനാഡി!
ജ്ഞാനധ്യാനൈകരൂപാമൃതമണയുവതിനുള്ള നിന്നന്ത്യയാത്ര-
യ്ക്കാനന്ദം കൈവരട്ടേ, തവ വിമല കഥാവസ്തു ശേഷിച്ചിടട്ടെ!

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.859 ജ്വലദക്ഷിപരിക്ഷരത്. . . (ജ്യോതി)¹⁶²

തോടകം

ജ്വലദക്ഷിപരിക്ഷരദ്രുവിഷഃ
ശ്വസനോഷ്ണരേഃ സ മഹാഭുജഗഃ
പരിദശ്യ ഭവന്തമനന്തബലം
സമവേഷ്യയദസ്യുടചേഷ്ടമഹോ!

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (55:6)

3.860 പാടീ കല്യാണി ലോലം. . . (ഋഷി)

പാടീ കല്യാണി ലോലം നവരസരസികം മോഹനം മോടികൂട്ടീ
തോടിയ്ക്കും, ദൈരവിയ്ക്കും തരിവിതരിയിലത്താളമുത്താളമേളം
തോടീ കാംബോജി, നീലാംബരി, ബിലഹരിയെസ്സുദിജാവന്തിയിൽ, കേ-
ട്ടാടീ രാഗപ്രപഞ്ചം ശ്രുതിലയവശഗം, ചേങ്കിലേ മംഗലം തേ!

കവി : ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ന്യൂ ഡൽഹി , കൃതി : കഥകളി ഭ്രാന്ത്

¹⁶² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.859 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

തുറകണ്ണു ചൊരിഞ്ഞ വിഷാഗ്നി പട്ടം
പരുഷോച്ഛിസതത്തൊട്ടു മുർഖനവൻ
ഉരുശക്ത, ഭവന്തര ചുറ്റി മറ-
ച്ചരിശം സഹിയാതെ കടിച്ചു ശാൻ.

3.861 തന്നെത്താൻ നിജചിന്തയാൽ. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

തന്നെത്താൻ നിജചിന്തയാൽ ബലികഴിച്ചാർജ്ജിച്ച നിക്ഷേപമി-
ങ്ങന്യന്മാർ പകരുന്നകണ്ടു കൃതിയാശ്ശിരുന്ന വിദ്വാൻ സ്വയം
പിന്നെത്തൽപരിപോഷണശ്രമഫലം പാർത്താലവൻ പൂണ്ടിടും
ധന്യത്വം പറയേണ്ടതില്ലയി ഭവാൻ മോദിച്ചു സത്യം മൂന്നേ!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭാഭഗ്നം

3.862 പണ്ടേയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളൊരു. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

പണ്ടേയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളൊരു കവിതകൾ പിയുഷതുല്യങ്ങളിപ്പോ-
ളുണ്ടല്ലോ വേണ്ടുവോളം പുനരവകൾ സഹസ്രാംശമിങ്ങാരിഞ്ഞു?
ഇണ്ടൽപ്പെട്ടെന്തിനിപ്പോൾ ഗുണലവമണയാതുള്ള പദ്യങ്ങൾ ഞാൻ കൂ-
ട്ടുണ്ടാക്കുന്നെന്നുവെച്ചിട്ടൊരു മടിയുള്ളവ, യായതോ പോയിതിപ്പോൾ

കവി : മുൻഷി പി. രാമക്കുറുപ്പ്

3.863 ഇൗറ്റില്ലവും പട്ടടയും. . . (ഋഷി)

ഇരവഭൂ

ഇൗറ്റില്ലവും പട്ടടയും നിനയ്ക്കി-
ലിങ്ങേതുമങ്ങേതുമിടയ്ക്കുവന്നോ
തൻ ചാൺവയറ്റിൻ കനലിന്നു കത്താൻ
വൈത്രലോക്യമത്രേ വിറകെന്നു ഭാവം

കവി : ഉള്ളൂർ

3.864 തൊഴിലിനു വഴിമുട്ടി. . . (കർത്താ)

മാലിനി

തൊഴിലിനു വഴിമുട്ടി, വിദ്യ ചുമ്മാതെയായി
അഴിമതി തലപൊക്കി, നാട്ടിലാസ്വാസ്ഥ്യമായി;
യുവജനമിവിടെനേചെയ്വ, തിന്നക്രമത്തിൻ
പൊടിപടലമുയർന്നാൽപോലുമാശ്ചര്യമുണ്ടോ?

കവി : ഏവൂർ പരമേശ്വരൻ

3.865 യോഗാഭ്യാസങ്ങൾ ചെയ്തും. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

യോഗാഭ്യാസങ്ങൾ ചെയ്തും ഹിതമഗനമൊടും പാഠ്യമാം ചര്യയോടും
ദേഹം രക്ഷിച്ചുപോരുന്നവരുമൊരസുഖം വന്നു മാറാതെയായാൽ
വൈകാതിംഗ്ലീഷ് മരണേ ഗതിയിനിയിവനെന്നോർത്തിടും പോലെ നേർക്കും
ശോകാശങ്കാദി നീങ്ങാൻ ജഗദധിപതിയെക്കൂപ്പിടും നാസ്തികന്മാർ.

കവി : രാജേഷ് വർമ്മ

3.866 വാരിരാശി ചുഴലുന്ന. . . (കർത്താ)

കുസുമമഞ്ജരി

വാരിരാശി ചുഴലുന്ന ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞുതിങ്ങിന യശോനിലാ-
വാശു തൂകിനൊരു താരകേശ! പലനാൾ വിളങ്ങുക മഹാമതേ!
ഘോരരാമരിയ വൈരിവാരണമുഖേഷു മേവിന മൃഗേന്ദ്ര, നീ
ധീരവീരവര! മാടഭൂതിലക! വീരകേരളമഹീപതേ!

3.867 ഘോരഘോരരവ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

കുസുമമഞ്ജരി

ഘോരഘോരരവപൂരിതാഖിലദിഗന്തരാജനടനാന്തരേ
സൂരകോടിസമഭാസുരാനന ലലാടലോചന ജഗത്പതേ
നാരദാദിമുനിഗീയമാനമഹിതാപദാന ഗിരിജാപതേ
കോടിയൈലപുരവാസിതേ ഭവതു സുപ്രഭാഭതമതി ശോഭനം.

3.868 നിഹതാസുരനിവഹേ. . . (ജ്യോതി)

ശങ്കരചരിതം

നിഹതാസുരനിവഹേ! യുധി മഹതാ ഭജമഹസാ
ജഹി തം നൃപമതിദുർമ്മതിമഹിതം മമ സഹസാ
നഹി തേ ശ്രമകണികാ ഗിരിദുഹിതൂഃ കിരിമുഖി! മാം
മഹിതേ പദകമലേ തവ വിഹിതാനനതിമവിതും

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ദണ്ഡനാമാസ്തോത്രം

3.869 നേരോർത്താലൊരു പദ്യം. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നേരോർത്താലൊരു പദ്യമെങ്കിലുമഹോ! തീർക്കാതെ പാരൊക്കെയും
പേരാളെന്നൊരു നീലകണ്ഠധരണീദേവകലാവിർമ്മുദാ
ധാരാളം ധനമുള്ളതോർത്തിഹ കബേരസ്ഥാനമർപ്പിക്കുകിൽ
പാറായിത്തരകങ്കലാക്കിലതിലും നന്നാകുമെന്നെൻ മനം.

കവി : മുല്ലൂർ പദ്മനാഭപ്പണിക്കർ

3.870 ധ്യായേത് പദ്മാസനസ്ഥാം. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധര

ധ്യായേത് പദ്മാസനസ്ഥാം വികസിത വദനാം പദ്മപത്രായതാക്ഷീം
ഹേമാംബാം പീതവസ്ത്രാം കരകലിതലസഭേമപദ്മാം വരാംഗീം
സർവ്വലങ്കാരയുക്താം സതതമഭയദാം ഭക്തനമ്രാം ഭവാനീം
ശ്രീവിദ്യാം ശാന്തമൂർത്തീം സകലസുരരതാം സർവസമ്പത്പ്രദാത്രീം

3.871 സിന്ധുരാജ്ഞവിഗ്രഹാം. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സിന്ധുരാജ്ഞവിഗ്രഹാം ത്രിണയനാം മാണിക്യമുലീസ്സുരത്-
താരാനായകശേഷരാം സ്തൃതമുഖീമാപീനവക്ഷേരഭാഹാം
പാണിദ്യാമളിപൂർണരക്തചന്ദ്രകം രക്തോൽപലം ബിഭ്രതീം
സൗമ്യാം രത്നഘടസ്ഥരക്തചരണാം ധ്യായേത് പരാമംബികാം

3.872 പാരോപാമോനിധി കലപുരീ. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

പാരോപാമോനിധി കലപുരീ ഉപകക്ഷ്യാപതിനാം
ലക്ഷ്യം ലക്ഷ്മീവിതരണകലാസമ്പദോ ഹേമകക്ഷ്യം
ഹേമകക്ഷ്യാമാംബരനിച്ചളിതാൻ യന്നിഷദ്യാസു ഹൃദ്യാൻ
വീചീഹസ്തൈർവികിരതി മണീൻ നിത്യമംഭോധിരേവ.

കവി : വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരി

3.873 ഫാലനേത്രമതിലുള്ള. . . (ബാലേന്ദ്ര)

കസുമമഞ്ജരി

“ഫാലനേത്രമതിലുള്ള തീപ്പൊരിപടർന്നുകേറി ജട കത്തിടാം
ജ്വാല വേഗമൊടങ്ങിച്ചിടുന്നതിനു വേണ്ടിയാറു കരുതുന്നതാം”
ശൈലപുത്രീയുടെകോപമാറ്റുവതിനീവിധത്തിലടവോതമ-
ക്കാലകാലനടെ കാലുതാൻ ശരണമേതു വിഘ്നമൊഴിക്കുവാൻ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.874 ശ്ലോകാർണ്ണവം തപ്പിയെടുത്തു. . . (ഋഷി)

ഇന്ദ്രവജ്ര

ശ്ലോകാർണ്ണവം തപ്പിയെടുത്തു വേണ്ടും
പാകത്തിലാമുത്തുകൾ വേർതിരിച്ച്
ആസ്വാദകർക്കായി നിരത്തിവെച്ചോ-
രാചാര്യരേ, ഞാനിത കുന്വിടുനേൻ

കവി : കരിച്ചിയത്തു മാധവമനോൻ , കൃതി : 'പിജീവി' സൂക്തി

3.875 ആസീത് പുരാ പരമ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ആസീത് പുരാ പരമപാവനകീർത്തിഭ്രമാ
നാകോപമേ നിഷധനീവൃതി നീതിശാലി
രാജാ രതീശസുഭഗോ ജഗദേകവീരഃ
ശ്രീവീരസേനതനയോ നളനാമധേയഃ

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം ആട്ടക്കഥ

3.876 രാധയ്ക്കാരാധനയ്ക്കോ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

രാധയ്ക്കാരാധനയ്ക്കോ, വിമലമതി യശോദയ്ക്കു നിൻ കൈതവം നിർ-
ബ്ബാധം കൈക്കൊണ്ടതിനായ് വിബുധമഹിതമാം സദ്യശസ്സേകുവാനോ
നന്ദാനന്ദത്തിനാണോ വിജയനെ വിജയിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണോ
ബന്ധം മോക്ഷം തരില്ലെന്നതു പറവതിനോ നീ യുഗാന്ത്യത്തിൽ വന്തു?

കവി : മധുരാജ്

3.877 നീളത്തിലഗ്നീതം. . . (ഋഷി)

ഇദ്രവജ്ര

നീളത്തിലഗ്നീതമവന്റെ കണ്ഠ-
നാളത്തിൽ നിന്നങ്ങു വിനിർഗ്ഗളിയ്ക്കേ
ഓളങ്ങളാകുന്ന കരങ്ങൾകൊണ്ടു
താളം പിടിച്ചു നദി മെല്ലെ മെല്ലെ

കവി : വള്ളത്തോൾ , കൃതി : *ഒരു തോണിയാത്ര*

3.878 ഓട്ടിലൊട്ടിച്ചു നാള. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ഓട്ടിലൊട്ടിച്ചു നാളത്തിരുനടുവെളി പാർത്തങ്കൂകെകുന്നു തട്ടി-
ക്കൂട്ടിപ്പൂട്ടിപ്പിടിച്ചുക്കുതിരയെ നടുറോട്ടുടയോടിപ്പിച്ചു വേഗം,
ചാട്ടിൻ കൂട്ടികലുശ്ചഞ്ചലതരമിളകും പഞ്ചരാജാക്കൾ പോം മുൻ
കൂട്ടക്കൊട്ടൊടു കോട്ടയ്ക്കുകമതു കരയേറിസ്സുവിപ്പാൻ വരം താ.

കവി : ശ്രീനാരായണമൂര, കൃതി : *സുബ്രഹ്മണ്യകീർത്തനം*

3.879 ചൊല്ലിക്കേൾക്കുമ്പൊഴേയ്ക്കും. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

ചൊല്ലിക്കേൾക്കുമ്പൊഴേയ്ക്കും ചുരുൾ നിവരമുദാരാശയശ്രീ, മരണം
വെല്ലും ശബ്ദങ്ങളേലും ശ്രുതിസുഖ, മഴകാം ശയ്യ തൻ മെയ്യാതുക്കും;
കല്യാശ്രീ കൽപനാ സൽപ്രഭ - യിവ തികയും ശ്ലോകമാ ശ്രോതൃചിത്തം
തുളളും മട്ടാലപിക്കും കലയൊടു തുലനത്തിന്നു മറ്റൊരു മണിത്?

കവി : ടി. എം. വി., കൃതി : *അക്ഷരശ്ലോകമഹിമ*

3.880 കണ്ണാർക്കും കണ്ടിടാതെ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

“കണ്ണാർക്കും കണ്ടിടാതുളളിരുളിലിഹ നടക്കുന്നതാരാ?”, “പുലച്ചി-
പ്പെണ്ണാണേ തമ്പുരാനേ, തടിവിറകു പിറക്കീടുവാൻ താമസിച്ചേൻ;
ഉണ്ണാൻ മേടിചൊരിക്കല്ലരിമണിയുരിയാണമ്മയാണച്ചനാണെൻ
കണ്ണാണേ തീണ്ടിയെന്നാലതടിയനറിയാഞ്ഞാണു കഞ്ഞാണെ സത്യം”.

കവി : എം. ആർ. കൃഷ്ണവാര്യർ

3.881 ഉത്പന്നമായതു നശിക്കും. . . (ജീവി)

വസന്തതീലകം

“ഉത്പന്നമായതു നശിക്കും; അണക്കൾ നിലക്കും;
ഉത്പന്നനാമുടൽവെടിഞ്ഞൊരു ദേഹി വീണ്ടും;
ഉത്പത്തി കർമ്മഗതിപോലെ വരും ജഗത്തിൽ”
കല്പിച്ചിടുണിവിടെയിങ്ങനെയൊഗമങ്ങൾ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : *വിണപൂവ്*

3.882 ഉണ്ണിയ്ക്കു തീറ്റിയധികം. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ഉണ്ണിയ്ക്കു തീറ്റിയധികം, കളി നാസ്തിയത്രേ,
വണ്ണിയ്ക്കുയാണരലുപോലെയവന്റെ ദേഹം;
ദണ്ഡംകറച്ചധികമാണു, നടപ്പു കണ്ടാൽ
കണ്ണിൽപ്പെടുന്ന ജനമോ കളിയാക്കിടുന്നു.

കവി : ഏവൂർ പരമേശ്വരൻ

3.883 ദദ്യാദ്രയാനുപവനോ. . . (ജ്യോതി)¹⁶³

വസന്തതിലകം

ദദ്യാദ്രയാനുപവനോ ദ്രവിണാംബുധാരാ-
മസ്തിന്നകിഞ്ചനവിഹംഗശിശു നിഷ്ണേ
ദുഷ്കർമ്മഘർമ്മമപനീയചിരായദുരാ-
ന്നാരായണപ്രണയിനീ നയനാംബുവാഹാ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : കനകധാരാസ്തവം

3.884 ദേശേ കാലടിനാമ്നി. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ദേശേ കാലടിനാമ്നി കേരളധരാശോഭകേരേ സദ്ദ്വിജോ
ജാതശ്ലീപതിമന്ദിരസ്യ സവിധേ സർവജ്ഞതാം പ്രാപ്തവാൻ
ഭൂത്യാ ഷോഡശവത്സരേ യതിവരോ ഗത്യാ ബദ്രയാശ്രമം
കർത്താ ഭാഷ്യനിബന്ധനസ്യ സുകവിശ്ശ്രീശങ്കരഃ പാതു വഃ

കവി : ഗോവിന്ദനാഥൻ

3.885 ഭാരാധികൃതിദൂനാ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

ഭാരാധികൃതിദൂനാ യുവതിയൊരുവളുനാത്മഹത്യയ്ക്കൊരുങ്ങി-
ക്കേറീ പൊക്കം പെരുത്തോരിരുനില; യവിടുന്നങ്ങു താഴേയ്ക്കു ചാടീ;
നേരം പിന്നിട്ടു; ബോധം തെളിയവെയരികത്തുള്ളൊരാൾ ചൊല്ലിനാൻ, “നി-
സ്സാരം നിങ്ങൾക്കു പറ്റി, തവ പതനപഥേ നിന്ന മൂന്നാൾ കഴിഞ്ഞു”.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.886 നിൽക്കട്ടേ പേറ്റുനോവിൻ. . . (കർത്താ)¹⁶⁴

സ്രദ്ധര

നിൽക്കട്ടേ പേറ്റുനോവിൻ കഥ, രുചികരയും കാല, മേറ്റും ചടപ്പും

¹⁶³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.883 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

കാരുണ്യമാകുമൊരു കാറ്റിലലഞ്ഞുലഞ്ഞു
നാരായണീനയനമാം മുക്തിൽമാല മേന്മേൽ
ഈ നിസ്വചാതകമുഴന്നു കരഞ്ഞിടമ്പോൾ
പെയ്യട്ടെ പൊന്മഴയെ ദുഷ്കൃതിതാപമാറ്റാൻ.

¹⁶⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.886 : മൂലശ്ലോകം (ശങ്കരാചാര്യർ) :

ആസ്സാം താവദിയം പ്രസൂതിസമയേ ദുർവ്വാരശൂലവ്യഥാ
നൈരുച്യം തനുശോഷണം മലമയി ശയ്യാ ച സാംവത്സരീ
ഏകസ്യൂപി ന ഗർഭഭാരഭരണക്ലേശസ്യ യസ്യഃ ക്ഷമോ
ദാതും നിഷ്കൃതിമൂന്നതോപി തനയ, സ്തസ്യൈ ജനസ്യൈ നമഃ

പൊയ്ക്കോട്ടേ, കൂട്ടിടേണ്ടോ മലമതിലൊരു കൊല്ലം കിടക്കും കിടപ്പും,
നോക്കുമ്പോൾ ഗർഭമാകും വലിയ ചുമടുക്കുന്നതിന് കൂലി പോലും
തീർക്കാവല്ലെത്ര യോഗ്യൻ മകനും, മതു നിലയ്ക്കുള്ളൊരമ്മേ തൊഴുന്നേൻ!

കവി: കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കൃതി : ശങ്കരാചാര്യചരിതം

3.887 നക്ഷത്രം വിളയുന്ന മണ്ഡപം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നക്ഷത്രം വിളയുന്ന മണ്ഡപ, മഹങ്കാരത്തെ വാത്സല്യമായ്
ശിക്ഷിക്കും മഹിതത്വ, മന്യകലയിൽക്കണ്ണായ പുണ്യാലയം,
രക്ഷാബന്ധ, മനേകകർമ്മവിരുതിനേകത്വ, മാത്മാവിലും
ലക്ഷ്മീദേവിയെടുത്തറിഞ്ഞ കുറി, നീ സൗഭാഗ്യഭാഗ്യക്കുറി!

കവി : എസ്. രമേശൻ നായർ, കൃതി : സ്വാതിമോലം

3.888 രക്ഷയ്ക്കൊളാരുമെന്നേ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

രക്ഷയ്ക്കൊളാരുമെന്നേ മിഴി കുഴികളിലായ് മെയ്മെലിത്താത്തമാണ്ഡം
കക്ഷത്തിൽ ചേർത്തു നിത്യം ദിശിദിശി ചുട്ടുമുൾത്തട്ടൊടും സഞ്ചരിക്കും
ഭിക്ഷക്കാരായവർക്കാർദ്രതയുടെ നടനപ്പന്തലാമുള്ളമോടീ
ദക്ഷൻ മൃഷ്ടാനമേറെത്തളിവവരിലുടൻ ചേരുമാറേകിടുന്നു.

കവി : കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയൻ മാപ്പിള, കൃതി : ഉപനയനംഗളം

3.889 സ്തം തൊട്ട നിലാവു നിന്നു. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സ്തം തൊട്ട നിലാവു നിന്നു വിരലാൽ നാരായണീയം പക,-
ത്തസ്തുത്പ്രാണനെ വേണുവാക്കി, യതു നിൻ ചുണ്ടത്തു നേദിത്തുവേ
സസ്തേരം പുളകാംഗിയാം യമുനപോൽ നെയ്യാറുപാഞ്ഞിടവേ
വിസ്തേരം തവലീല ഗോപകലമാമമ്പാടിയിദ്രേശ്യം

കവി : രമേശൻ നായർ, കൃതി : കൃഷ്ണഗാഥ

3.890 സമ്പൂർണകംഭോ ന. . . (ജീവി)

ഇന്ദ്രവജ്ര

സമ്പൂർണകംഭോ ന കരോതി ശബ്ദം
അർധോ ഘടോ ഘോഷമുപൈതി നൃനം
വിദ്വാൻ കലീനോ ന കരോതി ഗർവം
മൃഗാസ്തു ജൽപന്തി ഗുണൈർവിഹീനാഃ

3.891 വിജയപുരിനിവാസി. . . (കർത്താ)

അപരവക്ത്രം

വിജയപുരിനിവാസി, വർത്തക-
വ്രജപതി, യാവഴി പോന്നവന്നൊരാൾ
സ്വജനമൊടു വരിച്ചു ലീലയേ
നിജസുതനായി വധുകരിക്കുവാൻ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ലീല

3.892 സന്ധ്യാനാമങ്ങൾ ചൊല്ലും. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

സന്ധ്യാനാമങ്ങൾ ചൊല്ലും പതിവിനിഹ പുനർജ്ജന്മമുണ്ടായിടട്ടേ!
പൊന്താവട്ടെയനിക്കതിചപല ചലച്ചിത്ര ഗീതങ്ങൾ മേലാൽ
അന്തത്തോടൊട്ടടുത്തൊപ്പുകിഴവർ വരദ്രീർഘനിശ്വാസപൂർവ്വം
ചിന്തിക്കും കാര്യമിനാക്കമനികളുടെ സദ്വൃത്ത, മീശന്റെയല്ല.

കവി : ടി. എം. വി.

3.893 അക്ഷരസ്കന്ധതയോടു. . . (ഋഷി)

രഥോദ്ധത

അക്ഷരസ്കന്ധതയോടു കൂടിയും
രാഗതാളലയഭാവമോടെയും
പാട്ടനേകമതു പാടിമേവിടും
യേശുദാസു വിജയിച്ചു വാഴുക

കവി : ഋഷി

3.894 പ്രീതിക്കാസ്സദമായ മറ്റു. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പ്രീതിക്കാസ്സദമായ മറ്റു വിഷയം സർവ്വം മരണംഗകം
പാതിപ്പെ, ടൂയിർ മാത്രശേഷനിവനീക്കൈവന കൽത്തുണ്ടുമേൽ
ഊതിക്കൊണ്ടു ചുരുണ്ടു രാപ്പകലൊരേ മട്ടാമിരിപ്പാണു, മേൽ
ഭൂതിക്കറ്റ നിദാനമായിതൊരു നാൾ മാണിക്യമായെങ്കിലോ!

കവി : ടി. എം. വി.

3.895 ഉമ്പർക്കൾക്കിടിലം വളർത്തും. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഉമ്പർക്കൾക്കിടിലം വളർത്തുമസൂരന്മാരെത്തുല്ക്കാൻ ഭവാ-
നമ്പാടിയ്ക്കുകായ്പ്പിറന്നതു മരന്നാൻപോൽ നിലിവേശ്വരൻ
ഡംഭം പൂണ്ടു പൊഴിച്ചു പേമഴയിൽ നീ കന്നേറ്റുമാറായി, ഞാൻ
തുമ്പറ്റോൻ, തവ പൊൽപ്പുദങ്ങളെ മരന്നാലും പൊറുക്കേണ്ടയോ?

കവി : വി.കെ. ജി

3.896 ഡയറിയിലെഴുതാൻ. . . (ഉമേഷ്)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഡയറിയിലെഴുതാനെനിക്കു പുണ്യ-
ക്ഷയമൊഴിവാക്കാതെ വസ്തു പോലുമില്ല;
ദയയിവനിലുദിക്കണേ, കൃതാന്തൻ
ജെയിലിലടയ്ക്കുവതിനു മുമ്പു ശംഭോ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.897 ദോഷജ്ഞശ്രേഷ്ഠ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ദോഷജ്ഞശ്രേഷ്ഠ! കേട്ടീടുക ഭവദനയോഗോത്തരം വിസ്തരിക്കാ-
തിഷ്ണമാത്രം കഥിക്കാം പ്രതനകൃതിമതം കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടു പണ്ടേ
ഭാഷാപദ്യേഷു പാരം മനസി രസമെന്നിക്കില്ല ദൗശ്ശീല്യമല്ലേ,
തോഷം ഗീർവാണപദ്യേ സതതമതു ചമയ്യാനനൽപാദരോഹം.

കവി : മുത്തടത്തു വാസുദേവൻ പോറ്റി

3.898 ഭിക്ഷുസ്തായ് പാത്രമേന്തി. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

ഭിക്ഷുസ്തായ് പാത്രമേന്തിപ്പലദിനമുഴന്നീട്ടമ്പലം പള്ളിമുറ്റം
കുക്ഷിത്തീയൊട്ടണയ്ക്കാനൊരു വക തടയാതെത്തിനേൻ മദ്യഷാപ്പിൽ;
ദാക്ഷിണ്യം പുണ്ടുദാരം മദിരയിൽ മുഴുകുന്നോരെന്നിക്കേകിയനും;
പക്ഷം രണ്ടില്ല, ദൈവം കനിവിനൊടിവിടേയ്ക്കാക്കി തൻ മേൽവിലാസം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.899 ദേവീ മാങ്കാവിലമ്മേ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

ദേവീ മാങ്കാവിലമ്മേ തവപദയുഗളം കമ്പിടും ഞങ്ങളിൽ നീ
താവും കാരുണ്യപൂരം ചൊരിയണമനിശം മങ്ഗളം വന്നിടാനായ്
ഭക്ത്യാ നിൻ സേവചെയ്വാൻ സതതമിവിടെയിങ്ങുപുകൈമൊട്ടുമായി-
ട്ടെത്തി നിൻ മക്കളമ്മേ കനിയുക വരദേ ദേവി ദുർഗ്ഗേ നമസ്തേ!

കവി : പി. സി. ശ്രീദേവിത്തമ്പാട്ടി (ലക്കിടി)

3.900 ഭൂപാളരാഗമതു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

ഭൂപാളരാഗമതു നിന്നെയുണർത്തുവാനായ്
ആനന്ദദൈരവി ഭവച്ചരിതങ്ങൾ പാടാൻ
കാംബോജി സാംബശിവകീർത്തനമോതിടാനായ്
നീലാംബരീലഹരി നിദ്രവരുത്തിടാനായ്.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.901 കാതേ നീ കേൾപ്പതുണ്ടോ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

കാതേ നീ കേൾപ്പതുണ്ടോ കളമൊരു മുരളീ ഗാനമെങ്ങാൻ, കഥിക്കെൻ
കണ്ണേ നീ കാണതുണ്ടോ കടലൊടിയുമാറുള്ള കായാമ്പുവർണം
നാസേ നീ ചൊല്ലിടേണം നവമൊരു നവനിതത്തിനുള്ളൊരു ഗന്ധം
കിട്ടുന്നാകിൽ ക്ഷണം, ഞാനിവ നുകരുന്നാർത്തിപ്പുണ്ടാണിരിപ്പു.

കവി : കണ്ണുണ്ണി

3.902 നൂറ്റാണ്ടിൽപ്പാതിയോളം. . . (ജീവി)

നൂറ്റാണ്ടിൽപ്പാതിയോളം പകലിരവുമഹങ്കാരചർക്കയ്ക്കുമേലേ
നൂറ്റേൻ ഹാ! പാപനൂലിൻ കഴികളതു കൃപാലോല! ഞാൻ നെയ്യെടുത്തു;
ചുറ്റിക്കാണെന്നൊരിജീവിതവസനമുപേക്ഷിച്ചു. നിൻ കാൽ തുടയ്ക്കാൻ
പറ്റിടും തോർത്തുമുണ്ടൊന്നിവനിനി വിരചിച്ചിടുവാൻ നേരമുണ്ടോ?

കവി : വി. കെ. ജി.

3.903 ചോരക്കൈവാളിനൂണാം. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധ

ചോരക്കൈവാളിനൂണാമരിയൊരജകിശോരത്തെ മീളാൻ കനിച്ചു-
ള്ളൊരക്കണ്ണത്തിൽ നിന്നുറന മൃദുകരുണാവായ്യിലാഴുമ്പൊഴെല്ലാം,
“ഹാ, രക്ഷയ്ക്കാതെകർമ്മം ശരണ, മിതരമി, ല്ലില്ല മാ” എന്ന ഗിരിൻ
ശ്രൂതയാലുയർത്തപ്പെടുക ഹൃദയമേ, പിന്നെയും പിന്നെയും നീ.

കവി : ഇടാശ്വേരി , കൃതി : മാപ്പിള്ള

3.904 ഹാ കഷ്ട, മാ വിബുധ. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

ഹാ! കഷ്ട, മാ വിബുധകാമിതമാം ഗുണത്താ-
ലാകൃഷ്ടനാ, യനുഭവിച്ചൊരു ധന്യനീയാൾ
പോകട്ടെ നിന്നോടൊരുമിച്ചു മരിച്ചു; നിത്യ-
ശോകാർത്തനായിനിയിരിപ്പതു നിഷ്ഫലംതാൻ!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണപ്പുവ്

3.905 പാലൊത്തേഴും പുതുനിലാവിലലം. . . (രാജേഷ്)

വസന്തതിലകം

പാലൊത്തേഴും പുതുനിലാവിലലം കളിച്ചും
ബാലാതപത്തിൽ വിളയാടിയുമാടലൈന്വേ
നീ ലീലപ്പുണ്ടിളയ മൊട്ടുകളോടു ചേർന്നു
ബാലത്വമങ്ങനെ കഴിച്ചിതു നാളിൽ നാളിൽ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണപ്പുവ്

3.906 നിസ്തല്യോജ്ജ്വല രൂപശിൽപ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നിസ്തല്യോജ്ജ്വലരൂപശിൽപമധുരം നൃലിൻ മൃദുത്വത്തിനാൽ
ഹൃദ്യസ്സർശമരാജ്ജ്വലമദമോടിയും മഹാധംബരം
വിദ്യുദ്ഭ്രാന്തി കരോല്ലസൽക്കസവെഴും നൽദ്ദിവ്യപട്ടാംബരം
നിത്യം നെയ്യുമൊരാൾ നികൃഷ്ടതരകൗപിനങ്ങൾ നെയ്യിടുമോ?

കവി : ടി. എം. വി.

3.907 വലത്തുകൈയിൻ നഖര. . . (ജീവി)¹⁶⁵

ഇരൂവഭ്ര/ഉപേരൂവഭ്ര

വലത്തുകൈയിൻ നഖരശ്ശിയേറ്റു
പരുത്തുവൽ പെടുമാശ്ശരത്തിൽ
സന്ധിച്ച കൈയങ്ങനെ നിന്നുപോയി
ചിത്രത്തിലർപ്പിച്ചതുപോലെതന്നെ.

കവി : (കാളിദാസൻ), കൃതി : രഘുവംശം തർജ്ജമ (2:31)

3.908 സ്റ്റാരദ്വാരപ്രാലാണദ്വിരദ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

സ്റ്റാരദ്വാരപ്രാലാണദ്വിരദമദസമുല്ലോലകല്ലോലഭൃങ്ഗീ-
സങ്ഗീതോല്ലാസഭംഗീമുഖരിതഹരിതസ്സമ്പദഃ കിമ്പചാനാഃ
ഹൃല്ലന്മല്ലീമതല്ലീപരിമളലഹരീസമ്പദ്ദാമവാചാം
തേഷാം യേഷാം കവിനാമുപരി തവ ദയാ രാമവർമ്മക്ഷിതീനോ!

കവി : സദാശിവദീക്ഷിതർ

3.909 ഫലം സ്വേച്ഛാലഭ്യം. . . (ജീവി)

ശിഖരിണി

ഫലം സ്വേച്ഛാലഭ്യം പ്രതിവനമഖേദം ക്ഷിതിരഹാം
പയഃ സ്ഥാനേ സ്ഥാനേ ശിശിരമധുരം പുണ്യസരിതാം
മൃദുസ്സർശാ ശയ്യാ സുലളിതലതാപല്ലവമയീ
സഹന്തേ സന്താപം തദപി ധനിനാം ദ്വാരീ കൃപണാഃ

കവി : ഭർത്തുഹരി , കൃതി : വൈരാഗ്യശതകം

3.910 മാനത്തമ്മാമനെക്കണ്ട. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധര

മാനത്തമ്മാമനെക്കണ്ടമുതു പൊഴിയുമക്കണ്ണുനാണിക്കു ചിത്തേ
മാനത്തക്കൈവളർപ്പാനമൃതകിരണനം മെല്ലെ മേലിന്നിറങ്ങി
മാനിച്ചമ്മയ്ക്കു കാട്ടി പ്രമദപരവശാൽ രണ്ടു കൈകൊണ്ടു മന്ദം
മാനത്തേക്കങ്ങയച്ചിടീനതൊഴിലൊരുനാളാസ്ഥയാ കാണുന്നോ ഞാൻ

കവി : പുത്താനം , കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണ കർണാമൃതം

¹⁶⁵ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.907 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

വാമൈതരസ്സസ്യ കരഃ പ്രഹർതുർ-
നഖപ്രഭാരൂഷിതകങ്കപത്രേ
സക്താംഗുലിഃ സായക ഓഖ ഏവ
ചിത്രാർപിതാരാഭ ഇവാവതസ്സേ

3.911 മൂലൂർ മേവു പണിക്കർക്കടയ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

മൂലൂർ മേവു പണിക്കർക്കടയ കവിതയെപ്പറ്റിയും മറ്റുമോരോ
മാലോകർക്കഭ്യസുയാവിവശത പിടിപെട്ടെന്നു കാണിച്ചതീ ഞാൻ
ഹാ! ലേശം സമ്മതിക്കില്ലപനയമൊരുവൻ കാട്ടിയാൽ മറ്റുവൻ പി-
ന്നാ ലക്ഷ്യം നോക്കി മറ്റേപ്പുറമൊരപനയം കാട്ടുവാൻ നോക്കിടാമോ?

കവി : മൂലൂർ

3.912 ഹാ ചുത, ഹാ ചമ്പക. . . (ഋഷി)¹⁶⁶

ഇദ്രവജ

“ഹാ ചുത, ഹാ ചമ്പക, കർണ്ണികാര,
ഹാ മല്ലികേ, മാലതി, ബാലവല്യഃ,
കിം വീക്ഷിതോ നോ ഹൃദയൈകചോർ”
ഇത്യാദി താന്യത്പ്രവണാ വിലേപഃ

കവി : മേൽപത്തൂർ , കൃതി : നാരായണീയം (67:5)

3.913 കന്ദർപ്പൻ മൂർത്തിമാനോ? . . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

കന്ദർപ്പൻ മൂർത്തിമാനോ? കനിവൊടവനിയിൽക്കൽപ്പുവൃക്ഷം ജനിച്ചോ?
പൊന്നിൻപൂമാതിനേവം കളിനിലമധുനാ പദ്മനാഭൻ ചമച്ചോ?
ഇന്ദ്രൻ വന്നോ ധരിത്രയാം? കലയതു കുറയാതുള്ള പൂർണേന്ദു താനോ?
മന്യേ താപം ജനാനാം ശമയിതുമുളവായിങ്ങു മാർത്താണ്ഡദേവൻ.

കവി : ഇരയിമ്മൻ തമ്പി

3.914 ഇമം ഹി നിത്യമേവം. . . (ജ്യോതി)

പഞ്ചചാമരം

ഇമം ഹി നിത്യമേവമുത്തമോത്തമം സ്തവം
പാൻ സ്മരൻ ബ്രൂവൻ നരോ വിശുദ്ധിമേതിസന്തതം
ഹരേ ഗുരൗ സുഭക്തിമാശു യാതി നാനൃഥാ ഗതിം
വിമോഹനം ഹി ദേഹിനാം തു ശങ്കരസ്യ ചിന്തനം

കവി : രാവണൻ, കൃതി : ശിവതാണ്ഡവസ്തോത്രം

3.915 ഹേ പാന്നമ, പുസ്തകധര, ക്ഷണമൊന്നു. . . (ബാലേന്ദു)¹⁶⁷

വസന്തതിലകം

ഹേ പാന്നമ, പുസ്തകധര, ക്ഷണമൊന്നു നിൽക്കൂ,

¹⁶⁶ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.912 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

“തൈവള്ളി, ഹാ ചമ്പക, പിച്ഛി, മുല്ലേ,
മാവേ, മണം വിശിന കർണ്ണികാര,
അവൻ കടന്നെങ്ങു മറഞ്ഞിതുള്ളൂ
കവർന്നുകൊ”ണ്ടെന്നവരാർത്തു വീർത്താർ.

¹⁶⁷ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.915 : മൂലശ്ലോകം :

ഹേ പാന്നമ, പുസ്തകധര, ക്ഷണമദ്യ തിഷ്ട,
വൈദ്യോ ഽസി വാ ഗണിതശാസ്ത്രവിശാരദോ വാ
കേനുഷധേന മമ പശ്യതി നക്തമംബാ?
കിം വാഗമിഷ്യതി പതി: പരദേശവാസി?

നീ വൈദ്യനോ ഗണനവിദ്യയിൽ വിജ്ഞാനോ ചൊൽ
അന്തിക്കൊരന്യ മമ ധാത്രീ മരണ ചൊല്ലു
എന്നെത്തിടും മമ ധവൻ പരദേശവാസി.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.916 അതിഭയമൊടു നിത്യം... (കർത്താ)

മാലിനി

അതിഭയമൊടു നിത്യം മൂലശ്ലോകം നിറപ്പു
മുതിയുടെ വഴി കല്ലും മുളളുമെല്ലാം നിരത്തി
അതിലൊരുവകപോലും ശക്തമായിട്ടുമോ തൽ-
ഗതി തടവതിനെനോർക്കാത്തതത്യദ്ഭൂതം മേ!

കവി : ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്, കൃതി : ഒരു സ്മരണ

3.917 ആകമൃത്യുതകാന്തി ചിന്തി... (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ആകമൃത്യുതകാന്തി ചിന്തിയുയരും വാർതികൾ, വാടാനുമ-
വ്യാകീർണ്ണാംബരവീഥി, മാദകമണം ചോരം തുഷാരാനിലൻ,
രാഗം മുളിയലച്ചലച്ച പതറിപ്പായുന്ന പൂഞ്ചോല, ഹാ
പോകാനില്ല മനസ്സെനിക്കിവിടെനി, നെൻ നാകമിന്നാടു താൻ!

കവി : കെ. എൻ. ഡി.

3.918 രേ രേ മാംസികപാശ... (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

രേ രേ മാംസികപാശ! യത്ത്വമധുനാ ചന്ദ്രസ്യ വന്ദ്യം കലം
സാക്ഷാന്നിന്ദസി, ഗർവസേ യദപി നഃ, സർവന്തദേതൽ സഹേ;
യത്ത്വം ത്രിപുരദ്രഹോ ഭഗവതഃ കത്യാം വിധത്സേതരാം
തച്ഛ്രോതാരമഹോ ധിഗദ്യ ബത മാം ധിഗ്യാബ്ധിം ധിക് ശരാൻ.

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : കിരാതം

3.919 യുവതി ഭവതിയെതു... (ജീവി)¹⁶⁸

പുഷ്പിതാഗ്ര

യുവതി ഭവതിയെതു വൃദ്ധയെപ്പോൽ
മണികൾ വെടിഞ്ഞു വഹിച്ചു ചീവരത്തെ
ഉഡുശശികൾ വിളങ്ങുമന്തിനേര-
ത്തരണനദിപ്പതു ഭംഗിയോ നിശ്ശയ്?

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം തർജ്ജമ (5:44)

3.920 ഉണ്ണിക്കണ്ണന തൊട്ടിടാൻ... (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

¹⁶⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.919 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

കിമിത്യപാസ്യാരണാനി യൗവനേ
ധൃതം ത്വയാ വാർദ്ധകശോഭി വല്കലം?
വദ പ്രദോഷേ വിനികിർണ്ണതാരകാ
വിഭാവരീ യദ്യുരണായ കല്പതേ.

'ഉണ്ണിക്കണ്ണനു തൊട്ടിടാൻ കഴിയുകി, ലുത്രയ്ക്കു പൊക്കത്തിലാ-
 ണമേ ഗോപികൾ കെട്ടിവെച്ചുനി, പാൽ കട്ടിലുവൻ നിശ്ചയം'
 പാ, ലാഴിത്തിരയാകിലെ, തുറിയിലെത്തെല്ലാകിലെ, തീശ! നിൻ
 ഗാത്രം താങ്ങുമനന്തൻ; അഗ്രജവചസ്സുകാശഹാസം തൊഴാം!

കവി : മധുരാജ്

3.921 പാലാഴിക്കോളിരമ്പത്തിലുമൊരു. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധര

പാലാഴിക്കോളിരമ്പത്തിലുമൊരു പൊഴുതും സ്വാപഭംഗം വരില്ലെ-
 ന്നാലും മാതാവുഷസ്സിൽദൃധി കടയുമൊലിക്കാഞ്ഞുണർന്നേൽപതെന്തോ?
 നീലക്കാർവർണ്ണ! ദേവർക്കനപമമമൃതം നൽകമത്താമരക്ക-
 യ്യാലേ പാലും നറും വെണ്ണയുമടവിലെടുത്തുണമതെന്താരിണു?

കവി : വി. കെ. ജി.

3.922 നന്നായുള്ളതനിഷ്ടമായ്. . . (കർത്താ)¹⁶⁹

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നന്നായുള്ളതനിഷ്ടമായ്; സചിവർ മുന്തിനു സേവിപ്പതി-
 ള്ലെന്നും മെത്തയിലാണ്ടുരുണ്ടു നിശ പോക്കീടുന്നു നിർന്നിദ്രനായ്;
 ദാക്ഷിണ്യത്തിനു കാന്തമാരുമൊരുമിച്ചാലാപമാർന്നീടുകിൽ
 സൂക്ഷിക്കാതിഹ പേരുമാറിയുരച്ചെയ്യാട്ടൊക്കെ ലജ്ജിച്ചീടും.

കവി : എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.923 ദ്രുമാ: സപുഷ്പാ: സലിലം. . . (ജീവി)¹⁷⁰

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ദ്രുമാ: സപുഷ്പാ: സലിലം സപദ്മം
 സ്ത്രീയ: സകാമാ: പവന: സുഗന്ധി:
 സുഖാ: പ്രദോഷാ: ദിവസാശ്ച രമ്യാ:
 സർവം പ്രിയേ ചാരുതരം വസന്തേ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : ജുതുസംഹാരം

3.924 സ്തനേഷു ഹാരാ: . . . (ബാലേന്ദ്ര)¹⁷¹

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

സ്തനേഷു ഹാരാ: സിതചന്ദനാർദ്രാ

¹⁶⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.922 : മൂലശ്ലോകം(കാളിദാസൻ) :

രമ്യം ദോഷ്ഠി, യഥാ പുരം പ്രകൃതിദിർ ന പ്രത്യഹം സേവ്യതേ,
 ശയ്യാപ്രാന്തവിവർത്തനൈർവിഗമയത്യുന്നിദ്ര ഏവ ക്ഷപാ:
 ദാക്ഷിണ്യേന ദദാതി വാചമുചിതാമന്തഃപുരേഭ്യോ യദാ
 ഗോത്രേഷു സ്തലിതസ്തദാ ഭവതി ച ശ്രീഡാവനമൃഗ്ശിരം.

¹⁷⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.923 : പരിഭാഷ (വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി) :

പൂക്കും മരം, തണ്ടലരാർന്ന നീരും,
 കാമം പെട്ടും മക, മണത്ത തെന്നൽ,
 സുഖം ദിനാന്തം, പകലാകെ രമ്യം -
 സർവ്വം പ്രിയേ! ചാരുതരം വസന്തേ.

ഭജേഷു സംഗം വലയാംഗദാനി
 പ്രയാന്ത്യനംഗാതുരമാനസാനാം
 നിതംബിനീനാം ജഘനേഷു കാഞ്ചുഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : ജ്ഞസംഹാരം

3.925 പല്ലണച്ചു ചെറുവിട്ചരങ്ങളെ. . . (ജീവി)

കസുമമഞ്ജരി

പല്ലണച്ചു ചെറുവിട്ചരങ്ങളെപ്പദ്രവിച്ചു വിളയാടുവാൻ
 വല്ലഭത്വമെഴുമെത്ര പട്ടികളിരിക്കിലെന്തവ മരിക്കിലും?
 നല്ല വന്മലയിലേറി വാണിടണമിച്ഛപോലെവിഹരിക്കണം,
 കൊല്ലണം വനഗജങ്ങളെ ശ്രുതി മൃഗേന്ദ്രനെനിഹ പരത്തണം.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ , കൃതി : അന്യാപദേശതകം തർജ്ജമ

3.926 നീവാരാൻ വാരനാരി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

നീവാരാൻ വാരനാരികരസരസിരുഹാൽ സാദരം സ്വീകരോതി
 ഗ്രീവാമുനമ്യ യസ്സീൻ കവലയരമണോത്സംഗശായി കരംഗഃ
 ദേവധീശഃ പുരാന്യാസുലഭശതമഖീപുണ്യനിർവാഹധന്യോ
 യാവത് പാദാരവിന്ദനതസകലസുധാദീദിവിർദ്ദേദിവിതി.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : പ്രലംബവധം ആട്ടക്കഥ

3.927 ദിക്ചക്രം വിറകൊള്ളമാറു. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ദിക്ചക്രം വിറകൊള്ളമാറു പടഹധാനം മുഴക്കിപ്പട-
 ക്കച്ചണ്ഡായുധമേന്തിടും ഭടരിടഞ്ഞെത്തി പതിമൂന്നുപേർ
 മുച്ചാൺ വീശിയടുത്തു മൽക്കളരിയാശാനാം കുറുപ്പേകനായ്
 തച്ചോടിച്ചിതു സർവരേയുമൊരു കൊച്ചോടക്കുഴൽക്കമ്പിനാൽ

കവി : വി. കെ. ജി. , കൃതി : (ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ഓടക്കുഴലിനെ അനുസ്മരിച്ച്)

3.928 മിനുപ്പാർന്നു വർണ്ണങ്ങൾ. . . (ജീവി)

ഭജംഗപ്രയാതം

മിനുപ്പാർന്നു വർണ്ണങ്ങൾ പാളുന്ന ലോകം
 നണയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടത്തു മാധുര്യപൂരം
 മനസ്സിങ്ങു സംതൃപ്ത, മെന്നാലുമാരാൽ
 മനുഷ്യൻ ശ്രവിപ്പു 'മറക്കു മറക്കു'

കവി : ബാലാമണിയമ്മ, കൃതി : മറക്കു മറക്കു

¹⁷¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.924 : പരിഭാഷ (വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി) :
 വെൺചന്ദനം പറ്റിയ മാല മാറിൽ,
 പൊൻകുങ്കണം തോൾവളയും ഭജത്തിൽ,
 ചേർക്കുന്ന മാരാർത്തിയിലുള്ളല്ലേഞ്ഞാർ
 പൊൻത്താണരക്കെട്ടിനമിനു നല്ലാർ.

3.929 മുക്തകങ്ങളെഴുതുന്ന. . . (കർത്താ)

കുസുമമഞ്ജരി

മുക്തകങ്ങളെഴുതുന്ന വിദ്യയാരു വിദ്യതാനതു പലർക്കുമി-
ന്നൊക്കുകിലു, കവിക്കോകിലങ്ങളു വിട്ടു മറ്റു പണി നോക്കവിൻ!
ഗദ്ഗദം കവിതയാർക്കുവോർക്കിതെളുതല്ല ; മുറ്റുമഴകോലുമെൻ
മുക്തകങ്ങൾ മണിമുത്തുപോലെ കവിതയ്ക്കുലങ്കരണമാവണം.

കവി : ഏവൂർ പരമേശ്വരൻ

3.930 ഗോവിന്ദസ്മരണൈകനിഷ്ഠയാട്. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഗോവിന്ദസ്മരണൈകനിഷ്ഠയാടണർന്നാവു തുറന്നാവു ഞാൻ
കൈവലുസ്സുതിയോടു കബളികളെക്കണ്ണന്റെ രൂപങ്ങളിൽ,
നാവാര്യം ഹരിനാമമാധുരി നകർന്നാവു, മറന്നാവു എ-
ദ്ദൈവശൃപ്രദമായ മുഷുവിഷയത്തായംകളിക്കോപ്പുകൾ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.931 നീ തന്റുവിട്ടു മകളേ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

നീ തന്റുവിട്ടു മകളേ! പരമെന്തിനിത്ര
പൂതം പിടിചൊരു നടപ്പു? വെടിപ്പു വേണ്ടേ?
ഹേ തന്റി! മേൽക്കഴുകണം ; തിരുമിത്തുടച്ച
മാതങ്ഗിതന്നടയ ചന്തമനന്തമല്ലോ.

കവി : വെണ്മണി മഹൻ, കൃതി : അംബോപദേശം

3.932 എദ്യം പൂർണ്ണാനുകർമ്പാർണ്ണാവ. . . (ഋഷി)¹⁷²

സ്രദ്ധര

എദ്യം പൂർണ്ണാനുകർമ്പാർണ്ണാവമുദ്ദഹഹരീചഞ്ചലഭൂവിലാസൈ-
രാനീലസ്തിശ്വപക്ഷ്യാവലിപരിലസിതം നേത്രയുഗ്മം വിഭോ, തേ
സാന്ദ്രച്ഛായം വിശാലാരുണകമലദളാകാരമാമുശുതാരം
കാരുണ്യാലോകലിലാശിശിരിതളവനം ക്ഷിപ്യതാം മയുനാഥേ

കവി : മേൽപത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (100:3)

3.933 സചേതനാചേതനം. . . (കർത്താ)

ഇരൂവജു/ഉപേരൂവജു

സചേതനാചേതനമിപ്രപഞ്ചം
സർവം വിളക്കുന്ന കെടാവിളക്കേ
സമസ്തഭവ്യങ്ങളുമുള്ളിലാഴ്ത്തും
സ്നേഹപ്പരപ്പിൻ കടലേ, തൊഴുന്നേൻ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ആത്മാർപ്പണം-ഒരു പ്രാർത്ഥന

¹⁷² [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.932 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

കാരുണ്യാണ്ണിത്തിരച്ചാർത്തടി പണിയുമൊരച്ചിലിവില്ലാട്ടമോടും
ചാരുത്വം പൂണ്ടൊരോമന്തിഴിയൊടു, മുദ്ദവാം നീലപക്ഷുങ്ങളോടും,
ചേരും ചെന്തണ്ടലർക്കുള്ളിതളിനു സമമായ് നിണ്ട നിൻ നേത്രയുഗ്മം
ചോരുന്നൻപാൽ കളിർപ്പിച്ചുകിടമഖിലം, കൃഷ്ണ, ചായ്ച്ചിടുകൈൽ!

3.934 സത്തന്മാരപ്പൊഴുതഹിളജം. . . (ജീവി)

മന്ദാക്രാന്ത

സത്തന്മാരപ്പൊഴുതഹിളജം, നീലകണ്ഠം, ഖഗാനാ-
മുത്തംസത്വം ദധത, മരിക്കിൽകണ്ടുസതുഷ്ടരാകം
നൃത്തം ചെയ്യുന്നതിനിഹ യഥാകാലമുത്സാഹവന്തം
ചിത്തംതന്നിൽ ഗുഹനൊടധികപ്രേമവന്തം ഭവന്തം.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.935 നന്നായ് സുഖിച്ചു കഴിയും. . . (രാജേഷ്)

വസന്തതിലകം

നന്നായ് സുഖിച്ചു കഴിയും സമയത്തു ദൈവം
തന്നെ സ്മരിക്കുവതിനാരു തുനിഞ്ഞിടുന്നു?
എന്നെങ്കിലും മരണമുണ്ടിവന്നെന്ത ബോധം
വന്നെങ്കിലേ മനുജനീശ്വര ചിന്ത ചെയ്യൂ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.936 ഏണാങ്കച്ചുഡരമണീം. . . (ഋഷി)

വസന്തതിലകം

ഏണാങ്കച്ചുഡരമണീം, രമണീയപീന-
ശ്രോണീ നിരസ്തപളിനാം നളിനായതാക്ഷീം
വീണായരാമധികബന്ധുരബന്ധുജീവ-
ശോണായരാമചല രാജസുതാമുപാസേ

3.937 വാദാന്തരത്തിൽ വിധി ഗേഹമിയന്ന. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

വാദാന്തരത്തിൽ വിധി ഗേഹമിയന്ന നിൻ ഹൃദ്-
ഭേദാപഹാരി ഗളകാകളിയാൽ ലഭിച്ചു
നാദാനുസന്ധി പരയോഗിസമാധിസൗഖ്യം
വേദാന്തികദ്രയചിദേകരസാവഗാഹം

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ കയിൽ

3.938 നീ താനെൻ ജീവിതാർത്ഥം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

നീ താനെൻ ജീവിതാർത്ഥം നിയതമായി നിശാനായികേ! കായകൽപ-
ശ്രീ താവും വിശ്രമം നീ പരമരുളി മമായുസ്സിരട്ടിച്ചിടുന്നു
വീതാതകം തവാങ്കേ വിനിഹിതശിരസ്സാ വിശ്വസമ്മോഹനേ! ഞാ-
നേതാനും നേരമേൽപ്പ ദിനമനു കനകസ്വപ്നസായുജ്യ സൗഖ്യം.

കവി : പി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : രജനി

3.939 വേഷപ്പകർച്ച ഗുരു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

വേഷപ്പകർച്ച ഗുരു കുഞ്ചുവിനൊപ്പമാട്ടം
വാഴേങ്കടയ്ക്കു കിട ഭാവന കൃഷ്ണനൊക്കും;
മദ്യപ്രിയത്തിലതുലൻ കിടയറ്റൊരാട്ട-
ക്കാരൻ - വരട്ടെ, യതിഗോപ്യമതാണു നാമം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര, കൃതി : വസന്തതിലകം

3.940 മണ്ണണ്ണും, വെണ്ണയുണ്ണും. . . (രാജേഷ്)

സ്രഗ്ദ്ധര

മണ്ണണ്ണം, വെണ്ണയുണ്ണം, കടുതരവിഷസമ്മിശ്രമാം സ്തന്യമുണ്ണം,
മണ്ണം കല്ലും നിറഞ്ഞോരവിലുമരയിലച്ചീരയും തീയുമുണ്ണം,
തിണ്ണം ബ്രഹ്മാണസമങ്ങളേക്കടവയർ, ഗുരുവായുരേഴും നാഥ, നീയെ-
തുണ്ണിലുണ്ണീ? നിവേദിക്കവനടിമലതിൽ കൂപ്പുമെൻ തപ്തബാഷ്പം!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.941 തീയന്മാരിലൊരാൾക്കു വമ്പനടെ. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

തീയന്മാരിലൊരാൾക്കു വമ്പനടെ പേർ കണ്ടിട്ടുസുയാമയ-
ത്തിയെൻ മാനസതാരിൽ വന്നു പിടിപെട്ടിട്ടില്ല പിട്ടല്ല മേ
കയ്യന്മാരിരിയേറിയേറി വരമാക്കുണ്ണുന ശുദ്ധം കടും,
കൈയൻമാരുതി പട്ടമിട്ടതു വെടിപ്പല്ലെന്നു മല്ലിട്ടു ഞാൻ

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

3.942 കൊലനിലമൊടുക്കും. . . (കർത്താ)

മാലിനി

കൊലനിലമൊടുക്കും മുൻപപായം ഭവിക്കും
നിലയിലരിയ സാദം ക്രിസ്തുവിൽക്കാണുകമൂലം
ഖലരരികളുമന്ദം പാമ്പനാകം ശിമോനെ-
ബുലമൊടു സുതനീശൻ തൻ സഹായത്തിനാകി.

കവി : കട്ടക്കയം, കൃതി : ശ്രീയേശു വിജയം

3.943 ഖേദങ്ങളൊക്കെയുമകറ്റി. . . (ഋഷി)

വസന്തതിലകം

ഖേദങ്ങളൊക്കെയുമകറ്റി കൃപാരസം നി-
യേകിടുകെൻ നളിനലോചന, പത്മനാഭ!
ഈ സാധു തൻ ഹൃദയമാം നവനീതമിനി-
ത്തുപ്പാദപദ്മത്തിൽ വച്ചു വണങ്ങിടുന്നേൻ!

കവി : ഋഷി

3.944 ഇവൾക്കു ദാരിദ്ര്യഹലത്തിൽ. . . (ജീവി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ഇവൾക്കു ദാരിദ്ര്യഹലത്തിൽ മേന്മേൽ
ചിന്താവ്യഥക്കാളുകൾ ചേർത്തുപുട്ടി
ദൈവംതുടർന്നോരുഴവിന്റെ ചാലു
കാണാം ചുളുക്കാർന്ന കപോലഭൂവിൽ.

കവി : ഉള്ളൂർ

3.945 ദൂരത്തായി നിരന്നു... (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ദൂരത്തായി നിരന്ന സൈനികമുഖം കണ്ടിട്ടു വൻ പാപഭീ-
ഭാരത്താൽ സ്വജനങ്ങൾ തൻ കൊലയിലേ വൈമുഖ്യമാർന്നീടവേ
സ്വൈരം ഫല്ഗുനനാത്മവിദ്യയുപദേശിച്ചാത്തയെര്യം കൊടു-
ത്തോരപ്പാർത്ഥസഖന്റെ ചേവടികളിൽ പ്രേമം ഭവിക്കാവൂ മേ!

കവി : പ്രോജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.946 സേവിച്ചിടുക പുജ്യരെ... (ജഷി)¹⁷³

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സേവിച്ചിടുക പുജ്യരെ, പ്രിയസഖിക്കൊപ്പം സ്വപത്നീജനം
ഭാവിച്ചിടുക, കാന്തനോടിയൊലാ ധിക്കാരമേറ്റിടിലും,
കാണിച്ചിടുക ദ്രുതരിൽദ്രയ, ഞെളിഞ്ഞിടായ്ക്ക ഭാഗ്യങ്ങളാൽ,
വാണിട്ടിങ്ങനെ കന്യയാൾ ഗൃഹിണിയാ, മല്ലെങ്കിലോ ബാധതാൻ

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : മലയാളശാകന്തളം

3.947 കാളം പോലേ കസുമധനശോ... (ജീവി)

മന്ദാക്രാന്ത

കാളം പോലേ കസുമധനശോ ഹന്ത പൂങ്കോഴി കൂകി
ചോളം പോലേ ചിതറിവിളുറീ താരകാണാം നികായം
താളം പോലേ പുലരിവനിതയ്ക്കാഗതഘരൂസൂര്യ
നാളം പോലേ നളിനകഹരാദൃദഗതാ ഭ്രംഗരാജിഃ.

കൃതി : ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശം

3.948 തുമണം വിതറിനിന്നിടും... (ജ്യോതി)

കസുമമഞ്ജരി

തുമണം വിതറിനിന്നിടും കസുമമഞ്ജരിയ്ക്കകമണഞ്ഞിടാൻ
കാമമായിട്ടുമളിക്കു മന്ദമൊരു ഗന്ധവാഹകനമെത്തിയാൽ
പ്രേമമാം പെരിയ കാറ്റടിയ്ക്കെ യൊളികണ്ണിനാൽ കമലലോചനൻ
തന്മുഖത്തെയുമുഴിഞ്ഞിടും, പശുപനാരിയാക മമ ചിത്തമേ!

കവി : മധുരാജ്

3.949 പരമൊരുടൽ വഹിച്ചുള്ളത്സവം... (ജീവി)

മാലിനി

പരമൊരുടൽ വഹിച്ചുള്ളത്സവം പോലെ മോദം
തരുമതിമുദുവാം നിൻ കങ്കണം ചേർന്നഹസ്സം
തരുണി! മമ കരത്തിൽ ശ്രീശതാനന്ദനർപ്പി-
ച്ചൊരു സമയമതിപ്പോഴെന്ന തോന്നുന്നു കാന്തേ!

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടയാർ / വേദുതി, കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം തർജ്ജമ

¹⁷³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.946 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

ശുശ്രൂഷസ്വ ഗുരൂൻ, കഠ പ്രിയസഖിവൃത്തിം സ്വപത്നീജനേ
ഭർത്തുർവിപ്രകൃതാപി രോഷണതയാ മാ സു പ്രതിപം ഗമഃ
ഭൃയിഷ്ടം ഭവ ദക്ഷിണാ പരിജനേ, ഭാഗ്യേഷ്വനന്തേകിനി,
യാന്ത്യേവം ഗൃഹിണീപദം യുവതയോ, വാമാ കലസ്യാധയഃ

3.950 തദത്ര ഹംസാ. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

തദത്ര ഹംസാകൃതിമേവ ഹി ത്യാം
നീത്യാ പുരീം രാമമുഖൈഃ സപക്ഷൈഃ
ബാലാം മൃണാളീമിവ ഹാരയിഷ്യേ
കീഞ്ചിൽ ക്ഷമസ്വേഹ പയോദപീഡാം

കവി : മേൽപത്തൂർ, കൃതി : സുഭദ്രാഹരണം

3.951 ബിംബോഷ്ഠി, നീ ഗൃഹിണിയായ്. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ബിംബോഷ്ഠി, നീ ഗൃഹിണിയായ് പുനരമ്മയായി-
ട്ടമ്മുമ്മയായ് വരമതേ ഗഡുവുകലല്ലാം
ധർമ്മം നിജം ചെറുതുമേ പിഴയാതെകണ്ടു
ശർമ്മം വരത്തുക ചിരം തറവാട്ടിനീഡ്യേ.

കവി : മുല്ലൂർ, കൃതി : ഭർത്തൃശൃംഗ

3.952 ധനങ്ങളുള്ളോരിനി. . . (രാജേഷ്)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ധനങ്ങളുള്ളോരിനി വേണ്ടതിപ്പോ-
ളെനിക്കു തോന്നുന്നതു ഞാനരയ്ക്കാം
ഇട്ടിക്കിൽ നിന്നാശു കടത്തി വെയ്യാ-
നദ്യോഗമദ്യൈവ തുടങ്ങിടേണം

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.953 ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കഴുത്തു. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കഴുത്തു ഞെക്കുക! പലേ നാളായി ഞെക്കുന്നു നാം;
ഇല്ലി രാക്ഷസനൽപ്പവും ക്ഷതി; മരിക്കില്ലാ മരിക്കില്ലിവൻ!
ഇന്നോ 'മീഡിയ'മെന്ന നവ്യധമനീപുരത്തിനാലിബുകൻ
കന്നിക്കു, ഒന്നാരു ഭീമസേനനെയൊരുക്കുന്നത്രനാളായി നാം!

കവി : ഏവൂർ പരമേശ്വരൻ.

3.954 ഇരിക്കാലാ പൊങ്ങുക. . . (ജീവി)

വംശസമം

ഇരിക്കാലാ പൊങ്ങുക വിണ്ണിലോമനേ,
ചരിക്ക നീ മിന്നിമിനുങ്ങിയങ്ങനെ
വരിഷ്യമാം തങ്കമുരച്ച രേഖപോ-
ലിരുട്ടു കീറുന്നൊരു വജ്രസൂചിപോൽ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : മിന്നാമിനുങ്ങ്

3.955 വരുമാറ്റ വിധം. . . (കർത്താ)

വിയോഗിനി

വരുമാറ്റ വിധം വികാരവും
വരുമാറ്റില്ലറിവിന്നിതിന്നു നേർ;
ഉരുവാമുടൽ വിട്ടു കീർത്തിയാ-
മുരുവാർന്നിങ്ങനകമ്പ നിന്നിടും.

കവി : ശ്രീനാരായണമൂല, കൃതി : അനകമ്പാദശകം

3.956 ഉടുത്തുള്ള പട്ടൊന്നും. . . (ഉമേഷ്)

ഭ്രജംഗപ്രയാതം

ഉടുത്തുള്ള പട്ടൊന്നും മേൽപോട്ടൊതുക്കി-
ത്തിട്ടുകൈനരക്കെട്ടു വൃഷ്ടം മുറുക്കി
മിടുക്കോടിടക്കൈ മടക്കിട്ടു മുട്ടിൽ-
ക്കടുക്കുന്ന കോപത്തൊടാഞ്ഞൊന്നടിച്ചു

കവി : പന്തളം കേരളവർമ്മ

3.957 മൂലനും പണ്ഡിതനും. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

മൂലനും പണ്ഡിതനും പെരിയ ധനികനും പിച്ച് തെണ്ടുന്നവനും
പ്രാശനും പ്രാകൃതനും പ്രളവിനിടയനും കണ്ട നാഴ്ന്നു നരിക്കും
ബാധം വ്യാപിക്കുമാറായ്പ്പകലുമിരവിലും ലോകമോർക്കാതെ മായാ-
ഗുലക്കയ്യാൽ മയക്കും മഹിതമരണമേ! നിന്റെ ഘോഷം വിശേഷം.

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

3.958 ബാഹുദ്വന്ദ്വേന രത്നോജ്ജ്വല. . . (ഉമേഷ്)¹⁷⁴

സ്രദ്ധര

ബാഹുദ്വന്ദ്വേന രത്നോജ്ജ്വലവലയദൃതാ ശോണപാണിപ്രവാളേ-
നോപാത്താം വേണനാളീം പ്രസൃതനഖമയുഖാംഗുലീസംഗശാരാം
കൃത്യാ വക്ത്രാരവിന്ദേ സുമധുരവികസദ്രാഗമുദ്ഭാവ്യമാനൈഃ
ശബ്ദബ്രഹ്മാമൃതൈസ്ത്വം ശിശിരിതളവനൈഃ സിഞ്ച മേ കർണ്ണവീഥിം.

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (100:3)

3.959 കടവിലധിഗൃഹം. . . (കർത്താ)

മാലിനി

കടവിലധിഗൃഹം വാണീടുമനോണിയോടാ
മടുസമമൊഴിയഭൃർത്ഥിക്കയാൽ പാരഭാഗം
ത്വടിതിയുപനയിച്ചാൻ യക്ഷിയേ നാവികൻതാ-
നടനവിടെയണഞ്ഞാൻ വേത്രവാൻ കത്തനാരും.

കവി : മുല്ലൂർ, കൃതി : കടമറ്റത്തു കത്തനാരും യക്ഷിയും

¹⁷⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.958 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

ചാലേ രത്നങ്ങൾ മീനും തരിവള വിലസും ചെന്തളിർപ്പാണിയുമ-
ത്താലേ നൽത്തുനചൊർത്തൊളി വിതറിട്ടുമാ വേണ ചെഞ്ചുണ്ടണച്ചും
മോദം മുപ്പാരിനേകം മധുരമധുരമാം രാഗഭേദങ്ങൾ ചോരും
നാദബ്രഹ്മാമൃതത്താൽ ചെവിയിണയിവനും നീ കളിർപ്പിച്ചിടേണം.

3.960 **ശാഷകൂർമ്മവരാഹ. . . (ഉമേഷ്)**¹⁷⁵

വസന്തമാലിക

ശാഷകൂർമ്മവരാഹനാരസിംഹാ-
ദ്യവതാരങ്ങളെടുത്തു പദ്മനാഭൻ
പരിണാമവിധേയമാണു ദൈവം
വരെയെല്ലാമിതി ഡാർവിനോടു ചൊല്ലാൻ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.961 **പണി തീർപ്പതിനെന്തിനാറുമാസം. . . (ബാലേന്ദ്ര)**¹⁷⁶

വസന്തമാലിക

“പണി തീർപ്പതിനെന്തിനാറുമാസം?
പണിതീ വിശ്വമൊരാഴ്ചകൊണ്ടു ദൈവം”
“പണിയിൽ ധൃതി കൂടിയായതിൻ
പണികുറ്റം പഠ, കിലുയോ ജഗത്തിൽ?”

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.962 **പാനീയം സ്റ്റിക്കോപമം. . . (കർത്താ)**

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പാനീയം സ്റ്റിക്കോപമം; പരിമളം തിങ്ങുന്ന പങ്കേരുഹം;
ചേണാർന്നോരളിസഞ്ചയം; പുളിനമവൃണ്ണം മനോമോഹനം;
ഞാനെന്തിന്നധികം പറഞ്ഞു സമയം പോക്കുന്നു? ചിന്തിക്കിലീ-
സ്ഥാനം താൻ രസികർക്കു യോഗ്യതരമായിട്ടും വിഹാരസ്ഥലം.

കവി : തോട്ടക്കാട്ട് ഇക്കവമ്മ, കൃതി : നളചരിതം

3.963 **ഞാനിങ്ങു ചിന്താശകലങ്ങൾ. . . (ഹരി)**

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ഞാനിങ്ങു ചിന്താശകലങ്ങൾ കണ്ണ-
നീരിൽ പിടിപ്പിച്ചൊരു കോട്ട കെട്ടി
അടിച്ചുടച്ചാൻ ഞൊടികൊണ്ടതാരോ;
പ്രപഞ്ചമേ, നീയിതുതന്നെയെന്നം!

കവി : നാലാപ്പാട്ടു നാരായണമേനോൻ , കൃതി : കണ്ണനീർത്തുള്ളി

3.964 **അടുത്തു പോയ് മൂവടി. . . (ഉമേഷ്)**

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

അടുത്തു പോയ് മൂവടി തെണ്ടി, യെന്നി-
ട്ടൊടുക്കമാ മാബലിയെക്കോരം
മുടിച്ചവൻ നമ്മുടെയീശ്വരൻ ഹാ!
കട്ടപ്പമാണീശ്വരലീലയെന്നം!

കവി : ഉമേഷ് നായർ, കൃതി : (സമസ്യാപൂരണം)

¹⁷⁵ ഇ-സദസ്സിനു വേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം (ശ്യാംഗ്ലോകം)

¹⁷⁶ ഇ-സദസ്സിനു വേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം (വസന്തമാലികയിൽ പ-പ ശ്ലോകം)

3.965 മാനോടൊത്തു വളർന്നു... (ഹരി)¹⁷⁷

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മാനോടൊത്തു വളർന്നു മന്മഥകഥാഗന്ധം ഗ്രഹിക്കാത്തൊരാൾ
താനോ നാഗരികാംഗനാരസികനാമെന്നെ ഭ്രമിപ്പിക്കുവാൻ?
ഞാനോരോന്നു വൃഥാ പറഞ്ഞു പരിഹാസാർത്ഥം പരം തോഴരേ!
താനോ ശുദ്ധനതൊക്കെയിന്നു പരമാർത്ഥത്വേന ബോധിക്കാലാ.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ , കൃതി : മണിപ്രവാളശാകുന്തളം

3.966 ഞാനോ മാനിനിമാർക്കു... (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഞാനോ മാനിനിമാർക്കു മന്മഥനഹോ! ശാസ്ത്രത്തിലെനോടെതിർ-
പ്പാനോ പാരിലൊരുത്തനില്ല, കവിതയ്ക്കൊന്നാമനാകുന്നു ഞാൻ;
താനോരോന്നിവയോർത്തുകൊണ്ടു ഞെളിയേണ്ടെൻ ചിത്തമേ! നിശ്ചയം
താനോ ജീവനൊരസ്ഥിരത്വമതിനാൽ നിസ്സാരമാണൊക്കെയും.

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

3.967 തളിരുപോലധരം... (ഹരി)¹⁷⁸

ദ്രുതവിളംബിതം

തളിരുപോലധരം സുമനോഹരം
ലളിത ശാഖകൾ പോലെ ഉജ്വലം
കിളിമൊഴിക്കുടലിൽ കസുമോപമം
മിളിതമുജ്ജ്വലമാം നവയൗവനം

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ , കൃതി : മണിപ്രവാളശാകുന്തളം

3.968 കനകഭ്രൂണസംഗ്രഹണോചിതോ... (ഉമേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

കനകഭ്രൂണസംഗ്രഹണോചിതോ
യദി മണിസ്തപുണി പ്രണിധീയതേ
ന സ വിരൗതി ന ചാപി ന ശോഭതേ
ഭവതി യോജയിതുർവചനീയതാ

3.969 നവവയുടിയൊടൊത്തിഹ... (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

നവവയുടിയൊടൊത്തിഹ ജീവിതാ-
സവരസം നകരുന്നതിലല്ല, തേ

¹⁷⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.965 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

കൃ വയം, കൃ പരോക്ഷമന്മഥോ
മൃഗഷാബൈഃ സമമേധിതോ ജനഃ
പരിഹാസവിജല്പിതം സഖേ!
പരമാർത്ഥേന ന ഗൃഹ്യതാം വചഃ

¹⁷⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.967 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അധരഃ കിസലയരാഗഃ / കോമളവിടപാനകാരിണൗ ബാഹു
കസുമമിവ ലോഭനീയം / യൗവനമംഗേഷു സന്നമം.

ഭവവിമുക്തിയിലാം കൊതിയെങ്കിലി-
ബഭവേനവും വനവും തവ തുല്യമാം

കവി : പ്രേംജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.970 ഭവനമാ വനമാക്കി. . . (ഉമേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

ഭവനമാ വനമാക്കി വസിച്ചിട്ടു-
ന്നവരുമേവരുമേ തിരയും വിഭോ!
മഹിതമീ ഹിതമീ വിധമാക്കുകൈ-
ന്നകമലം, കമലം തൊഴുമക്ഷികൾ.

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപുണിക്കർ

3.971 മധുരോപമമിങ്ങനെ. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

മധുരോപമമിങ്ങനെ നിഷ്പലം
വിധുരനായുഴലായ് വൃഥാ ഭവാൻ
വധുവൊരുത്തിയെ വേൾക്ക, വിവാഹമേ
മധുരബന്ധുരബന്ധമനുത്തമം

കവി : പ്രേംജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.972 വിവിധനർമ്മഭിരേവമഹർന്നിശം. . . (ഉമേഷ്)¹⁷⁹

ദ്രുതവിളംബിതം

വിവിധനർമ്മഭിരേവമഹർന്നിശം
പ്രമദമാകലയൻ പുനരേകദാ
ഋജുമതേ: കില വക്രഗിരാ ഭവാൻ
വരതനോരതനോരതിലോലതാം

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം

3.973 ഋഷികമാരവയത്തിൽ. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

ഋഷികമാരവയത്തിലനാമനായ്
മരുവുമാ മുനിശാപവചസ്സിനാൽ
പ്രിയസുതന്റേയഭാവമെരിച്ചുകൊ-
ണ്ടുഴറി നേമി സുരാലയമേറിപോൽ

കവി : ഹരിദാസ്

3.974 പുകഴുമാ പ്രഭ. . . (ഉമേഷ്)¹⁸⁰

ദ്രുതവിളംബിതം

പുകഴുമാ പ്രഭ വേ, ടൃഗജാതനി-

¹⁷⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.972 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

രതിവിധം പലതാൽ സുഖമേകിയാ
രതിസമയ്ക്കിരവും പകലും ഭവാൻ;
ഋജുമതിക്കഥ വക്രവചസ്സിനാ-

മൃഗകളുണ്ണിയണഞ്ഞതിനൊത്തുതേ
മഗധകേകയകോസലനാഥർ തൻ
മകളുൾക്കളരൂഢരസം തദാ.

കവി : കണ്ടൂർ / കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവംശം തർജ്ജമ

3.975 മധുരസാന്ധ്യം. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

മധുരസാന്ധ്യം ഹി തവാധരം
തരുണി മദ്യദനേ വിനിവേശയ
മമ ഗൃഹാണകരേണ കരാംബുജം
പപ പതാമി ഹഹാ ഭൂഭൂതലേ

കവി : ജഗന്നാഥ പണ്ഡിതർ

3.976 മലയമാലയമായ. . . (ഉമേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

മലയമാലയമായ തപോധനൻ
തല കനിച്ചുധരത്തിനു താഴെയും
ബലമൊടൊത്തുമവർക്കിരു കയ്യിലും
വിലസി വേ, ലസി വേരെയുമായുധം.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.977 ബാലത്വം പുണ്ടുമേവുന്നളവൊരു. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

ബാലത്വം പുണ്ടുമേവുന്നളവൊരു ദിനമങ്ങന്യഗോപാലരോടേ
മോഹത്താൽ വെണ്ണുരിക്കിൻ കസുമമതിനു തൻ മോതിരം വിറ്റുപോൽ നീ
സ്നേഹത്തിൻ ഭാഗഭീത്യാ ബത രമയുമതിന്നപ്രിയം ഭാവിയാതേ
സേവിച്ചാളെന്ന ലോകോത്തരമധുരിമ ഞാൻ കണ്ടിതാവു കൃപാബ്ലേ!

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം

3.978 സോമാർദ്ധത്തിന്നുദിപ്പാൻ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

സോമാർദ്ധത്തിന്നുദിപ്പാനുദയഗിരിതടം, ചിത്രകൂടം ഭൂജംഗ-
സ്തോമാനാം, വൈധസീനാമരീയ പിണമിടും കാടു മുർദ്ധാവലീനാം,
വാർമേവീടും നറും കാഞ്ചനമണികലശം ദിവ്യഗംഗാജലാനാം,
കാമാരേ, നിൻ കപർദ്രം, ജയതി ഘനകൃപാകല്യ, ചെല്ലൂർപിരാനേ!

ലുടലിലാടലിലാശ കെടുത്തു നീ.

180 [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.974 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :
തമലഭന്ത പതിം പതിദേവതാഃ
ശിഖരിണാമിവ സാഗരമാപശാഃ
മഗധകോസലകേകയശാസിനാം
ദുഹിതരോഽഹിതരോപിതമാർഗ്ഗണം.

3.979 വെച്ചിട്ടുടിയുമുണ്ടും. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വെച്ചിട്ടുടിയുമുണ്ടുമുഴദിവസം പത്നീസപത്നീജനം
മച്ചിനുള്ളിലതും കഴിച്ചു തല ചാച്ചീടാൻ കൊതിച്ചെത്തവേ
ഇച്ചിപ്പെണ്ണിനടുത്തുപോയവശ്കരിച്ചുണ്ടാൽപ്പകർന്നേകവോ-
രെച്ചിൽച്ചാറ്റു കടിച്ചിടുന്ന കൊശവൻ നമ്പൂരി സംപൂജ്യനാം

കവി : പ്രേംജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.980 ഇതഥം രാത്രിഞ്ചരൻ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ഇതഥം രാത്രിഞ്ചരൻ താൻ പറയുമുള്ളവുടൻ സീതയെപ്പുകെടുത്തി-
ട്ടത്യന്തം ഘോരമാകും ഗഹനളവി നടക്കുന്ന നേരം സ രാമഃ
ധൃതാ ബാണം കരാഗ്രേ ജനകസുതയുടെ രോദനം കേട്ടു ജാതം
തീർത്തും സൗമിത്രി വേദം പുനരപി തരസാ രാഘവോ വാചമുച.

കവി : കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : രാമനാട്ടം

3.981 ധ്യാനിയുന്ന മനസ്സിൽനിന്നു. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ധ്യാനിയുന്ന മനസ്സിൽനിന്നു മധുരം ചാലിച്ച ലാവണ്യമായ്,
മോഹിയുന്ന നഭസ്സിൽനിന്നു സുകൃതം പെയ്യുന്ന കാരുണ്യമായ്,
ദാഹിയുന്ന നീലങ്ങൾതേടിയമൃതം പൊതുന വാത്സല്യമായ്,
സ്നേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയായൊഴുകിടും ശ്ലോകങ്ങളേ കമ്പിടാം!

കവി : പി. എൻ. വിജയൻ , കൃതി : ശ്ലോകസ്തോത്രപഞ്ചകം

3.982 ദയയൊരു ലവലേശം. . . (രാജേഷ്)

മാലിനി

ദയയൊരു ലവലേശം പോലുമില്ലാത്ത ദേശം
പരമിഹ പരദേശം പാർക്കിലത്യന്ത മോശം
പറകിൽ നഹി കലാശം, പാർക്കിലിന്നേകദേശം
സുമുഖി! നരകദേശം തന്നെയൊന്നാപ്രദേശം.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ

3.983 പീലിക്കാർകൂന്തൽ കെട്ടിത്തിരുകി. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധര

പീലിക്കാർകൂന്തൽ കെട്ടിത്തിരുകിയതിൽ മയിൽപ്പീലിയും ഫാലദേശേ
ചാലേ തൊട്ടുള്ള ഗോപിക്കുറിയുമഴകെഴും മാലയും മാർവിടത്തിൽ
തോളിൽച്ചേർത്തുള്ളൊരോടക്കുഴലുമണികരേ കാലി മേയ്ക്കുന്ന കോലും
കോലും ഗോപാലവേഷം കലരുമുപനിഷത്തിന്റെ സത്തേ നമസ്തേ!

കവി : ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ

3.984 തവ ദധിഘൃതമോഷേ. . . (ജ്യോതി)¹⁸¹

മാലിനി

തവ ദധിഘൃതമോഷേ ഘോഷയോഷാജനാനാം
അഭജത ഹൃദി രോഷോ നാവകാശം ന ശോകഃ
ഘൃദയമപി മുഷിത്വാ ഹർഷസിന്ധൗ ന്യധാസ്ത്വം
സ മമ ശമയ രോഗാൻ വാതഗേഹാധിനാഥ!

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (45:10)

3.985 ഹഠാ, കാലഭേദം ചെറുതോ? . . . (ഋഷി)

ഇരവളു

ഹഠാ, കാലഭേദം ചെറുതോ? കരങ്ങ-
ളോരായിരം പൂണ്ട ദിവാകരനാം
തടുത്തുകൂടാത്ത വിധത്തിലല്ലോ
ജ്ഞിച്ചിടുന്നു ജഡമാം ഹിമഘോഷം

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : മഞ്ഞുകാലം

3.986 താക്കോൽ കൊടുക്കാതെ. . . (ജീവി)

ഇരവളു

താക്കോൽ കൊടുക്കാതെന്നോദയത്തിൽ
ത്താനേ മുഴങ്ങും വലിയോരലാറം
പൂങ്കോഴി തൻ പൂഷ്പലകണ്ഠനാദം
കേട്ടിങ്ങുണർന്നേറ്റു കൃഷീവലന്മാർ.

കവി : കുറ്റിപ്പുറത്തു കേശവൻ നായർ, കൃതി : ഗ്രാമീണകന്യക

3.987 പാലെന്നോണം വെളുപ്പാർന്നൊരു. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധര

പാലെന്നോണം വെളുപ്പാർന്നൊരു പകലിൽനിരക്കും പ്രകാശപ്പരപ്പും
പാലപ്പുവൊത്ത നൽച്ചന്ദ്രിക വിരവിലിണക്കും നിശീമത്തുടിപ്പും
പാരിൽ പൊൻചെമ്പരത്തിച്ചെടികളുടെ ദിനാന്തത്തുടിപ്പും രചിക്കി-
ല്ലാരിൽ കൗതൂഹലത്തിൽ കുളർമയുമതുലാനന്ദ സാരസ്യവായ്പും.

കവി : ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി, കൃതി : ആനന്ദത്തിൽ

3.988 പാരാം പാരികലല്ലാം. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

പാരാം പാരികലല്ലാം പരമചപലയാണെന്നു നിൻ തോഴിയാകും
താരാർമാതിന്നു ദൃഷ്ടേരിളകിയതവിടേയ്ക്കൊടു പോരായ്മയെങ്കിൽ,
മാരാരാതിപ്രിയേ, ഞാനൊരു വഴി പറയാം, എങ്കലെന്നും വസിക്കാ-
നാരാൽക്കൽപ്പിക്ക തൃക്കണ്ഠനയുടെ കളിയാലാളിയെ, ക്കാളി, യെന്നും!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവീസ്തവം

¹⁸¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.984 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :
ദധി, ഘൃതമിവ നിത്യം കട്ടു നീ തിന്നു; വെന്നാൽ
ക്രമയുമഴലുമൊട്ടും ഗോപിമാരാർന്നതില്ല;
കരളമപഹരിച്ചിട്ടാസ്തി ഹർഷാബ്ധി തന്നിൽ
ഗുരുപവനപുരേശാ, നൽക നീ ദേഹസൗഖ്യം!

3.989 മൂന്നാണങ്ങളെ പണ്ടേ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

മൂന്നാണങ്ങളെ പണ്ടേ ദയിതക, ഉവരിൽ സ്വസ്ഥയായേക കഷ്ടം!
പിന്നിട്ടുള്ളോൾ പുകൾപ്പെ, ണ്ണവളപരപുരാന്തങ്ങളിൽ സഞ്ചരിപ്പ,
ഭാഷായോഷിത്തുപെറ്റിപ്രജകൾ വളരെയൊ, യാംഗനർത്ഥത്തിലായി,
വാർദ്ധക്യത്താലവറ്റിൽ ചിലതിനു ചിലവേകാനമാകാതെയായോ?

കവി : വി.സി.ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ

3.990 ഭിക്ഷാർത്ഥീ സ ക്വ യാതഃ. . . (ഉമേഷ്)¹⁸²

സ്രദ്ധ

“ഭിക്ഷാർത്ഥീ സ ക്വ യാതഃ, സുതന?” –
“ബലിമഖേ”;
“താസുവം ക്വാദ്യ ഭദ്രേ?” –
“മന്യേ വൃന്ദാവനാനേ”;
“ക്വ ന സ മൃഗശിശുർ?” –
“നൈവ ജാനേ വരാഹം”;
“ബാലേ, ക്വചിന്ന ദൃഷ്ടോ ജരാവൃഷ്പതിർ?” –
“ഗ്ലോപ ഏവാത്ര വേത്താ”
ലീലാസല്ലാപ ഇതഥം ജലനിധിഹിമവത്കന്യയോസ്തായതാം വഃ

3.991 ബാലാദിത്യൻ കരത്താൽ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

ബാലാദിത്യൻ കരത്താലരിമയൊടു തലോടിടവേ പാടലശ്രീ-
ലീലാരംഗം പ്രഭാവ പ്രകൃതിയുടെമുദ്രസ്തിശ്ശഗണ്ഡം കണക്കേ
മേലാലത്തും വിപത്തിൻ വിപുലതയെ വിചാരിച്ചു നോക്കുന്നതിനും
മേലാതേ നിന്നൊടുക്കും പടുച്ചടലപനീർപ്പുവു ചുംബിച്ചിടുന്നു.

കവി : വി.സി.ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ , കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.992 മമ ഗുരുമിഹ വിത്ത. . . (കർത്താ)

മാലിനി

മമ ഗുരുമിഹ വിത്ത ബ്രഹ്മപൂർവാനുഭൂതിം
സ്തുതിരപി രചിതേയം തൽപ്രസാദന ശക്ത്യാ
ഗുരുവദപി ച ഭക്ത്യാ പദ്മനാഭേന്ദ്രനഭൂതി-
ധ്വനിരപി മമ സംജ്ഞാ ദേവദേവേശ്വരവഃ

കവി : ഈശാനഭൂതി യതി

182 [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.990 : പരിഭാഷ (എൻ. കെ. ദേശം) :
“തെങ്ങിച്ചാരെങ്ങുപോയ പാർവ്വതി?” – “സഖി, ബലിയാഗത്തി”; “ലേങ്ങിന്നു നൃത്തം?” –
“വൃന്ദാരണ്യത്തി”; “ലേങ്ങാച്ചെറ്റുമുഗമഗജേ?” – “പന്നിയെ, ഞാററിഞ്ഞു?”
“കണ്ടില്ലെങ്ങുണ്ടു കാളക്കിഴവ?” – “നതിടയൻ ചൊല്ലിടും” – നിങ്ങിടാവു
നിങ്ങൾക്കിടുന്നലപ്പെൺകൊടികളുടെ കളിച്ചൊല്ലിനാലല്ലലല്ലാം!
മറ്റൊരു പരിഭാഷയ്ക്ക് പിച്ചക്കാൽ ഗമിച്ചാൻ. . . (ശ്ലോകം 3.326, പുറം 69) എന്ന ശ്ലോകം കാണുക.

3.993 ഗീതയ്ക്കും നബിവാക്കുകൾക്കുമിവിടെ. . . (ഉമേഷ്)¹⁸³

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഗീതയ്ക്കും നബിവാക്കുകൾക്കുമിവിടെ സ്ഥാനം കൊടുക്കേ, ഞങ്ങൾ
മാതാവാനിരുപേർക്കുമെന്നു കരുതിച്ചേർന്നിടുവിൻ കൂട്ടരേ!
ബോധം വിട്ടു നരന്റെ ചെയ്തികളൊരേ നാടായ്ക്കഴിഞ്ഞൊരേ നിർ-
ബാധം വേർപിരിയാൻ വിധിച്ചു - പിരിയാൻ വീണ്ടും തുനിഞ്ഞീടാലോ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.994 ബാണാംസ്ത്രേ പുരഭേദിനോപി. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ബാണാംസ്ത്രേ പുരഭേദിനോപി ച തനുദ്വൈധീകൃതിപ്രക്രിയാ-
ധൗരേയാന്വയി മാ പ്രയുങ്ക്ഷ്യ ജഗതീനിർദ്വന്ദ്വകേളീഗുരോ,
ലജ്ജന്തേ ന കഥന്വമീ മയി പുനർമുക്ത്യാ പതന്തസ്ത്വയാ
ഏല്വന്വല്ലിഗുളുച്ഛകോമളതമസ്യാന്തേ നിതാന്താകലേ?

കവി : കാക്കശ്ശേരി ഭട്ടതിരി

3.995 ലാക്ഷാനിർമ്മിതമന്ദിരത്തിൽ. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ലാക്ഷാനിർമ്മിതമന്ദിരത്തിലിവരൈക്കൊണ്ടിട്ടു തീവെച്ചതും
രൂക്ഷത്വം കലരുന്ന ഭീമനെ വിഷച്ചോറ്റുടിയെന്നുള്ളതും
അക്ഷത്തിൽ ചതിച്ചെയ്തുകൊണ്ടവിലവും തട്ടിപ്പിരിപ്പിച്ചതും
സൂക്ഷ്മത്തോളമെന്നിങ്ങനെല്ലൊരറിവുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിടണം

കവി : നടുവത്തച്ഛൻ നമ്പൂതിരി, കൃതി : ഭഗവദ്ഗീത

3.996 ആനക്കമ്പമൊരുത്ത, നാനനടയാൾ. . . (ഉമേഷ്)¹⁸⁴

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആനക്കമ്പമൊരുത്ത, നാനനടയാൾക്കമ്പം പര, നീശ്വര-
ദ്ധ്യാനക്കമ്പമൊരാൾക്കു, നൽക്കഥകളിക്കമ്പം മുറയ്ക്കുന്നൂനും
ഗാനക്കമ്പമതാണു പിന്നെയൊരുവ, നീയുള്ളവന്നക്ഷര-
ശ്ലോകക്കമ്പവുമാട്ടെ, യെന്തപകടം? ദ്രാന്താലയം കേരളം!

കവി : ടി. എം. വി.

3.997 ഗണേശവാണീഗുരു. . . (കർത്താ)

ഇരൂവജു, ഉപേരൂവജു

ഗണേശവാണീഗുരുദക്ഷിണേശാൻ
വന്ദേ ദയാബ്ധീൻ വരദാനശീലാൻ;
ജന്മാദിമൂലാനി നിരസ്യ ചാഘാ-
ന്യമീ ദിശന്ത്യാശു മദാത്മശുദ്ധിം.

കൃതി : ആശുചചിന്താമണി

¹⁸³ ഇ-സദസ്സിനു വേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം (ഗ-ബ ശ്ലോകം)

¹⁸⁴ ഈ ശ്ലോകം ഗൃഹിലേക്ക് ആദ്യമായി അയച്ചു വാസുദേവൻ ആണ്.

3.998 ജലത്തിലെപ്പോളകളെന്നപോലെ. . . (ഹരി)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ജലത്തിലെപ്പോളകളെന്നപോലെ
ചലം മനുഷ്യർക്കു ശരീരബന്ധം
കലം ബലം പുത്രകളത്രജാലം
ഫലം വരാ മുത്യം വരും ദശായാം

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണ ചരിതം മണിപ്രവാളം

3.999 കണവന്റെ കരത്തിൽ. . . (കർത്താ)

വിയോഗിനി

കണവന്റെ കരത്തിലംബുജേ-
ക്ഷണയാമന്യ കൊടുത്ത നന്ദനൻ
ഘൃണയറ്റ ഭടന്റെ കൂർത്തൊഴും
കണയേറ്റിട്ടു മരിച്ചിതഞ്ജസാ.

കവി : കട്ടക്കയം, കൃതി : ശ്രീയേശുവിജയം

3.1000 പ്രാണിക്കാൻ കസുമം സഹസ്രദളം. . . (ഉമേഷ്)¹⁸⁵

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പ്രാണിക്കാൻ കസുമം സഹസ്രദളം, മത്യുഗ്രാസകാരത്തിലും
കാണിക്കാൻ വഴിയൊ സഹസ്രകിരണൻ, സംസാരപീഡാർത്തരായ്
കേണാൽ വീണിടുവാൻ സഹസ്രപദപാദാംഭോജം, മാറ്റിടുവാൻ
ക്ഷീണം ശ്ലോകസഹസ്രം, മിത്ര സുകൃതം നമ്മൾക്കു കൈവന്നുവോ?

കവി : ഉമേഷ്

¹⁸⁵ഇ-സദസ്സിനു വേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. ആയിരം ശ്ലോകങ്ങൾ തികച്ചപ്പോൾ എഴുതിയത്.